

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Jirsy a přísedících JUDr. Jiřího Šoukala a Mgr. Michaely Švihálkové v hlavním líčení konaném dne 24.října 2018 v Brně, **t a k t o** :

obžalovaní

1) Ing. M.V.,

nar. XXXX, jednatele ve spol. XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX,

2) Ing. J.F.,

nar. XXXX, starobního důchodce, trvale bytem XXXX, XXXX,

3) J.Č.,

nar. XXXX, elektrikář ve spol. XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX,

4) Ing. B.O.,

nar. XXXX, OSVČ v oboru stavebnictví, trvale bytem XXXX, XXXX,

5) právnická osoba spol. XXXX,

IČ: XXXX se sídlem XXXX, XXXX,

jsou vinni, že**1.obžalovaní Ing.M.V., Ing.J.F., J.Č. a Ing.B.O.**

obžalovaný Ing. M.V. jako jednatel spol. XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, Brno (dále jen spol. XXXX), podal dne 3. 11. 2010 na Energetický regulační úřad v Jihlavě žádost o udělení licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů na provozovnu fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem o výkonu 1,335 MW, kdy následně po výzvě Energetického regulačního úřadu k odstranění nedostatků spočívajících mj. v chybném formuláři, podal dne 7. 12. 2010 na Energetický regulační úřad v Jihlavě žádost o změnu licence spol. XXXX, spočívající v rozšíření stávající licence o provozovnu na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů v Bystřici pod Hostýnem, a s vědomím toho, že tato fotovoltaická elektrárna nespĺňovala zákonné požadavky na udělení licence, zajistil vyhotovení nepravdivých a realitě neodpovídajících podkladů, které v rámci licenčního řízení nechal doručit na Energetický regulační úřad, zejména:

- revizní zprávu č. 0332010, ze dne 22. 11. 2010, vypracovanou obžalovaným revizním technikem J.Č., který ji údajně provedl v době od 19. 11. 2010 do 22. 11. 2010, kdy předmětem revize měla být elektrická instalace 1. etapy fotovoltaické elektrárny Bystřice pod Hostýnem, včetně 4326 ks fotovoltaických panelů SNBM 230 a 1482 ks fotovoltaických panelů Sopray SR-156P-230, s tím, že v této revizní zprávě obžalovaný Č. uvedl nepravdivý celkový posudek, že elektrická instalace je schopna bezpečného provozu, ačkoli v době vypracování této výchozí revize nebyla fotovoltaická elektrárna v Bystřici pod Hostýnem po technologické stránce řádně dokončena, neboť zde nebyly nainstalovány žádné fotovoltaické panely, nebyla řádně dokončena kabeláž a nebyly dodány trafostanice, rozvaděče a střídače,
- revizní zprávu č. 0422010 ze dne 26.11.2010 vypracovanou obžalovaným revizním technikem J.Č., který ji údajně provedl dne 22.1.2010, kdy předmětem revize měla být elektrická instalace 1. etapy fotovoltaické elektrárny – napájecí vývody z rozvaděčů RH1 a RH2 a revize se měla vztahovat na AC nn zařízení napájená z rozvaděčů RH1 a RH2, na kontrolu vývodů a měření kabelových vedení, na měření impedancí vypínacích smyček, na kontrolu značení a uložení kabelových vedení a měření přechodových odporů vodičů, přičemž i v této revizní zprávě obžalovaný Č. uvedl nepravdivý celkový posudek, že elektrická instalace je schopna bezpečného provozu, ačkoli v době vypracování této výchozí revize nebyla fotovoltaická elektrárna v Bystřici pod Hostýnem po technologické stránce řádně dokončena, neboť zde nebyly dodány, natož nainstalovány rozvaděče RH1 a RH2 a nebyla natažena ani kabeláž do technologických kontejnerů, kde měly být tyto rozvaděče instalovány,

přičemž v případě obou revizních zpráv tak obžalovaný Č. učinil s vědomím, že tyto revizní zprávy budou sloužit jako podklad v dalším správním řízení ohledně povolení provozu fotovoltaické elektrárny, tzn. i v licenčním řízení vedeném Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě,

- prohlášení o plné funkčnosti a připravenosti fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem o výkonu 1,335 MW k výrobě elektrické energie ze dne 29.11.2010 podepsané obžalovaným Ing. M. V. za společnost XXXX, (jako odběratel) a obžalovaným Ing.J. F. za společnost XXXX (J.F. v té době působil jako ekonomický ředitel spol. XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, která byla generálním dodavatelem stavby fotovoltaické elektrárny Bystřice pod Hostýnem), ačkoli oba tito obžalovaní v dané době věděli, že je toto Prohlášení nepravdivé, neboť ke dni podpisu tohoto dokumentu nebyla fotovoltaická elektrárna osazena žádnými fotovoltaickými panely, tyto panely nebyly ani nijak zaplacený, a dále nebyla dodána, natož instalována další technologie FVE související s její nízkonapětovou částí,

přičemž tak obžalovaný Ing.F. učinil s vědomím, že tento dokument bude sloužit jako podklad v dalším správním řízení ohledně povolení provozu fotovoltaické elektrárny, tzn. i v licenčním řízení vedeném Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě,

- dokument označený jako „Povolení zkušebního provozu „ fotovoltaické elektrárny Bystřice pod Hostýnem ze dne 6.12.2010 vydaný autorizovaným inspektorem obžalovaným Ing. B. O. pod č. j. 6/12/2010, jež údajně provedl dne 6. 12. 2010 kontrolní prohlídku stavby fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem, na základě které vydal dne 6. 12. 2010 dokument pod č. j.: 6/12/2010, ve kterém nepravdivě uvedl, že při kontrole nezjistil závady bránící jejímu bezpečnému užívání ani rozpor se závaznými stanovisky dotčených orgánů k užívání stavby a shledal též, že skutečné provedení stavby a její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí a na základě toho konstatoval, že zkušební provoz lze povolit a stanovil dobu trvání zkušebního provozu na 6 měsíců, a to i přesto, že mu jednak muselo být zřejmé, že k tomuto nebyl v souladu s ustanovením § 119 stavebního zákona oprávněn a zejména, že žádnou kontrolní prohlídku fotovoltaické elektrárny v Bystřice pod Hostýnem dne 6.12.2010 neprovedl,

přičemž obžalovaný Ing.O. tak učinil s vědomím, že tento dokument bude sloužit jako podklad v dalším správním řízení ohledně povolení provozu fotovoltaické elektrárny, tzn. i v licenčním řízení vedeném Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě,

čímž shora uvedeným nepravdivým jednáním obžalovaný Ing. M.V., za pomoci obžalovaných Ing. B.O., Ing. J.F. a a J.Č., předstíral, že společnost XXXX, splnila technické předpoklady dle § 5 odst. 3 zák. č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (dále jen energetický zákon), v návaznosti na § 9 písm. a) prováděcí vyhlášky k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, čímž tak uvedl příslušné pracovníky Energetického regulačního úřadu Bc. L.P. a Ing. R. K.schvalující vydání licence č. 110101010 v omyl, neboť dne 7. 12. 2010 vydal Energetický regulační úřad v Jihlavě Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 110101010 pod č. j. 13063-8/2010-ERU,

následně pak obžalovaný Ing.M.V. neoprávněnost získání licence zamlčel společností, které vyrobenou elektrickou energii ze slunce od roku 2011 vykupovaly od spol. XXXX, a to

konkrétně společnostmi: E.ON Distribuce, a.s., E.ON Energie, a.s., a XXXX, u nichž jako statutární zástupce spol. XXXX. neoprávněně od února 2011 do konce září 2017 nárokoval vyplacení podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů,

takže za období od 1.1.2011 do konce srpna 2017 obžalovaní neoprávněně obohatili spol. XXXX. o částku ve výši 42.206.280,24 Kč, čímž byla způsobena škoda ve stejné výši, která byla společnostmi E.ON Distribuce, a.s., E.ON Energie, a.s., a XXXX, zpětně refinancována jednak od spotřebitelů elektřiny, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky,

přičemž od září 2017 po dobu předpokládané životnosti fotovoltaické elektrárny tzn. do konce roku 2030 by dále došlo k obohacení spol. XXXX. o částku ve výši okolo 105.000.000 Kč, a tím i ke způsobení škody ve stejné výši,

2. obžalovaná právnická osoba XXXX.

ačkoli spol. XXXX, věděla (prostřednictvím svého jednatele obžalovaného Ing. M.V.), že nárok na výkupní ceny za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 byl získán neoprávněně shora popsáním protiprávním jednáním, neboť ve skutečnosti fotovoltaická elektrárna v Bystřici pod Hostýnem nebyla po technologické stránce související s výrobou elektrické energie ze slunce dokončena ani k datu 7. 12. 2010, tedy k datu nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence č. 110101010, tak od 1.1.2012 využila omylu, ve který byli uvedeni pracovníci ERÚ rozhodující o udělení licence shora popsáním jednáním, a zamlčela tyto podstatné skutečnosti společnostmi, které vyrobenou elektrickou energii ze slunce vykupovaly od spol. XXXX, a to konkrétně společnostmi: E.ON Distribuce, a.s., E.ON Energie, a.s., a XXXX, a od 1.1.2012 do konce října 2017 si neoprávněně nárokovala vyplacení podpory přímého výkupu dle předkládaných faktur o vyrobené elektrické energii,

takže za období od 1.1.2012 do konce října 2017 se spol. XXXX. obohatila o částku ve výši 37.395.625,82 Kč, čímž byla způsobena škoda ve stejné výši, která byla společnostmi E.ON Distribuce, a.s., E.ON Energie, a.s., a XXXX, zpětně refinancována jednak od spotřebitelů elektřiny, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky,

přičemž od listopadu 2017 po dobu předpokládané životnosti fotovoltaické elektrárny tzn. do konce roku 2030 by dále došlo k obohacení spol. XXXX. o částku ve výši okolo 104.000.000 Kč, a tím i ke způsobení škody ve stejné výši,

t e d y

obžalovaný Ing. M.V.

jednak jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak

na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, a jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl,

zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný Ing. J.F.

jednak opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, a jednak opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný J.Č.

jednak opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, a jednak opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný Ing. B.O.

jednak opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, a jednak opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaná právnická osoba spol. XXXX

jednak sebe obohatila tím, že využila něčího omylu a zamlčela podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, a jednak se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby sebe obohatila tím, že využila něčího omylu a zamlčela podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, jehož se dopustila v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l i**obžalovaný Ing. M.V.**

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný Ing. J.F.

pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný J.Č.

pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný Ing. B.O.

pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba spol. XXXX

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

z a c o ž s e o d s u z u j í**obžalovaný Ing. M.V.**

I. podle § 209 odst.5 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) roků.**

Podle § 56 odst.2 písm.a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

II. Podle § 73 odst.1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **4 (čtyř) roků.**

obžalovaný Ing. J.F.

podle § 209 odst.5 trestního zákoníku za použití § 58 odst.5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (tři) roků.**

Podle § 81 odst.1 a §82 odst.1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) roků.**

obžalovaný J.Č.

I. podle § 209 odst.5 trestního zákoníku za použití § 58 odst.5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) roků.**

Podle § 81 odst.1 a §82 odst.1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) roků.**

II. Podle § 73 odst.1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu činnosti revizního technika elektrických zařízení na dobu **4 (čtyř) roků.**

obžalovaný Ing. B.O.

I. podle § 209 odst.5 trestního zákoníku za použití § 58 odst.5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2,5 (dvouapůl) roku.**

Podle § 81 odst.1 a §82 odst.1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) roků.**

II. Podle § 73 odst.1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu činnosti autorizovaného inspektora podle vyhl. č.498/2006 Sb. na dobu **4 (čtyř) roků.**

obžalovaná právnická osoba spol. XXXX

I. podle § 18 odst.1, odst.2 zák.č.418/2011 Sb., za použití § 67 odst.1 a § 68 odst.1 trestního zákoníku k peněžitému trestu v počtu 500 denních sazeb, kdy výše denní sazby činí 4.000 Kč, tj.2.000.000 Kč.

II. Podle § 19 zák.č. 418/2011 Sb., za použití § 70 odst.1 trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to finančních prostředků ve výši 8.351.801,59 Kč, které jsou zajištěny na účtu č.6015-5504881/0710 vedený u ČNB.

Podle § 229 odst.1 trestního řádu se společnost OTE, a. s., se sídlem Praha 8, Sokolovská 79, a Ministerstvo průmyslu a obchodu, se sídlem Praha 1, Na Františku 32, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obecná právní východiska a důkazní rámec

1. Vzhledem k tomu, že předmětem dokazování v tomto řízení jsou otázky týkající se podmínek, za kterých bylo možno v roce 2010 získat oprávnění k výrobě elektřiny z tzv. obnovitelných zdrojů, kterým je i fotovoltaická elektrárna, považuje soud za potřebné před rozbořem vlastní důkazní situace nejprve zmínit právní úpravu týkající se naznačené otázky, neboť tato právní úprava do značné míry předurčuje důkazní rámec i v nyní projednávané věci.

2. Výroba elektrické energie fotovoltaickými elektrárnami byla do konce roku 2012 upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů s tím, že podle § 3 odst.1 cit. zákona se podpora podle tohoto zákona vztahovala na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů vyrobenou v zařízeních v České republice využívajících obnovitelné zdroje, s výjimkou větrných elektráren umístěných na rozloze 1 km² o celkovém instalovaném výkonu nad 20 MWe. Podle § 4 odst.1 tohoto zákona pak provozovatelé distribučních soustav byli povinni na svém licenci vymezeném území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení podle § 3 za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádal a pokud splňoval podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním právním předpisem.

3. Tímto zvláštním právním předpisem byl zák.č. 458/2000 Sb. (energetický zákon), který v ustanovení § 3 odst.3 stanovil, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem. Podle § 5 odst.3 cit. zák. pak fyzická nebo právnická osoba, která žádala o udělení licence, musela mimo jiné prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podle § 7 odst. 4 písm. d) cit. zákona se k žádosti o udělení licence připojily doklady prokazující finanční a technické předpoklady.

4. Technické předpoklady se pak podle § 9 písm. a) prováděcí vyhlášky k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích účinné v roce 2010 u nových energetických zařízení prokazovaly mimo jiné i dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi).

5. Pokud se týká úpravy výkupních cen za dodávku elektrické energie z obnovitelných zdrojů, pak podle § 4 odst.4 zák.č.180/2005 Sb. byli provozovatelé regionálních distribučních soustav a provozovatel přenosové soustavy povinni vykupovat veškerou elektřinu z obnovitelných zdrojů, na kterou se vztahovala podpora, a uzavřít smlouvu o dodávce, pokud výrobce elektřinu z obnovitelných zdrojů nabídl, za podmínek podle § 5 a za ceny podle § 6.

6. Ke stanovení výkupních cen elektřiny z obnovitelných zdrojů a tzv. zelených bonusů byl zmocněn Energetický regulační úřad (dále jen ERÚ) výše citovaným zák.č. 180/2005 Sb., kdy dle § 6 odst.1 úřad stanoví vždy na kalendářní rok dopředu výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů (dále jen "výkupní ceny") samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy.

7. Výkupní cena elektřiny za rok 2011 z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 byla stanovena Cenovým rozhodnutím ERÚ č.2/2010 ze dne 8.11.2010 na částku 12.400 Kč za MWh a výše zeleného bonusu byla stanovena na částku 11.400 Kč za MWh. V případě zařízení uvedeného do provozu až v roce 2011 činila výkupní cena částku 5.500 Kč za MWh a výše zeleného bonusu částku 4.500 Kč za MWh, což představuje snížení zhruba o 55 % (u výkupních cen) resp. zhruba o 60 % (v případě zelených bonusů) oproti zařízení uvedených do provozu v roce 2010.

8. Dle bodu 1.10.cenového rozhodnutí ERÚ č.2/2010 se pak u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvedením do provozu rozumí den, kdy byly současně splněny dvě podmínky, a to nabytí právní moci licence na výrobu elektřiny a provedení paralelního připojení k distribuční soustavě.

9. Jak již bylo uvedeno výše, základním předpokladem pro získání uvedených výhodnějších výkupních cen roku 2010 bylo u elektráren uvedených do provozu do konce roku 2010 udělení licence ERÚ. Vzhledem k tomu, že i v nyní projednávané věci se jednalo o novou fotovoltaickou elektrárnu, je podstatou daného případu zjištění, zda licence pro provozování fotovoltaické elektrárny (dále jen FVE) byla udělena oprávněně resp. zda licenční řízení nebylo ovlivněno skutečnostmi zakrývajícími reálný stav věci. Slovy obžaloby řečeno, zda ERÚ resp. pracovníci tohoto úřadu podílející se na licenčním řízení nebyli obžalovanými, vedenými poměrně zjevným úmyslem zajistit si mnohem výhodnější výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, oklamání (uvedení v omyl) předložením nepravdivých podkladů a zamlčováním skutečného stavu dokončenosti příslušné FVE. V druhé řadě měli být uvedeni v omyl (resp.jim měly být zmlčeny podstatné skutečnosti) pracovníci distribučních soustav či tzv. operátora trhu tím, že spol. XXXX. (dále jen XXXX) propláceli faktury vztahující se k výhodnějším výkupním cenám, než které by ve skutečnosti spol. XXXX náležely.

10. Revizní zpráva prokazující technické předpoklady pro vydání licence pak byla tzv. povinným důkazem, který se předkládal spolu se žádostí o udělení licence. Bez tohoto důkazu (samozřejmě krom ještě důkazů dalších) nebylo možno licenci vydat. Revizní zpráva byla nicméně rovněž nezbytným podkladem i pro stavební řízení, v němž byly posuzovány podmínky povolení

zkušební provozu fotovoltaické elektrárny a revizní zpráva rovněž byla vyžadována pracovníky distribuční soustavy v rámci tzv. prvního připojení.

11. Výše zmíněná právní úprava a její konsekvence pro zájemce o provoz fotovoltaických elektráren pak vymezují základní důkazní mantinely, které spočívají v zjištění, zda se stal skutek, pro který byla podána obžaloba, což je nezbytnou podmínkou pro navazující závěr o případné trestnosti takto zjištěného skutku a s tím související trestní odpovědností osob postavených před soud.

II.Skutková zjištění

A. Existence skutku

12. Soud v hlavním líčení provedl dokazování výsledkem obžalovaných, výsledkem níže uvedených svědků, jakož i čtením dalších svědeckých výpovědí či úředních záznamů o podaných vysvětlení svědků z přípravného řízení. Vyslechnut byl i zpracovatel odborného vyjádření k otázce výše způsobené škody. Dále byly čteny i znalecké posudky z oboru kybernetiky. Kompletně byly provedeny i listinné důkazy obsažené ve spisovém materiálu a dále fotografie na datovém nosiči, který je rovněž součástí spisu. Po provedení takto poměrně rozsáhlého dokazování a zhodnocení provedených důkazů pak soud dospěl k následujícím závěrům.

13. Již v úvodu této pasáže lze konstatovat, že provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že se stal skutek popsáný v podané obžalobě. Z provedeného dokazování je tedy zřejmé, že v roce 2010 započala výstavba FVE Bystřice pod Hostýnem (dále jen FVE Bystřice), přičemž od listopadu 2010 souběžně s touto výstavbou probíhalo licenční řízení na ERÚ.

14. Výstavba FVE Bystřice započala na základě smlouvy o dílo (č.l.37-45 příl.č.1) uzavřené dne 6.8.2010 mezi společnostmi XXXX(objednatel) a XXXX s.r.o. (zhotovitel), jejímž předmětem byla dodávka a instalace fotovoltaické elektrárny o výkonu 5,2164 MWp umístěné na pozemcích v k.ú.Bystřice pod Hostýnem, a to do 31.10.2010.

15. Vzhledem k neshodám mezi objednatelem a zhotovitelem sdělila spol. XXXX s.r.o. (dále jen XXXX) dne 8.11.2010 objednateli, že k plnění podmínek smlouvy o dílo stanovuje objednateli lhůtu do 12.11.2010, jinak bude od smlouvy o dílo odstoupeno (sv.5 č.l. 967).

16. Byť je tedy eventuální odstoupení od smlouvy původním dodavatelem avizováno až 8.11.2010, již měsíc předtím - tzn. 9.10.2010 byla uzavřena smlouva o dílo (č.l. 66 – 68 příl.č. 1) mezi společnostmi XXXX(objednatel) a L. a.s. (zhotovitel), jejímž předmětem byla dodávka a instalace fotovoltaické elektrárny o výkonu 1,335 MWp umístěné na pozemcích v k.ú.Bystřice pod Hostýnem, a to do 23.12.2010.

17. Průběh výstavby elektrárny v roce 2010 pak ve svých výpovědích popisují zejména obžalovaný Ing.V., jakož i svědci Ing.J.N., P.Z., L.Ch., V.P., R. A., Mgr.J.B., J.Č., T. F., F.G., M. Ch., K. J., J.K., J.K., L.N., E. T, V. Ž. a L.N.. Průběh výstavby je dále dokladován jednotlivými dodavatelskými fakturami

subjektů podílejících se na výstavbě, stavebními deníky a také zápisy z porad spol. L. a.s. (dále jen L.) a kontrolních dnů. Tyto důkazy budou podrobněji rozvedeny níže. Na tomto místě je nicméně třeba zmínit předávací protokol ze dne 30.11.2010, na základě kterého dodavatel (spol. L.) předává objednateli (spol. XXXX) dle smlouvy o dílo ze dne 9.10.2010 stavbu FVE Bystřice bez vad a nedodělků (sv.5 čl. 982). Ve sv.5 na čl.979 se pak nachází Protokol o schválení výroby ze dne 27.12.2010 podepsaný pracovníkem spol. E.ON A. Č.

18. Z připojeného správního spisu ERÚ sp.zn.LIC-13063/2010-ERU (příl.č.1) je dále zřejmé, že dne 3.11.2010 byla na úřad doručena žádost společnosti XXXX o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby podepsaná obžalovaným Ing.V., v níž je žádáno o udělení licence pro FVE Bystřice o výkonu 1,335 MW. Dne 3.12.2010 vyzval ERÚ žadatele o odstranění nedostatků podání s tím, aby k žádosti byly doloženy doklady potvrzující vlastnické či užívací právo (přílohy ke smlouvě o dílo, předávací protokol, doklad o zaplacení díla) a dále mimo jiných podkladů potvrzujících technické předpoklady i zpráva o revizi elektrického zařízení, přičemž licenční řízení bylo usnesením ERÚ přerušeno a žadatelé byla pro odstranění nedostatků určena lhůta 60 dnů. Toto rozhodnutí bylo dodáno do datové schránky spol. XXXXdne 6.12.2010. Následně byly do licenčního spisu doručeny požadované dokumenty včetně listiny ze dne 29.11.2010, v níž obžalovaný Ing.V. (za spol. XXXX) a Ing.F. (za spol. L.) prohlašují, že I.etapa FVE Bystřice o výkonu 1,335 MW je plně funkční a připravena k výrobě elektrické energie (čl. 70 příl.č.1). Současně byla mimo jiných doložena i listina, na základě které obžalovaný Ing.O. konstatuje, že zkušební provoz FVE Bystřice lze povolit (čl. 71-73), výchozí revizní zpráva č.0332010 vypracovaná obžalovaným Č.m dne 22.11.2010 (čl. 74 -96) a výchozí revizní zpráva č.0422010 vypracovaná obžalovaným Č.m dne 26.11.2010 (čl. 118 -122). Licenční řízení bylo dne 7.12.2009 ukončeno vydáním rozhodnutí č.j.13063-8/2010-ERU o změně rozhodnutí o udělení licence č.110101010 (čl. 125 – 126). Na základě protokolu o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu ze dne 7.12.2010 (čl. 127) toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 7.12.2010.

19. Ve sv.č. 6 jsou založeny důkazy týkající se fakturace spol. XXXXza vyrobenou elektrickou energii, přičemž první faktura je za dodávku za měsíc únor 2011 (čl. 1161 – 1162).

20. Uvedené důkazy tedy ve stručnosti jednak dokladují výstavbu FVE Bystřice v roce 2010, kterou realizovala nejprve společnost XXXX a následně společnost L. pro společnost XXXX, jejímž jednatelem byl obžalovaný Ing.V. a jednak prokazují, že na základě udělené licence poté FVE Bystřice začala v roce 2011 do distribuční soustavy dodávat a fakturovat vyrobenou elektřinu s tím, že fakturováno bylo za výkupní ceny stanovené pro zařízení uvedené do provozu v roce 2010 (viz. odborné vyjádření .sv.381-411, 413-433 resp. vlastní fakturace ve sv. 6).

21. Výše uvedené důkazy tedy jednoznačně prokazují, že se stal skutek, pro který byla podána obžaloba nejméně v rozsahu popisujícím výstavbu FVE Bystřice, průběh licenčního řízení a následnou fakturaci elektřiny vyrobené ze zařízení uvedeného do provozu v roce 2010, což ostatně nijak nezpochybňuje ani nikdo z obžalovaných.

22. Další dokazování pak bylo zaměřeno již na okolnosti případné účasti jednotlivých obžalovaných na činnostech spojených s výstavbou FVE a na úkonech souvisejících s licenčním řízením.

B. Stav FVE Bystřice ke dni provedení revizí obžalovaným Č.

23. Důkazy vztahující se ke stavu FVE Bystřice ke dnům provedení revizí obžalovaným Č. pochopitelně předurčují navazující závěry o případné trestní odpovědnosti ostatních obžalovaných, neboť bylo-li by prokázáno, že technologická dokončenost FVE, která podmiňuje závěr o její bezpečnosti, byla ke dni provedení předmětných revizí na požadované úrovni a odpovídala závěrům revizních zpráv, argumentační základ, na kterém byla postavena obžaloba, by ztratil oporu.

24. První **revizní zpráva č.0332010** se nachází jednak v licenčním spisu ERÚ a jednak ve sv. 5 na č.l. 759 – 770 a vyplývá z ní, že výchozí revize byla vykonána ve dnech 19. – 22.11.2010, přičemž jejím předmětem byla elektrická instalace 1.etapy fotovoltaické elektrárny, včetně 4326 ks panelů CNBM 230 a 1482 ks panelů Sopray SR-156P-230. Revize se měla vztahovat na kabelové rozvody stejnosměrné části, propojovací skříně MX a přívody na vstupy 4 ks střídačů (bod.E této zprávy). Při revizi byla provedena prohlídka kabelových rozvodů, upevnění nainstalovaných zařízení a prvků, byla kontrolována připojení ochranných a fázových vodičů, všechny zásuvky a vývody. Bylo zjišťováno, zda průřezy vodičů odpovídají přiřazenému jištění (bod F.). V rámci revize byla dále provedena základní a zvýšená ochrana automatickým odpojením od zdroje na straně nízkého napětí dle přísl.ČSN (bod B.). V bodě H. je pak popisováno měření na 24 ks rozvaděčů MX. V bodě J. revizní zprávy se pak uvádí, že zařízení bylo fyzicky kontrolováno a testováno a byla na něm provedena měření. Revize byla uzavřena se závěrem, že elektrická instalace je schopna bezpečného provozu.

25. Druhá **revizní zpráva č. 0422010** se opět nachází jednak v licenčním spisu ERÚ a jednak ve sv.č.5 na č.l.783 – 784 a vyplývá z ní, že výchozí revize byla vykonána dne 22.11.2010, přičemž jejím předmětem byla elektrická instalace 1.etapy fotovoltaické elektrárny – napájecí vývody z rozvaděčů RH1 a RH2. Revize se měla vztahovat na AC nn zařízení napájená z rozvaděčů RH1 a RH2, na kontrolu vývodů a měření kabelových vedení, na měření impedancí vypínacích smyček, na kontrolu značení a uložení kabelových vedení a měření přechodových odporů vodičů PE (bod.E). Při revizi byla provedena prohlídka kabelových rozvodů, upevnění nainstalovaných zařízení a prvků, byla kontrolována připojení ochranných a fázových vodičů, všechny zásuvky a vývody. Bylo zjišťováno, zda průřezy vodičů odpovídají přiřazenému jištění (bod F.). V rámci revize byla dále provedena základní a zvýšená ochrana automatickým odpojením od zdroje na straně nízkého napětí dle přísl.ČSN (bod B.). V bodě H. je pak popisováno měření na rozvaděčích RH1 a RH2. Revize byla uzavřena se závěrem, že elektrická instalace je schopna bezpečného provozu.

26. Pokud se týká pojmů použitých v revizních zprávách pak lze z dostupných zdrojů zjistit, že elektrickým zařízením se rozumí technické zařízení, které ke své činnosti nebo působení využívá účinků elektrických nebo elektromagnetických jevů. Elektrické zařízení nebo jeho části se skládají

z elektrických obvodů, elektrické instalace a elektrických předmětů. Elektrická zařízení se dělí podle účelu, podle napětí, podle druhu proudu, podle nebezpečí úrazu elektrickým proudem a

podle provozní spolehlivosti (viz.Wikipedie). Elektrická instalace je pak sestava vzájemně spojených elektrických předmětů které mají koordinované charakteristiky, sloužící k plnění jednoho nebo několika určených úkolů (826-10-01 ČSN IEC 60050-826 – Mezinárodní elektrotechnický slovník. Část 826: Elektrické instalace).

27. Z předmětu uvedených revizních zpráv se tedy podává, že předmětem revizí byla NN (nízkonapěťová) část elektrického zařízení - fotovoltaické elektrárny, která zahrnovala vzájemně spojené FV panely s propojovacími skříněmi MX, se střídači a rozvaděči.

28. Vzhledem k tomu, že dle výše citovaných revizních zpráv měla být ke dni 22.11.2010 předmětná elektroinstalace NN části FVE schopná bezpečného provozu, musely být práce související s touto NN technologickou částí FVE vykonány do dne ukončení revize, a to včetně dodání nezbytných technologických komponentů a kabelového propojení mezi nimi, neboť pouze za situace, kdy je revidované elektrické zařízení po technologické stránce dokončeno, může být předmětem revize dokladující jeho bezpečnost. V této souvislosti je zapotřebí doplnit, že otázka licenčního řízení v oblasti fotovoltaických elektráren byla předmětem celé řady soudních řízení, ať již na úseku správního (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn.7As 114/2015, 4 As 132/2015, 9 As 256/2015, 2 As 313/2015, 7 As 204/2015, 7As 140/2016) či trestního soudnictví (srov. např. rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp.zn. 10T 1/2013, 46T 7/2013, 43T 4/2017, Vrchního soudu v Olomouci sp.zn.4 To 70/2017, 5 To 56/2016, 1 To 63/2017 či Nejvyššího soudu ČR sp.zn.4 Tdo 968/2016, 6 Tdo 791/2017, 6 Tdo 968/2016). Tato řízení se vesměs týkala podobné problematiky, a to posouzení, zda doklady předkládané ERÚ v rámci licenčního řízení odpovídaly reálnému stavu fotovoltaických elektráren či zda se jednalo o doklady nepravdivé či hrubě zavádějící. V uvedených řízeních byla opakovaně řešena i otázka revizí těchto elektráren s tím, že základní podmínkou umožňující, aby vůbec mohlo být takové elektrické zařízení revidováno a následně prohlášeno za bezpečného provozu schopné, je pouze jeho technologická dokončenost (alespoň v části NN). K tomuto zcela logickému závěru dle přesvědčení soudu není třeba ani zvláštního odborného vzdělání, neboť i z hlediska laického pohledu lze stěží prohlásit za bezpečné elektrické zařízení, jehož podstatné komponenty nezbytné pro jeho provoz ještě nejsou nainstalovány, natož vzájemně propojeny.

29. K otázce stavu FVE Bystřice v době vypracování revizních zpráv resp. až do konce roku 2010 bylo v hlavním líčení provedeno množství důkazů, jak v podobě výpovědí obžalovaných Ing.V. a Č., tak v podobě svědeckých výpovědí a důkazů listinné a věcné povahy.

30. Obžalovaný **Ing. M.V.** v hlavním líčení vypověděl, že původně vůbec netušil, co je mu vlastně v této věci kladeno za vinu. Společnosti, v nichž figuroval, stavěly v roce 2009 ve Vietnamu a v Rusku, kde se také většinou nacházel, jelikož tyto výstavby byly složitější než výstavba FVE Bystřice. Tuto řídil víceméně na dálku, rozhodoval však všechny zásadní věci. V listopadu a prosinci 2010 se na FVE Bystřice nenacházel, jelikož byl v Rusku a ve Vietnamu. Osobně se na stavbě nacházel třikrát v říjnu 2010 a jednou začátkem listopadu. Na dálku nicméně

rozhodoval o snížení plánovaného výkonu FVE z 5 MW na 1,3 MW, jelikož jednání o povolení FVE s vyšším výkonem skončilo na stavebním úřadu vinou pana Š. neúspěšně. Neviděl montáž kabelů, konstrukcí ani pokládku panelů. Měl tehdy ještě 20 staveb a řešil zejména stavby v Rusku

a Vietnamu. V Bystřici měl pana T.. Informace o výstavbě FVE Bystřice tak čerpal zejména ze zápisů z porad, které se konaly jednou měsíčně. Neměl žádné informace ohledně prodlení při výstavbě.

31. Obžalovaný dále uvedl, že na stavbu měl dostatek financí, nebyl tudíž závislý na bance a stavbu mohl provádět se svými lidmi. Odmítl tvrzení uvedené v obžalobě, že jeho společnost někomu dlužila za panely. Jediný, komu nezaplatili, je pan N., protože tento si účtoval vyšší částky, než byla skutečná cena za pokládku panelů. Pan N. navíc dle obžalovaného dopisoval zpětně a nepravdivě stavební deník, jelikož se v něm uvádí, že 29. 12. 2010 se na stavbě montovaly panely, což je nesmysl. N. podle obžalovaného toto uvedl, aby za tuto montáž dostal zapláceno, ale jednalo se z jeho strany o švindl. Jako stavební firma byla vybrána pražská společnost XXXX. Jejich úroveň nicméně nebyla dobrá, přičemž úroveň odbornosti této firmy stavěl na roveň odbornosti spoluobžalovaného Č.. Obžalovaný připustil, že dnes již ví, že licence ERÚ nebyla získána správně. Uvedl, že vyřizování této licence však nebylo jednoduché, ani sami úředníci neměli ucelený postup. Vyřízení licence pak zadal panu V., který mu byl doporučen. Kdo mu doporučil Ing. V. k vyřízení licence si nevzpomíná. Ve smlouvě měl V. uvedeno, že licenci zařídí do 15.12. Obžalovaný jej nijak nekontroloval, pouze mu udělil plnou moc. O udělení licence se obžalovaný dozvěděl 8. 12. e-mailem od pana N.. Ten měl na starosti po celou dobu komunikaci s úřady.

32. V souvislosti s e-mailovými zprávami popisujícími účast svědka H. na zajišťování dokumentace k revizím, obžalovaný sdělil, že společnost XXXX se začala rozpadat a pan H. od nich odcházel. Revizního technika, ale ještě objednával pan H.. Obžalovaný odmítl, že by se dopustil jakéhokoliv podvodu. Jeho společnosti profesionálně stavěly po celém světě, neměl zapotřebí podvádět. O licenční řízení FVE Bystřice se obžalovaný nezajímal, což zpětně vnímá jako své pochybení. Dne 26. 11. 2010 obdržel ve Vietnamu zprávu od svědka N., že je problém s licenci. Tak N. a F. odpověděl, ať se obrací na příslušné osoby – H. a T.. Dne 29. 11. 2010 se obžalovaný vrátil do ČR, dostal k podpisu papír bez data, který podepsal, neboť následně měl odjet do Ruska. Nikdo mu neřekl, že je něco špatně, nezminili se mu o licenci nebo že někdo revidoval něco, co není. O povolil zkušební provoz, což ale dělat neměl, ale ani to obžalovaný nevěděl. Revizní zprávu viděl obžalovaný poprvé až 6 let po jejím vypracování. V areálu FVE byl obžalovaný 20. 12. 2010, předtím začátkem listopadu – nejpозději do 20. 11., kdy odlétal do Vietnamu. Zde pouze díky e-mailové komunikaci s panem N. věděl, že je problém s revizemi. Po návratu z Vietnamu mu už nicméně nikdo o žádných problémech s revizemi nic neříkal, a proto je obžalovaný dále neřešil a ani se o ně nezajímal. I když si byl vědom faktu, že 25.-26. 11. 2010 ještě není elektrárna hotová, nijak si nevysvětloval a neřešil, že jsou již hotové revize. Domníval se, že zrevidovaná je pouze část elektrárny.

33. Po návratu z Vietnamu obžalovaný řešil panely, a jak dodělají elektrárnu, ale o licenční řízení se nezajímal. Dne 8. 12. 2010 dostal e-mail, že licence je vyřízená. Obžalovaný si nespojil, že není v pořádku, pokud elektrárna není dodělaná a přitom licenci má. Dokončena byla elektrárna tak 16. nebo 17. 12. 2010. Na vlastní oči ji viděl 22.12. postavenou, což mu potvrdil i elektrikář L. u pan K.. Se stavebním úřadem pomáhal obžalovanému JUDr. Brož. Byl jim doporučený stavební inspektor jakožto rychlejší varianta oproti stavebnímu úřadu. Obžalovaný trval na tom, že elektrárna byla postavena v roce 2010, kdy šel na EON zařizovat její připojení k síti. Dne

7.12.2010 podepisoval s XXXX em dohodu ohledně dodání panelů. Poslední objednávku za panely platil obžalovaný 16. 12. 2010. EON neměl měřáky, dodal je až 5. nebo 6. února 2011. Do té doby tak byla energie dodávána zadarmo. Jeho společnost fungovala po všech stránkách profesionálně, naopak XXXX pracovala nekvalitně. Proto byl jakožto generální dodavatel nahrazen firmou L..

34. Dne 7. 12. 2010 pan V. odjel do Jihlavy na ERÚ vyřizovat licenci bez vědomí obžalovaného. S ohledem na to, že 8.12. V.odjížděl na dovolenou, vzdal se práva na odvolání, což mu obžalovaný podepsal. Ohledně zápisu z porady ohledně FVE Bystřice ze dne 9.11.2010 obžalovaný uvedl, že jej měl k dispozici a určitě jej četl. K závěru z této porady, že pokud do 19. 11. nebudou zajištěny potřebné revizní zprávy a dodaná technologie na staveništi, nelze v žádném případě zajistit licenci FVE pro rok 2010, obžalovaný uvedl, že se jednalo o omyl lidí, co licenci vyřizovali. Nepřečetli si smlouvu s EONem, jinak by zjistili, že licence stačí ve chvíli prvního připojení. Z toho plyne, že licenci stačilo mít vyřízenou k datu 21.-22. 12. 2010. K prohlášení o funkčnosti FVE ze dne 29.11.2010 (čl. 70 přílohy č. 1 licenčního spisu) obžalovaný uvedl, že tento dokument ERÚ vůbec neměl brát. K podpisu mu jej dala zřejmě paní S. a podpis na listině zřejmě požadoval V.nebo N.. Jednalo se o prohlášení, které až bude elektrárna hotová, schopná licence, mělo být předáno ERÚ. Podepsání tohoto dokumentu se obžalovanému nelíbilo, ale nakonec ho podepsal. K předání stavebního deníku na ERÚ obžalovaný připustil, že zápisy v tomto deníku neodpovídaly realitě, neboť stavební deník dopisoval pan Z.zpětně z vlastních poznámek. V době, kdy tento stavební deník předával na ERÚ (22. 4. 2011), ale ještě nemohl tušit, že tento deník je nepravdivý. Ke konci roku se na stavbě stavební deník nevedl, posléze došlo k jeho dopisování – kým to obžalovaný nevěděl. Revizi podle názoru obžalovaného platila společnost XXXX. Konečné schválení faktur prováděl obžalovaný osobně. Díky tomu také věděl, že 14. 12. 2010 došlo k převzetí vysokého napětí, kdy na FVE se k tomuto datu nacházely trať a všechny rozvaděče na vysoké napětí. Poslední panel byl položen dle obžalovaného kolem 20.-21. 12.2010. Stejně tak nízkonapěťová technologie byla dodána do 20.12. Stáhl z Vietnamu svého zaměstnance K., a ten 22. 12. prošel celou elektrárnou a konstatoval, že je hotová. Obžalovaný tedy viděl hotovou elektrárnu v tomto časovém období na vlastní oči a s čistým svědomím šel na EON.

35. K předávacímu protokolu z 30. 11. na č. l. 982 obžalovaný uvedl, že se jedná pouze o předpřipravený papír, o němž neví, k čemu měl sloužit. On sám by předávací protokol na neexistující elektrárnu nikdy nepodepsal.

36. K objednávce firmy XXXXna filmu ELPIK z 14. 1. 2011 (čl.386 přílohy č.4) obžalovaný uvedl, že tato objednávka neměla souvislost s provozem elektrárny, jednalo se o technické zařízení na měření výkonu. K objednávce na rozvaděče PMS z 15. 12. (sv.5 čl. 993), která byla realizována až v březnu, uvedl, že vzhledem k tomu, že elektrárna byla připojená 3. 2. 2011, tak dříve dané zařízení nebylo potřeba.

37. K zápisu z porady L. ze dne 4. 2. 2011, kde je uvedeno, že toho dne byla FVE Bystřice uvedena do provozu a vyrobila své první MW (sv.4 čl. 536), obžalovaný uvedl, že se jedná o nepřesnou formulaci sekretářky, která zápis pořizovala. Jednalo se o projev radosti nad tím, že došlo k připojení elektrárny do sítě a k výrobě elektřiny za peníze a o nepodstatnou poznámku

v zápise. První faktura byla vydána za únor 2011. V březnu 2011 sepsal pan N. reklamaci na dodané rozvaděče RH TS 1, které neodpovídaly projektové dokumentaci. Tyto věci však nebránily provozu elektrárny.

38. Pokud se jedná o spolupráci se obžalovaným Ing. F., obžalovaný uvedl, že tento měl na starosti ekonomiku. Hlídal platby, aby nikomu nic nedlužili a naopak urgoval dlužníky, kteří dlužili jim. Dále jednal s finančními úřady a s kontrolory. Faktury podepisoval příslušný technik, obžalovaný a posléze obžalovaný Ing. F., který je předal účetní paní K., která faktury proplácela. Pokud se jedná konkrétně o FVE Bystřice, obžalovaný se domnívá, že právě spoluobžalovaný Ing. F. přišel s nápadem, aby postavili fotovoltaickou elektrárnu a obžalovaný tuto myšlenku přijal. Obžalovaný F. kontroloval fakturaci a účastnil se porad, které se konaly jednou měsíčně. Menších porad, které se konaly v mezidobí, se neúčastnil. Na FVE jezdil stejně často jako obžalovaný. Zdali se účastnil i prohlídek FVE, obžalovaný neví. Za L. Ing. F. běžně smlouvy nepodepisoval, za celou dobu jejich spolupráce pouze dvakrát. Spolupráce s Ing. F. byla ukončena v letech 2011-2012, kdy přestali mít zakázky a lidé začali z firmy postupně odcházet. Žádné mimořádné ohodnocení za činnost související s FVE Bystřice F. neobdržel.

39. Obžalovaný závěrem ještě doplnil, že při sestavování investičního záměru FVE Bystřice vycházel z obecně známých cen v roce 2009 a z informací od specializovaných firem. Vývoj cen za elektřinu v roce 2011 nemohl v roce 2010 předvídat. Jeho dobré úmysly dokladuje i fakt, že z původního plánovaného výkonu elektrárny 5 MW, vědom si problémů zapříčiněných zejména stavebním úřadem, snížil výkon elektrárny pouze na 1,335 MW, aby bylo reálné elektrárnu s tímto výkonem do konce roku 2010 dostavět.

40. Obžalovaný J.Č. v hlavním líčení uvedl, že činnost revizního technika vykonává od roku 1998. Revize provádí pouze na nízkonapětovou část FVE, tedy s výkonem do 1 000 W. K zakázce vypracovat revizní zprávu na FVE Bystřice se dostal prostřednictvím svého dlouholetého spolupracovníka pana H., jenž vystupoval jménem společnosti XXXX. Provedení této zakázky nepředcházela žádná písemná objednávka, vše spolu domlouvali ústně. Pana H. obžalovaný informoval o faktu, že bude moci provést pouze částečnou revizi oproti původní objednávce. Upřesnili si, že revize bude provedena na vývody, které se na FVE nacházejí a že zkontroluje pouze kabeláž. Účtoval si skutečně pouze revizi kabeláže. Výstup revize odpovídá realitě. Revizní zprávu fakturoval společnosti XXXX, jinak ale jednal s panem Hruškou. Od něj také dostal pro revizi podklady – technickou dokumentaci. Tyto doklady dostal před provedením revize. K e-mailové komunikaci z 23. 11. 2010 na č. l. 669 mezi svědkem N. a obžalovaným Ing. V., ze které plyne, že technická dokumentace se od pana H. k obžalovanému mohla dostat nejdříve až 22. 11. (tzn. poslední den obou revizí), obžalovaný uvedl, že zpráva se týkala nízkonapětové části, ale on prováděl 22. 11. 2010 revizi stejnosměrné části FVE. Revize se týkala pouze kabelových vývodů. Nejednalo se o první revizní zprávu, kterou obžalovaný zpracovával ohledně fotovoltaických elektráren, šlo asi o třetí nebo čtvrtou takovou zakázku. Ve všech případech obžalovaný revidoval pouze část fotovoltaické elektrárny. V době, kdy pracoval na revizi FVE Bystřice, tzn. koncem listopadu 2010, souběžně pracoval i na revizní zprávě jedné další fotovoltaické elektrárny. Na obou dvou revidoval prakticky to samé – stejnosměrnou i střídavou část. Na druhé FVE, u níž souběžně prováděl

obžalovaný revizi, bylo zařízení kompletní. Na FVE Bystřice pak obžalovaný prováděl dvě revize – na kabeláž a na vývody rozvaděčů.

41. Pokud se jedná o revizi na FVE Bystřice, zde byly v době provádění revize na konstrukcích přimontovány nějaké rozvaděče ve skříních, odkud vedly kabely, které obžalovaný měřil. Některé byly ve skříní zastrkané, jiné byly volně hozené nebo přivázané na jednotlivých držácích. Obžalovaný na těchto kabelech měřil izolační stavy, tedy zdali není kabel nějakým způsobem prodřený a neprobíjí. Prakticky toto měření probíhá tak, že se vezme měřicí přístroj, zapojí se do kabelů, jeden panel se uzemní, druhý se dá na kabel a změří se to. Měří se pouze jedna strana kabelů. Naměřené hodnoty se zapíše, spočítají a později se uvedou do revizní zprávy.

42. K revizním zprávám č.0332010 a č. 0422010 obžalovaný potvrdil, že se jedná o jím vypracované revizní zprávy. V první revizní zprávě není uvedeno, že se na stavbě při měření nacházely pouze některé Mx skříně, ale naopak jsou v ní uvedeny všechny rozvaděče. K tomu obžalovaný na vysvětlenou uvedl, že toto opsal z projektové dokumentace. Obžalovaný nebyl schopen odpovědět na otázku, proč by se musely dělat dvě revize (první na volně položené kabely a posléze celková na celou NN část elektrárny), když druhý technik by musel provést celkovou revizi včetně právě oněch kabelů. Poznámka v revizní zprávě o provedení základní a zvýšené ochrany automatickým odpojením od zdroje na straně nízkého napětí, byla dle obžalovaného předtíštěná a neodpovídá skutečnosti. Ochranné pospojování automatického odpojení v případě poruchy rovněž nebylo zkontrolováno. Poznámka svědčící o opaku zůstala v revizní zprávě dle obžalovaného nedopatřením. Přívody do MX skříní se dle obžalovaného v době revize na stavbě nacházely. Toto však věděl pouze díky technické dokumentaci. Prakticky obžalovaný kontroloval pouze kabely. Poznámka, že bylo kontrolováno připojení ochrany a fázových vodičů, je dle obžalovaného taktéž nesprávná a jedná se o jeho nedůslednost. Na otázku zda vůbec odpovídá obsah revizní zprávy tomu, co revidoval, obžalovaný odpověděl, že v tabulkách ano. Ačkoliv se na stavbě prokazatelně rozvaděče nenacházely, kdy např. protokol o kusové zkoušce těchto rozvaděčů je až z 23. listopadu a revizní zpráva byla zpracovávána 22. listopadu, jsou v revizní zprávě popsány jednotlivé rozvaděče, což obžalovaný vysvětlil špatnou formulací a opětovně jeho vlastní nedůsledností. Obžalovaný kontroloval pouze tu kabeláž, která se tam nacházela. K revizní zprávě č. 2 obžalovaný potvrdil, že se rovněž jedná o jím vypracovanou revizní zprávu. Jejím předmětem byly vývody NN rozvaděče RH 1 a RH 2. Konkrétně zde opět revidoval pouze kabely. Ty se nacházely volně položené v rozvaděčích. Na předložené fotografii ze dne 28. 11. 2010 se nicméně rozvaděče RH 1, RH 2 nenacházejí. Obžalovaný reagoval na toto zjištění tím, že rozvaděče se nacházely v kioscích, kde prováděl měření. Fotografie kiosku z 28. 11. 2010 nicméně dokládá, že kiosek byl prázdný. K tomuto obžalovaný uvedl, že stav uvedený v revizi, kterou měl provést 22.11.2010 tomuto datu neodpovídá. To dle obžalovaného potvrzuje i fakt, že dle e-mailové komunikace dostal projektovou dokumentaci až v den revize. Navíc dle fotografií se střídače, na níž měl obžalovaný provádět dle revizní zprávy měření, dne 22.11.2010 na stavbě rovněž nenacházely. Podle obžalovaného tím pádem datum uvedené na revizní zprávě neodpovídá skutečnému datu revize.

43. Fakticky revizi AC, NN zařízení napájených z rozvaděčů RH 1, RH 2 obžalovaný prováděl měření vývodů na střídačích. Měření impedance smyčky spočívá ve zjišťování, zda počet odpovídá jistění, což se vypočte podle délky kabelů. Impedanci tedy obžalovaný zkontroloval

pouze výpočtem. I přesto, že je v revizní zprávě uvedeno, že byla provedena prohlídka upevněných a nainstalovaných zařízení a prvků, připojení k ochranným a fázovým vodičům, všech zásuvek a vývodů, uvedl obžalovaný, že toto nekontroloval. Rozvaděč RH 1 a RH 2 nicméně v kontejneru viděl. Ke stavebnímu deníku, dle kterého tyto rozvaděče byly do kontejneru umístěny až 3. prosince 2010, obžalovaný uvedl, že revidoval pouze kabely. Zopakoval, že revize tedy byla pravděpodobně provedena později než 22.11.2010. K faktu, že nejpozději do 7. prosince 2010 se revizní zpráva musela nacházet v licenčním spisu na ERÚ a k fotografiím ze dne 1. 12. 2010 uvedl, že měřil kabely a měření vstupů musel „zblbnout“. K faktu, že vstupy střídačů nemohly být připojeny k přívodům, ačkoliv se toto v revizní zprávě uvádí, obžalovaný uvedl, že se opět jedná o nepřesnou formulaci.

44. K faktu, že vývody k rozvaděčům se dle fotodokumentace začínaly chystat až 1. 12. resp. 3. 12. obžalovaný zopakoval, že se domnívá, že na druhé revizní zprávě má chybné datum. Jinak si nicméně trval na tom, že v době vypracování revizní zprávy se na stavbě vývody nacházely, tak jak je v ní uvedeno. Při vypracování revizní zprávy obžalovaného nikdo neovlivňoval. Časová hranice, do kdy bylo třeba revizní zprávu vyhotovit, patrně existovala, ale obžalovaný si nebyl jistý. Stejně tak si nevzpomíná, zdali ho někdo informoval, zda je třeba revizi do konkrétního data provést kvůli navazujícím úkonům. Obžalovaný věděl pouze, že revizní zpráva bude podkladem pro stavební úřad, o ERÚ nevěděl. Pokud se jedná o ostatní obžalované, zná z nich pouze pana V.a. Mluvil s ním před dvěma lety, kdy jej obžalovaný V. navštívil a informoval, že se ohledně elektrárny Bystřice začíná něco dít. Obžalovaný Č. mu řekl, že si bude trvat na tom, co v rámci revize udělal a dál se o tuto věc nezajímal. Obžalovaný V. po něm nežádal, aby se nějakým způsobem v souvislosti s projednávanou věcí (ne)choval a ani mu neříkal, jak by měl vypovídat. Před vypracováním revizní zprávy obžalovaného V.a neznal.

45. Svědek **Ing. J.N.** v hlavním líčení vypověděl, že v případě FVE Bystřice měl na starosti projekt výstavby – zpracování kompletní projektové dokumentace pro stavební řízení, územní řízení, demoliční řízení a dokumentaci s EON a Energo Projekt. Se stavebním úřadem kromě něj komunikoval i pan Čevela. Svědek si nevzpomíná, kdo byl generálním dodavatelem této stavby. Jelikož se jedná o období před osmi lety, nevzpomíná si na podrobnosti ohledně výstavby FVE Bystřice. Účastnil se zpracování projektové dokumentace pro územní a stavební řízení. Do září 2010 jezdil na FVE pravidelně, posléze však nastoupil nový vedoucí stavby pan T. (dle upřesnění obžalovaného Ing. V. k tomuto došlo až 18.10. - pozn.soudu). Posléze se svědek neúčastnil ani kontrolních dnů. Porady vedení se dle svědka konaly v Brně nebo na staveništi. Svědek si nevzpomněl, kdo vykonával na stavbě funkci stavbyvedoucího. Pokud se jedná o vzájemnou komunikaci ve vedení společnosti, docházelo k ní buď na poradách vedení firmy anebo telefonicky či e-mailem. Z porad byly pořizovány zápisy.

46. Svědek uvedl, že zná obžalovaného Ing.O. Tento jezdil na stavbu, měl inspekční dny a schvaloval dokumentaci pro územní i stavební řízení. Některé podklady mu dodával osobně – např. projektovou dokumentaci k územnímu rozhodnutí i ke stavebnímu řízení. Jak často obžalovaný O. na staveništi chodil, svědek nevěděl. Obžalovaný O. měl určitě k dispozici revizní zprávy, kdo mu je předal, však svědek nevěděl. Při předávání dokumentů vyhotovených obžalovaným O. byl určitě podepsán předávací protokol. Na stavbě byli celkem 2-3 revizní

technici. Kdo je objednával, svědek neví, je to uvedeno v objednávkách. Některé revizní zprávy od nich přebíral i svědek.

47. K e-mailové komunikaci ze dne 23.11. – 25.11. 2010 ohledně zpracování revizí (č. l. 683) svědek uvedl, že zpracování těchto podkladů bylo týmovou prací. Neměl přehled o tom, jaký je v listopadu 2010 stav dokončenosti elektrárny. Nedokázal se tak vyjádřit ani k předloženým fotografiím z tohoto období. Stav dokončenosti zjišťoval pouze z dokumentace, kterou měl k dispozici. Odtud zjistil rovněž aktuální počet panelů na stavbě.

48. Svědek se účastnil porad společnosti L., informace měl jako každý zaměstnanec společnosti. V čele stál předseda představenstva. Obžalovaného Ing. F.a svědek zná, věděl, že byl ekonomickým ředitelem společnosti L.. Podle jeho názoru byl ve společnosti druhou nejdůležitější osobou po obžalovaném Ing.V.ovi. Pod obžalovaným Ing. F. byli ředitelé a manažeři, kteří zodpovídali za projekty. Na ERÚ předložil podklady za společnost L. svědek spolu s panem V.. Zodpovědnost za tyto podklady nesl pan V., svědek byl pouze sekundární pracovník.

49. K prohlášení o funkčnosti FVE Bystřice (příl. 1 č. l. 70) svědek uvedl, že u všech verzí dokumentů předkládaných na ERÚ nemusel být. Složku si kompletoval pan V.sám. Ačkoliv z e-mailů vyplývá, že revize za L. zajišťoval svědek, uvedl, že tyto maximálně vyzvedával a přebíral.

50. Svědek **P.Z.**, zaměstnanec společnosti L., k věci uvedl, že jeho úkolem v rámci výstavby FVE Bystřice bylo v první fázi v roce 2010 zlikvidovat staré budovy stojící na pozemku výstavby. Posléze fungoval jako nákupčí a také vypomáhal na staveništi při výkopu kabeláží, stavbě veškerých konstrukcí pro panely, úpravě rozvodny aj. Jeho hlavním nadřízeným byl pan T.. Na stavbě se vyskytoval do konce roku 2010. Výstavbu řídila pražská společnost XXXX, byla to však katastrofa – museli tam fungovat čtyři lidi z L.U. Stavbyvedoucí společnosti XXXX neměl vůbec povědomí o výstavbě, veškerá organizace spočívala na bedrech L.U. Nakonec došlo k ukončení spolupráce se společností XXXX, která se tak přestala na výstavbě podílet.

51. Pokládka panelů dle svědka trvala týden, pracovalo na ní 30 lidí. První panely přišly koncem září, o čemž svědek informoval obžalovaného Ing. V., který byl v Rusku. Posléze chodily i panely, které nebyly určeny pro FVE Bystřice a které se musely poslat pryč. Byl v tom obrovský zmatek. Pokládka panelů proběhla v listopadu, kdy přesně byla ukončena, svědek neví. K fotografiím z 28. 11. 2010 svědek uvedl, že si stojí za tím, že do konce listopadu byly panely položeny. K dokladům týkajícím se dodávky panelů ještě 21.12.2010 (č. l. 1887 – 1890) svědek uvedl, že se jedná o nesmysl, snad způsobený již zmíněným dodáním panelů, které nepatřily na FVE Bystřice. K části stavebního deníku na č. l. 628-630 svědek uvedl, že se mu nezdá, že by tento zápis odpovídal pravdě, jelikož pokud by tomu tak bylo, nebyla by elektrárna do konce roku hotova a EON by ji nemohl zapojit.

52. Ohledně revizí FVE svědek uvedl, že pouze ví, že se prováděly. Zařizoval vypnutí rozvodny kvůli revizi, jinak měl však vše ostatní na starosti pan T.. Porady ohledně FVE Bystřice probíhaly každý týden, účastnili se jich zástupci společnosti XXXX – stavbyvedoucí a dále obžalovaný

Ing. V., pokud byl v republice, pan T., který porady řídil spolu se šéfem XXXXu a dva lidé ze společnosti L.. Tyto porady se konaly na stavbě v Bystřici.

53. K dohodě o narovnání mezi spol. XXXXa XXXX (č. l. 989-990) svědek uvedl, že jde o nesmysl. Je přesvědčený, že do konce listopadu byly na stavbě veškeré panely. Revize z L.U zabezpečoval pan T.. Pana H. svědek dvakrát potkal na poradách. Ví, že byl ze společnosti XXXX. U samotných revizí svědek nebyl. V průběhu listopadu a prosince se obžalovaný Ing. V. zúčastňoval porad, komunikace s ním probíhala i prostřednictvím emailu. Obžalovaný V. se účastnil dohlížení na stavbě, v prosinci se tam však vyskytoval málo – svědek ho tam viděl 27.12. Obžalovaného Ing. F.a viděl svědek na stavbě dvakrát. Ví, že byl finančním ředitelem L.U. Obžalované Ondrušku ani Č. svědek nezná. Pokud se jedná o konečný termín dostavby FVE, byl stanoven do konce roku z důvodu výkupní ceny elektřiny, což dle svědka věděl každý. K dokončení FVE došlo v první dekádě prosince. Fyzicky připojená byla 27. 12. ráno, čemuž byl svědek osobně přítomen. Byl z toho proveden zápis. Zapojení se účastnil kromě svědka ještě pan T., pan D., obžalovaný Ing. V. a dva až tři lidé z EON.

54. Svědek **M.H.**, zaměstnanec společnosti XXXX, k věci uvedl, že projekt FVE začal rozjíždět v červenci 2010. Po dvou měsících ve společnosti XXXX skončil a stavbu předal panu M. a J.. V té době na stavbě probíhaly demolice. Posléze jej kontaktoval pan N. a chtěl kontakt na revizního technika. Doporučil obžalovaného Č., kterému předal dokumentaci, jež mu přivezl pan N.. Obžalovaný pak provedl revize, které svědek poté předal panu Nejedlému. Svědek byl tedy prostředníkem. Od předání dokumentace do předání revizní zprávy uplynuly týdny, přesněji svědek neví. Svědek si nebyl jist, ale domníval se, že dokumenty předal obžalovanému Č. najednou. S obžalovaným spolupracuje i nadále. U jednání obžalovaného Č. s panem N. svědek přítomen nebyl. Museli se potkat na elektrárně. Pokud jde o obžalovaného Ing. V., svědek byl na jednání v červenci, kterého se účastnil i obžalovaný. Obžalovaného Ing. F. ani Ing.O. svědek nezná. Při provádění revizí obžalovaným Č. svědek nebyl. Výstavbou elektráren se svědek zabývá od roku 2008.

55. Svědek **L.Ch.**, který na FVE Bystřice od září do konce října pracoval pro společnost XXXX, k věci uvedl, že výstavba probíhala zcela normálně. Svědek pomáhal XXXXu s kontrolou stavby a harmonogramem. Když XXXX na stavbě skončil, nacházely se zde namontované stojany, roztahané kabely a vše bylo připraveno na osázení panelů. K zápisu z kontrolního dne z 23.11.2010 (č. l. 657-660) uvedl, že nedokáže říct, zdali zde uvedené je pravdou. Jméno N. svědkovi nic neříkalo. Na stavbě svědek potkal i obžalovaného Ing. V.. Svědek se účastnil kontrolních dnů, které se konaly jednou týdně. Neustále se na stavbě vyskytoval pan T., který měl vše na starosti.

56. Svědek **Ing. J.J.**, zaměstnanec společnosti XXXX, v hlavním líčení uvedl, že společnost XXXX dostala objednávku na výstavbu elektrárny v celém rozsahu. Svědek se na výstavbě podílel od konce září do listopadu 2010. Kromě něj měli na starosti výstavbu FVE Bystřice M.H., pan H. a další externisté. Svědek nabídl pomoc panu M.. Na elektrárně byl cca čtyřikrát nebo pětkrát. Za XXXX jednal pan M., jednatelem byl Z.T.. O výstavbu se však moc nestaral, na stavbě byl jen asi jednou nebo dvakrát. Obžalovaný Ing. V. byl jako zákazník náročný, měl

spousta připomínek, proto se s ním složitě jednalo a nakonec došlo k ukončení spolupráce mezi společnostmi XXXXa XXXX. Kdy dodali panely na stavbu, svědek neví.

57. Svědek **J.M.**, zaměstnanec společnosti XXXX, v hlavním líčení vypověděl, že pro obžalovaného Ing.V. měli realizovat výstavbu cca 5 MW elektrárnu v Bystřici. Dohodli se a podepsali smlouvu. Později přestaly banky fotovoltaické elektrárny financovat a zakázku nebylo možno realizovat v plném rozsahu. Došlo k jednání s obžalovaným Ing. V. ohledně velikosti elektrárny, kterou bude schopen financovat sám. Vznikla nedůvěra a neshody na stavbě a nakonec došlo dne 7. 12. 2010 k podepsání smlouvy o narovnání a k ukončení spolupráce. Výstavby elektrárny se za XXXX účastnili pánové J. a H., který ale v době realizování zakázky dal výpověď. Ze strany investora svědek komunikoval s obžalovaným Ing. V.. Na stavbě pak byli tři další lidé, jedním z nich byl stavbyvedoucí. Svědek uvedl, že kdykoliv obžalovanému Ing. V. zavolał, tento měl o zakázce informace. Míra jeho zájmu odpovídala nemalým finančním prostředkům, které do tohoto projektu investoval. Před podepsáním smlouvy o narovnání byl svědek na stavbě dvakrát nebo třikrát.

58. K e-mailu na č. l. 695, týkající se vzájemné komunikace ohledně zajištění revizního technika svědek uvedl, že se jedná o jeden email vytržený z kontextu. Pokud fotovoltaická elektrárna nestojí, není možné na ni vydat revizi. K tomuto ho ani nikdo netlačil. Revizní zpráva se provádí v době, kdy je revizní technik schopen zkontrolovat nainstalované části, většinou na konci výstavby. Revize je rychlá, jelikož revizní technik už pouze chodí po stavbě a na základě podkladů kontroluje, zdali stav odpovídá. Nedává smysl dělat revizi na volně položené kabely.

59. Svědek **V.P.**, zaměstnanec XXXX, uvedl, že na FVE Bystřice prováděl montáž a výkopové práce pro kabely. Bylo to poměrně komplikované, jelikož se tam nacházelo dost betonových základů. Partnerem pro svědka byla společnost XXXX. Kdo přesně za ni vystupoval, svědek neví. Kabeláž dělali do půlky listopadu. Posléze museli čekat, než dorazí technologie, aby mohli dělat koncovky. Tyto práce ukončili 20. 12., kdy svědek oznámil investorovi, že je hotov. Nakonec však byl ještě 27. 12. požádán, aby dorazil do Bystřice na připojení elektrárny k síti. Byla tam spousta lidí, mezi nimi zástupci EON a pan P.. Te n provedl napět'ovou zkoušku, změřily se izolační kabely, a protože vše bylo v pořádku, došlo k zapojení do sítě. Proběhla kontrola ze strany EON. Nízkonapět'ová část elektrárny byla dle svědka zcela v pořádku. Vše bylo poskládané a zapojené. Stav elektrárny byl dobrý, byly tam panely i trafostanice, kabely byly položeny i v rozvodně. Posléze už na elektrárně nic neprováděl.

60. K zápisům ze stavebního deníku spol.XXXX na č. l. 1595-1599 svědek uvedl, že podle toho co viděl, bylo vše osázené. K datu 9. 12. 2010 podle svědka elektrárna nebyla v provozuschopném stavu, to až po dodělání koncovek 20.12. Za společnost L. byl na stavbě denně pan T.. Obžalovaného Ing.V. svědek na stavbě viděl na přelomu září a října, když nastoupili. Revizní zpráva na nízkonapět'ovou část mohla být dle svědka vypracována kolem 10. 12., kdy byla zapojena část střídačů. Dříve podle něj logicky být provedena nemohla.

61. Svědek **B.P.**, který na FVE Bystřice prováděl napět'ovou zkoušku kabelů, uvedl, že tato napět'ová zkouška byla součástí revize. On sám je revizním technikem se specializací VN a nízké napětí. Už si nevzpomíná, kdo si ho na provedení zkoušky objednal. Jednal se starším, menším

pánem, který by již měl být po smrti. Zprávu o revizi svědek zpracovával v prosinci 2010, na stavbě se tehdy nacházeli lidé. Revizi svědek prováděl v prostorách elektrárny. Kolik přesně se na stavbě nacházelo panelů, svědek neví, pouze přijel, změřil kabel a zase odjel pryč. Kabel se měl připojit do bývalé rozvodny a na druhé straně do kiosků pro transformátory. Kiosek byl skoro prázdný. Nacházely se v něm pouze zabalené bedny. Na stavbě se nacházely dva kiosky, svědek prováděl revizi obou. Nedokázal říct, zdali v té době byla elektrárna provozuschopná. Revize na nízké napětí podle svědka v době, kdy na stavbě prováděl revizi kiosků, provedena být nemohla. Svědek si vzpomněl, že se tam nacházely trafostanice, ohledně střídačů nevěděl. Obžalovaného V.a svědek nezná.

62. Svědek **R. A.**, v rozhodné době zaměstnanec společnosti XXXX, která na FVE Bystřice prováděla zapojování kabelů, v přípravném řízení uvedl, že byl na FVE Bystřice poprvé 6. 12. 2010. Někteří jeho kolegové pak byli na stavbě již 3. 12. 2010. Ve dvou kontejnerech provedli ochranné propojení kabelů. V první buňce se nacházely čtyři rozvaděče, ve druhé pět. Propojovali kabely mezi trafostanicí a rozvaděči. Bylo nutné rozdělat část konstrukcí pod panely, aby se dostali do vnitřku buňky. K zavedení kabelů od panelů došlo 7.12. Druhý den – 8. 12. – pak došlo k přemístování jednoho měniče z jedné do druhé buňky. Poté se kabely zapojovaly do měničů, kabel se připojil do trafostanice a provedla se vnitřní instalace buněk. Střídače byly instalovány 10.12. Ze 13. 12. má svědek v diáři poznámku o zapojení technologie do kontejneru. Následujícího dne pak stěhovali a propojovali rozvaděče v hlavní rozvodně. Podle svědka 12. 12. 2010 v žádném případě nemohla elektrárna fungovat. Práce na stavbě pro svědka skončila 15.12. Z doslechu svědek ví, že nedostali zaplacení a proto nedokončili činnost, i když se ještě měly provádět další práce v hlavní rozvodně. V období, kdy se na stavbě vyskytoval, byly některé panely pověšené a některé tam vůbec nebyly.

63. Svědek **Mgr. J.B.**, jeden ze stavebních dělníků na FVE Bystřice, v přípravném řízení uvedl, že společně s kolegy celou elektrárnu stavěli. Bylo tam více skupin dělníků, jeho skupina komunikovala se stavbyvedoucím panem T.. Úkoly jim zadával telefonicky i pan N..Montáž konstrukcí provedli v létě 2010, posléze na stavbě cca jeden měsíc nebyli, jelikož pracovali na FVE Břeclav a následně se na FVE Bystřice vrátili, když byly dodávány první panely - v průběhu listopadu, kdy byly i montovány. Začátkem prosince provedli dodělání koncovek u FV panelů na konstrukcích, zavětrování a vyztužování konstrukcí. Kolem vánoc provedli úklid staveniště. Díky sdělení pana T. kvůli platbě svědek ví, že jeho skupina na FVE namontovala okolo 5 000 FV panelů. Na jím montované části nedocházelo k žádným výměnám panelů. Naposledy byl na stavbě v prosinci 2010. K fotografiím z 28. 11. 2010 svědek uvedl, že jeden člověk je schopen udělat 50-60 panelů denně, proto by do 30. 11. bylo teoreticky možno chybějící panely doinstalovat. K fotografiím z 1. 12. uvedl, že se patrně jedná o část FVE, kterou měly na starosti jiné skupiny než ta, v níž se nacházel on. Kompletně osázena panely byla FVE dle svědka okolo 5. - 6.12. K předestřeným zápisům ve stavebním deníku svědek uvedl, že se jedná o jeho zápisy, které na pokyn pana N. rozepsal. Data nicméně neodpovídají konkrétním činnostem, jsou smyšlená svědkem v lednu 2011 kvůli problémům se zaplacením prací od pana N.. O tomto problému věděl i pan T.. Z obžalovaných svědek zná pouze pracovního pana V..

64. Svědek **L.N.** v hlavním líčení vypověděl, že společností Neopartner pro společnost XXXX dodávala kompletní konstrukce na FVE Bystřice a tyto konstrukce dodali během podzimu.

Nestihla se vybudovat FVE s výkonem 5 MW a došlo ke snížení výkonu na 1,33 MW. V průběhu výstavby byly problémy s dodávkou panelů, proto byli jakožto společnost Neopartner nakonec investorem osloveni i k namontování solárních panelů. Za společnost XXXX se svědkem jednal pan M., T. a další osoby, jejichž jména si svědek nevybavil. Ze strany investora - společnosti L. - tam vystupoval jejich stavbyvedoucí T. a objevoval se tam i obžalovaný V.. Svědek se účastnil většiny kontrolních dní. Práci na stavbě ukončili v druhé polovině prosince. Tehdy byl svědek také na stavbě naposledy. Zápisy do stavebního deníku svědek neprováděl. K části stavebního deníku v příloze č. 3 svědek uvedl, že daný zápis psal pan B.. Pokud B. tvrdil, že zápisy ve stavebním deníku dopisoval až dodatečně na pokyn právě svědka N., svědek uvedl, že možné by bylo zpoždění o jeden týden, více určitě ne. Svědek ví, že FVE byla hotová do konce roku 2010, dle stavebního deníku k datu 28.12. Na stavbě měl svědek asi deset podřízených. Jezdil tam jednou týdně, když měl cestu okolo. Počet panelů, který společnost Neopartner namontovala, svědek neví, avšak je to uvedeno na faktuře.

65. Svědek **J.Č.**, pracovník na FVE Bystřice, v přípravném řízení uvedl, že byl na stavbě někdy na konci listopadu nebo začátkem prosince, rok si nepamatuje. Bylo tam spousta sněhu. Měl zde provést instalaci světla, vypínače apod. Rozvaděče však nebyly zapojeny. Dle svědka na stavbě byly všechny panely, neví však, zda byly zapojeny. Venku nikdo další práce neprováděl. V daném období svědek nepůsobil na jiné FVE. Na základě fotografií z 28. 11., 1. 12. a 3. 12. svědek uvedl, že tím pádem na stavbě musel být v prosinci, jelikož tam již rozvaděče v době jeho působení zcela jistě byly.

66. Svědek **T. F.**, stavební dělník, v přípravném řízení uvedl, že na FVE Bystřice s kolegy prováděli připojení kabelů v kioscích. Konkrétně do kiosků instalovali rozvaděče. Kiosky byly dva a na obou prováděli toto připojení. Bylo to někdy v roce 2010, na FVE byla zima a minimálně 20 cm sněhu. Svědek byl v té době zaměstnancem společnosti XXXX, která měla zajistit danou zakázku. Úkoly mu dával vedoucí jeho týmu J.K.. Na FVE Bystřice byl celkem v průběhu jednoho měsíce asi pětkrát. Svědek se domnívá, že elektrárna byla zhruba z poloviny nebo ze třech čtvrtin osázena FV panely. Okolo jednoho kiosku nebyly ani stojany. Neví, zda v té době na FVE probíhala i další pracovní činnost. Do stavebního deníku za jeho skupinu záznamy zapisoval pan K.. Svědek ví o problémech s trafostanicí na stavbě, o dalších problémech spojených se stavbou neví.

67. Svědek **F.G.**, elektromontér, v přípravném řízení uvedl, že na FVE Bystřice byl vyslán svým zaměstnavatelem XXXX. Dělal kabeláž a rozvodny, montáž FV panelů nikoliv. Připojovali pak i osazené panely. K těmto činnostem docházelo dle svědka asi v roce 2009 od října do prosince. Na stavbě byl v tomto období víceméně soustavně, pouze 14 dnů byl na jiné FVE v Jičíně. Vedoucím svědka byl V.P.. Fyzicky přítomen na stavbě byl v této době téměř každý den, kromě víkendů. V prosinci byly NN kabely připojené, naopak VN kabely nebyly připojené ani naspojované po trase. Upravená nebyla ani VN rozvodna. Z hlediska dalších prací byly v době, kdy na stavbě působil svědek, osazovány panely a prováděny výkopy. Kontrolních dnů se za svědkovu skupinu účastnil J.F. Svědek si vybavil problém se stávající rozvodnou, na které bylo třeba provést úpravy. Naposledy byl na FVE 13.12. K tomuto datu elektrárna dokončena nebyla, nebyly hotovy VN kabely a nebyla hotová stará rozvodna. Zdali byly zapojeny a osázeny všechny panely, svědek neví.

68. Svědek **M.H.**, pracovník společnosti XXXX, v přípravném řízení uvedl, že se podílel na FVE Bystřice na dodávce FV panelů a někdy i montážích. Dělal zde asi 20 akcí. Svědek osobně zajišťoval nákup komponentů, zejména FV panelů – ty kupoval v Číně, kam i jezdil a s dodavateli komunikoval. Střídače a konstrukce nakupoval spíše v Evropě. Osobně na FVE Bystřice nikdy nebyl, vybavuje si jméno V.. Svědek vše řešil z kanceláře, odkud zajišťoval logistiku. Na místě samém byl vždy manažer zakázky, který se svědkem komunikoval a od nějž měl informace, co a kdy je potřeba dodat. Svědkovými nadřízenými byli jednatel společnosti XXXX pan T. a jeden z majitelů pan M.. Svědek neví o žádných problémech v souvislosti s dodávkou FV panelů na FVE Bystřice. K e-mailu týkajícího se zálohových faktur ze dne 8. 12. 2010 adresovaného obžalovanému F. svědek uvedl, že si na něj nevzpomíná, ale dle částek dovozuje, že se jednalo o FV panely. Podle jeho hrubého odhadu se jednalo o panely na výkon cca 1,1 MW. K vystavení zálohových faktur docházelo před provedenou platbou. Docházelo i k situacím, kdy panely byly dodány do skladu a posléze na stavbu vydávány odtud, když nebylo možné uskladnění na místě výstavby. K e-mailu z 15. 12. 2010 adresovanému J. T., obžalovanému Ing. F. a v kopii i obžalovanému Ing. V., svědek uvedl, že byl patrně někým zpochybňován dodaný výkon. Proto navrhoval dodávky FV panelů. Chybějící výkon svědek odhadl na 170 kW, tedy 1-1,5 kontejneru. Zjišťování provedení plateb již nebyla svědkova práce.

69. Svědek **M. Ch.** v přípravném řízení uvedl, že na FVE Bystřice prováděl manipulační práce, konkrétně rozbíjel materiál po stavbě, převážel i solární panely. Nebyli jediní, kteří na stavbě tuto činnost zajišťovali. Fungovali spíše nárazově, na zavolání v případě, že bylo třeba přepravit těžší břemena jako např. trafostanice. Jednalo se o podzim, staveniště bylo buď rozbahněné anebo zamrzlé. Svědek si vzpomněl na problémy s umístěním trafostanice, kam byl problém se dostat. Přístup byl obecně složitý. Rozváželi krabice se solárními panely k jednotlivým konstrukcím, připravovali terén pro výstavbu. K přepravě panelů byli požádáni panem Z.. Poslední činností, kterou prováděli, bylo vsazení trafostanice do buňky. Přesná data, kdy prováděl kterou činnost, svědek neví. Svědek ví, že na stavbě byly problémy s natahovanými kabely, zejména s optickým, který nemohl být manipulátorem přejet. K fotografii č. 0216 z 3. 12. 2010 svědek uvedl, že se jedná o navážení trafostanic do buněk. Druhá trafostanice se osazovala následující den. Panely byly dle svědka dodány před tímto navážením. Za investora svědek komunikoval pouze s panem Z..

70. Svědek **K. J.** v přípravném řízení uvedl, že byl osloven společností MPI Přerov, aby na FVE Bystřice v boudách zřídil světla, vypínače a zásuvky. Spolu s ním práci prováděl J.Č.. Datum ukončení této práce je uvedeno na faktuře, kterou předal policii. K tomuto datu s prací na FVE také skončil. Dle svědka se nejspíše jednalo o prosinec, jelikož byl mráz. V boudách, kde prováděl činnost, svědek viděl kabely, které však nebyly zapojené, o rozvaděčích neví. Byli tam cca dva až tři dny. Domnívá se, že kromě nich na FVE Bystřice nikdo další žádné práce neprováděl.

71. Svědek **J.K.**, revizní technik elektrozařízení, v přípravném řízení uvedl, že v roce 2010 byl zaměstnancem společnosti XXXX jako vedoucí montážní skupiny. Začátkem listopadu nebo prosince dostal objednávku na elektromontážní práce na FVE Bystřice. Byl pověřen, aby zajel na místo a zjistil, o jakou konkrétní práci se jedná. Byl tam spolu s Ing. Jaroslavem Kubišem, projektantem společnosti XXXX. Přesný termín si nevybavil. Dle zadání měli ve dvou

trafostanicích zapojovat elektrozařízení. Na místě zjistili, že transformátory, měniče ani rozvaděče ještě nebyly nainstalované. Proto tam s pracovní skupinou tří lidí jeli znovu 3. 12. 2010, kdy tam zahájili práce. Transformátory nastěhovali do trafostanic. Pracovali tam cca po dobu dvou týdnů. Svědek osobně však byl na stavbě pouze první den – 3.12. Posléze práce prováděla skupina montážníků. Svědek jednal pouze se stavbyvedoucím, jehož jméno si nepamatuje. FVE byla 3. 12. osázena částečně. V prostoru před trafostanicí panely osázena nebyla. Zde museli demontovat část konstrukcí, aby byli schopni nainstalovat tam měniče a rozvaděče. Kolem kiosku, který je umístěn uprostřed FVE mezi FV panely, panely nainstalovány nebyly. Svědek potvrdil, že předestřený stavební deník společnosti XXXX je montážní deník, který vedli, a do kterého svědek prováděl zápis dne 3. 12. 2010 a posléze do něj zapisoval pan K..

72. Svědkyně **J.K.**, účetní společnosti L., v přípravném řízení uvedla, že ve společnosti vykonává tuto práci od roku 2010. V rámci své činnosti vedla účetnictví jak společnosti L., tak i XXXX. Ohledně FVE Bystřice měla na starosti faktury jak vydané tak přijaté, banku, pokladnu, DPH a další běžnou finanční agendu. Účetnictví společnosti XXXXdělala pouze ona, v případě L.U pracovala na zkrácený úvazek ještě druhá účetní. Faktury podepisoval ten, kdo měl případ na starosti a ředitel. V případě FVE Bystřice se tedy jednalo o podpisy obžalovaných Ing.F. a Ing. V.. Svědkyně uvedla, že faktury chodily i od společnosti XXXX, na konkrétní faktury si však nevzpomíná. Ví, že se řešil problém se snížením výkonu FVE z 5 MW na 1,3 MW. Na stavbě byla jednou, spolu s obžalovaným Ing. V.. Pokud se týká obžalovaného Ing. F., tento seděl se svědkyní v kanceláři, spolupracovala s ním jakožto s finančním ředitelem. Před svědkyní nikdy žádné technické záležitosti neřešil.

73. Svědek **L.K.**, v rozhodné době systémový inženýr společnosti L., v přípravném řízení uvedl, že projektu FVE Bystřice se účastnil od října nebo listopadu 2010. Nejprve projekt kontroloval, posléze řešil rozdělení projektu na etapy. Nakonec na FVE na žádost obžalovaného Ing. V. prováděl v období vánoc zkoušky a měření. V úvodní fázi byl na elektrárně cca dvakrát nebo třikrát. 20. 11. 2010 odletěl do Vietnamu. Ohledně tohoto období netuší, v jakém stavu byla stavba – možná se tam stavěly konstrukce. Z Vietnamu se svědek vrátil 19. 12., kdy jej obžalovaný V. požádal o kontrolu stavby. Svědek zjistil, že je vše fyzicky postavené, pouze objevil pár poruch – např. zamrzlou vodu v konektorech. Elektrárna nicméně byla v pořádku a provozuschopná. Nacházely se tam kontejnery s měniči a trafostanicemi. Informace o zjištěných skutečnostech v rámci kontroly poskytl svědek obžalovanému Ing. V., panu T. a Z.. Kontrolních dnů se svědek účastnil před svým odletem do Vietnamu. Posléze se rozhádaly vztahy s dodavatelem, takže svědek ani neví, zdali poté nějaké kontrolní dny byly. Kromě svědka se kontrolních dnů účastnil obžalovaný Ing. V., pan T. a možná pan Z.. O zásadních problémech spojených s výstavbou svědek nic neví. Kdy byla FVE kompletně dokončena svědek neví, ví, že v období vánoc kdy tam byl, již byla kompletně osazena. Elektroměr instaloval EON dle svědka po novém roce.

74. Svědek **J.K.**, vedoucí elektromontér společnosti XXXX, v přípravném řízení uvedl, že společnost XXXX dostala zakázku na provedení prací na FVE Bystřice. Na tuto zakázku se jeli podívat, a jelikož se spěchalo, rovnou začali provádět práce. Jednalo se o namontování střídačů a trafostanic, které byly ve dvou kontejnerech. Na tuto práci jich bylo pět a byli rozdělení na jednotlivé kontejnery. Svědek pracoval s panem R., ve druhém kontejneru byl pan A.a G.s panem

F.. Nakonec byli ještě požádáni o ustavení VN rozvaděče. Úkoly zadával jejich mistr pan K., který nejspíše jednal se zástupcem investora. Svědek pak na místě řídil a kontroloval jednotlivé pracovníky. Časově se jednalo o prosinec, rok svědek již neví. Na stavbě panovala velká zima. Práce jim trvaly cca jeden týden. Na stavbě byly nainstalovány konstrukce, FV panely na místě, kde svědek pracoval, nebyly. Co se týče dalších prací probíhajících souběžně s těmi, které vykonával svědek a jeho kolegové, probíhala nějaká činnost s panely, přesně ale svědek neví, zda šlo o montování či stavbu konstrukcí. Na složené panely si svědek nevzpomíná. Práce na stavbě svědek ukončil někdy v polovině prosince. Do stavebního deníku prováděl některé zápisy pan K., některé svědek osobně. Zapojení VN rozvaděče neprováděli, bylo jim řečeno, že toto provede někdo jiný.

75. Svědek **L.M.**, v přípravném řízení uvedl, že od pana J., který na FVE dělal elektrikou v kiosku, zásuvky a osvětlení, dostal zakázku na revizi dvou nebo tří zásuvek a osvětlení. Přesné datum revize si svědek nepamatuje, cca před 6-7 lety, je to však uvedené na revizní zprávě. Svědek potvrdil, že tato z 8. 12. 2010 je jím vypracovaná revizní zpráva. Na stavbě byl svědek jednou. Kiosek byl prázdný, některé kabely byly před buňkou, v buňce samotné kromě osvětlení a zásuvek nebylo nic. Na trafostanice si svědek nevzpomíná. Na místě se nacházel pouze půl hodiny, takže ohledně souběžně probíhajících prací nic neví.

76. Svědek **E.T.**, zaměstnanec bezpečnostní agentury B., v přípravném řízení uvedl, že společnost XXXXsi objednala u společnosti B. fyzickou ostrahu staveniště po dobu 24 hodin denně. Svědek jakožto zaměstnanec a regionální vedoucí měl za úkol tento požadavek zajistit. Podle předpokladů se mělo stavět po celé ploše hlídaného areálu, nakonec při odchodu bezpečnostní agentury bylo zastavěno asi 50 % plochy – šlo o levou stranu FVE. Posléze bylo do areálu umístěno celkem 27 kamer okolo celého objektu. Skončila tedy fyzická ostraha a přešlo se na kontrolu elektronickou. Kamery byly napojeny na pult centralizované ochrany do Kroměříže. K této změně došlo někdy v období vánoc. Během provozování fyzické ostrahy se na stavbě prakticky každý den vyskytoval stavbyvedoucí a pan Š. B. Občas se tam vykytoval i obžalovaný Ing. V.. Svědek byl na FVE každý pracovní den a občas i o víkendu, vždy cca dvě hodiny. Pokud se jedná o průběh výstavby, zpočátku se tam dělaly terénní úpravy – vyskytlo se velké podmáčení, které se podařilo vyřešit. Panely byly na stavbu dodávány postupně, nikde nebyly hromadně vyskládané. Hotová měla být stavba do 31. 12. 2010.

77. Svědek **V. Ž.**, v přípravném řízení uvedl, že na FVE Bystrice dodávali technologické skelety, které následně v průběhu listopadu a prosince plnili technologií. Svědek osobně byl na stavbě pouze několikrát na kontrolních dnech. Pracoval pro společnost XXXX, zatímco práce samotné prováděla společnost XXXX. Svědek měl na starosti organizaci práce, konkrétně návoz technologií do kontejnerů a dále rozsah prací pro společnost XXXX, která prováděla elektromontáže. Úkoly mu zadával majitel společnosti XXXX Ing. H.. Za investora si vzpomíná na pana T.. Svědek si vzpomíná, že na počátku listopadu na stavbě stály konstrukce a dělaly se kabelové trasy. Mrzlo a byl sníh. Montážní deník společnosti XXXXpsal montér této společnosti pan K., svědek jej podepisoval. Domnívá se, že tyto zápisy odpovídají skutečnosti, a to včetně příslušných dat. Datum dokončení FVE svědek neznal, avšak věděl, že silová část byla dokončena 14. 12. 2010 a druhý den byla provedena revize. Kromě společnosti, v níž pracoval svědek, ve

stejném období na FVE působila jedna další společnost, která tam jezdila s nakladačem a prováděla práce na konstrukcích a možná i panelech. Ohledně osazenosti svědek dokázal pouze říct, že v okolí kontejneru ve středu FVE nějaké panely byly.

78. Z výše uvedeného popisu svědeckých výpovědí vyplývá, že se tyto výpovědi ohledně konkrétního stupně dostavěnosti FVE Bystřice různily. Svědci Ing.N., H., Ch., Ing. J., P., H., Ch., K., K., se ke stavu FVE ke dni provádění revizí nebyli schopni blíže vyjádřit, zatímco svědek Z.tvrdil, že elektrárna byla dokončená. Výpověď tohoto svědka však nelze považovat za věrohodnou, neboť z již výše uvedených výpovědí obou obžalovaných vyplývá, že obě revizní zprávy obsahují nepravdivé údaje, neboť stav technologické dokončenosti FVE Bystřice ke dni 22.11.2010 neodpovídal obsahu těchto revizních zpráv, což je zcela v souladu s výpověďmi svědků P.a, A., B., F.a, G.e, J., K., K., M., T. a Ž..

79. Kromě výpovědí obžalovaných Ing.V.a a Č. a výše uvedených svědků, je stav technologické nedokončenosti elektrárny ke dni 22.11.2010 zřejmý i z časové posloupnosti listinných a věcných důkazů.

80. Ze zápisu z kontrolního dne, který se uskutečnil dne **23.11.2010** vyplývá (sv.4 čl. 657 resp.sv.5 čl. 955), že k uvedenému dni nebylo dodáno cca 23.230 ks prvků pro uchycení panelů, což bude realizováno současně s první dodávkou panelů. Z uvedeného je tedy zřejmé, že ke dni 23.10.2010 nebyl na stavbu dodán žádný FV panel. Z bodu 4.zápisu dále vyplývá, že k uvedenému dni nebyla natažena kompletní kabeláž. Bod 5. zápisu dokladuje, že ke dni 23.11.2010 ještě ani nebyl vytvořen harmonogram pro dodání a montáž panelů a investor teprve požaduje informaci o termínu dodání stringů. Z bodu 7.zápisu dále vyplývá, že na stavbu nebyly ani dodány žádné rozvaděče. Bod 8. zápisu se týká revizí a vyplývá z něj, že revizní technika dne 23.10.zajišťuje svědek p.Ch.. V zápisu jsou uvedeny nové úkoly, mezi kterými je požadavek investora na upřesnění závazného termínu na dodávku panelů. Z bodu 4b) dále vyplývá, že dne 23.11. bylo dodáno 11 ks stringů.

81. Dne **23.11.2010** sděluje e-mailovou zprávou J.N. obžalovaným Ing.V. a Ing.F., že ohledně revizí NN chyběly dne 22.11.panu Ch. podklady pro vytvoření revizí a tyto podklady zaslal p.Ch. p.H.. Dne 23.11.2010 je p.H. celý den nedostupný a není tak potřebný termín ani výstup revizí NN (sv.4 čl. 669).

82. Dne **24.11.2010** sděluje p.Ch. z firmy XXXX p.T. z firmy L., že rozvaděč NN by měl být dodán dne 29.11..2010 (sv.4 čl. 631 – 632).

83. Dne **25.11.2010** řeší JUDr. Brož, právní zástupce spol.XXXXdodání FV panelů s právním zástupcem spol.XXXX (sv.4 čl. 625).

84. Ze zprávy spol.Unico Modular, jakož i z dodacího listu vyplývá (sv.9 čl. 1897), že 2 ks nevybavených kontejnerů pro umístění rozvaděčů byly dodány na stavbu FVE Bystřice dne **26.11.2010**.

85. Téhož dne **26.11.2010** sděluje J.T. přímo obžalovanému Ing.V., že se na stavbě nepodařilo usadit oba kiosky, v důsledku čehož nemohou pokračovat navazující práce (sv.4 č.l. 633).

86. Z datových souborů zajištěných v rámci domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků byla znaleckým zkoumáním zajištěna celá řada důkazů, z nichž se např. jedná o fotodokumentaci areálu FVE Bystřice ze dne **28.11.2010**. Z této fotodokumentace jasně vyplývá, že na stavbě se nachází pouze 2 ks prázdných technologických kontejnerů, kolem kterých jsou jen prázdné konstrukce bez panelů. Na některých konstrukcích jsou pouze volně položeny kabely a někde jsou kabely zavedeny do string boxů, ale nejsou zde nijak zapojeny (příloha zn.posudku na CD ve sv.4 č.l. 727 a tytéž fotografie ve sv.10 na č.l. 2226).

87. Ze zprávy spol.XXXX s.r.o. vyplývá (sv.8 č.l. 1592), že až na základě objednávky ze dne **29.11.2010** (sv.8 č.l. 1594) byli společností XXXX s.r.o. požádáni o kompletaci technologických celků v kontejnerech TS1 a TS2. Dle objednávky se mělo jednat jednak o stěhování technologií (střídačů a rozvaděčů RH) do kontejnerů a jednak o elektromontáž a kabeláž mezi transformátorem a rozvaděčem RH, mezi rozvaděči RH a střídači a uzemnění jednotlivých rozvaděčů.

88. Ze zápisu z kontrolního dne, který se uskutečnil dne **30.11.2010** vyplývá (sv.4 č.l. 579 -581, 662- 664 resp.sv.5 č.l. 957 - 958), že k uvedenému dni bylo na konstrukcích namontováno 24 ks MX rozvaděčů, nicméně ohledně kabeláže s níž nelze manipulovat při teplotě pod -5° C bylo konstatováno, že práce budou prováděny při vhodných klimatických podmínkách. Z bodu 4. zápisu je zřejmé, že dosud nebyl dořešen závazný termín dodání panelů a neúplnost dodaných MX rozvaděčů by měla být dokončována do 1.12.2010. V bodě 6. je pak uvedeno, že revize NN zajišťuje spol. XXXX a L. ve spolupráci, což měl zajišťovat N. s Ch..

V přípisu ze dne **1.12.2010** požaduje JUDr. Brož, právní zástupce spol.XXXX, dodání FV panelů nejpozději do 3.12.2010 (sv.4 č.l. 628- 630 resp.sv.5 č.l. 972 -973).

89. Zaměstnanec spol. XXXX J.K. v přípravném řízení vydal fotodokumentaci pořízenou v rámci činností spol. XXXX pro spol. Power Energo, přičemž z fotografií pořízených dne **1.12.2010** (sv.10 č.l. 2089) vyplývá, že technologické kontejnery stále nejsou osazeny příslušnou technologií a není do nich ani vyvedena žádná kabeláž, přičemž v okolí těchto kontejnerů jsou opět prázdné konstrukce, na nichž je volně položena kabeláž, tzn. jedná se o stejný stav jako na fotodokumentaci ze dne 28.11.2010.

90. Ze zprávy spol.FeEltech s.r.o. a dodacího listu dále vyplývá, že 2 ks rozvaděčů RH byly na stavbu FVE Bystřice dodány až dne **2.12.2010** (sv.9 č.l. 1781, 1783).

91. Přípisem ze dne **3.12.2010** JUDr.Grubner, právní zástupce spol. XXXX, vyjadřuje ochotu spol.XXXX po uzavření kupní smlouvy dodat FV panely (sv.5 č.l.974 – 976).

92. Skutečnost, že na stavbu ještě ke dni **3.12.2010** nebyly dodány FV panely dokladuje další fotodokumentace pořízená pracovníky spol. XXXX. I z této fotodokumentace vyplývá, že na konstrukcích se žádné panely nenacházejí a do technologických kontejnerů není zavedena žádná kabeláž a teprve dne 3.12.2010 jsou do nich naváženy transformátory (sv.8 č.l. 1600 -1604).

93. Dne **7.12.2010** (tzn.ve stejný den, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o udělení licence) pak spol.XXXX a XXXXuzavírají dohodu o narovnání, na základě které se spol.XXXX zavázala dodat spol.XXXX2 kontejnery FV panelů do 10.12.2010, 4 kontejnery FV panelů do 15.12.2010, 3 kontejnery panelů do 20.12.2012 a 1 kontejner FV panelů do 27.12.2010. Celkem se jednalo o FV panely v hodnotě 49.222.222 Kč + DPH. Dohodu za spol. L. i XXXXpodepsal obžalovaný Ing.V. (sv.5 č.l. 989-990). Na základě této dohody pak spol.XXXX zaslala dne **8.12.2010** obžalovanému Ing.F. zálohové faktury na 8 kontejnerů FV panelů (sv.4 č.l. 569).

94. Z již zmíněné zprávy spol.XXXX, jakož i ze stavebního deníku této společnosti je dále zřejmé, že až dne **6.12.2010** dochází k upevnění technologie v kontejnerech a pospojování kabeláží, dne **8.12.2010** dochází ke stěhování střídačů, k montáži průchodek a k natažení a zapojení kabeláže, dne **10.12.2010** pak probíhá zapojení propojů na střídače a ke stěhování střídače do kontejneru TS2 a **13.12.2010** pak dochází k zapojení střídače a zapojení rozvaděče HR2. Dne 14.12. jsou provedeny dokončovací práce na střídačích a dochází k zapojení kabelů napájení střídačů a rozvaděče (sv.5 č.l. 1592, 1595 – 1599). Těmto záznamům pak odpovídají doklady předložené spol.XXXX (sv.9 č.l. 1853 – 1854).

95. Dne **15.12.2010** pak sděluje M.H. za firmu XXXX obžalovaným Ing.V. a Ing.F., že na stavbu zbývá dodat 740 ks panelů (sv.5 č.l. 991).

96. Ve sv.5 se pak na č.l. 1001 nachází faktura vystavená spol.Neon Partner s.r.o. spol.L. za montáž 5.172 ks panelů s datem usk.zd.plnění dne **27.12.2010**.

97. Důkazní materiál vztahující se k pravdivosti údajů uvedených v revizní zprávě č. 0332010 lze tedy uzavřít jednoznačným konstatováním, že tato revizní zpráva je v podstatných bodech nepravdivá a nemůže tedy v žádném případě potvrdit bezpečnost FVE Bystřice. Byť obžalovaný Č. tvrdil, že v rámci této revize revidoval pouze kabeláž, z obsahu revizní zprávy jednoznačně vyplývá, že jejím předmětem byla elektrická instalace 1.etapy fotovolaické elektrárny, včetně 4326 ks panelů CNBM 230 a 1482 ks panelů Sopray SR-156P-230, přičemž se revize měla vztahovat na kabelové rozvody stejnosměrné části, propojovací skříně MX a přívody na vstupy 4 ks střídačů. V revizní zprávě obžalovaný uvádí, že v rámci revize provedl prohlídku kabelových rozvodů, upevnění nainstalovaných zařízení a prvků, zkontroloval připojení ochranných a fázových vodičů, všechny zásuvky a vývody. Dále provedl základní a zvýšenou ochranu automatickým odpojením od zdroje na straně nízkého napětí dle přísl.ČSN a provedl měření na 24 ks rozvaděčů MX. Přitom z jeho vlastní výpovědi vyplývá, že na stavbě prohlédl a údajně změřil pouze izolační odpory kabelů, ale nevěděl, zda se jednalo o kompletní kabelové rozvody či nikoliv. Sám uvedl, že MX skříně byly nainstalovány jen někde a popis elektrárny částečně opsal z projektové dokumentace. Z výše uvedených důkazů je pak zjevné, že obžalovaný nemohl zkontrolovat připojení ochranných a fázových vodičů, nemohl provést základní a zvýšenou ochranu automatickým odpojením od zdroje na straně nízkého napětí dle přísl.ČSN a nemohl provést ani měření na 24 ks rozvaděčů MX. Revizní zpráva se měla vztahovat na přívody na vstupy střídačů, které byly do kontejnerů instalovány až dne 8.12.2010 a k jejich propojení došlo až v době od 10. do 13.12.2010, tzn. až tři týdny po údajné revizi vstupů na tyto střídače. V předmětu revize ani v oddílu popisujícím rozsah revize není uvedeno, že jsou revidovány byly pouze kabely na

konstrukcích bez napojení na jakoukoliv technologickou část elektrárny, jak tvrdil obžalovaný Č.. Obsah uvedené revizní zprávy naopak navozuje jednoznačný dojem, že revize se týkala všech technologických částí v revizní zprávě popsaných, tedy i panelů, kabelového propojení mezi panely a Mx skříněmi a kabelového propojení mezi Mx skříněmi a střídači, což v danou dobu nebylo objektivně možné. Nadto je zcela v rozporu se zásadami elementární logiky, aby si dodavatel či investor stavby, nechal zpracovat revizi jen na volně položené kabely, když i osoba bez odborného vzdělání si musí být vědoma toho, že taková revize by byla úplně zbytečná, neboť účelná by byla až teprve revize vzájemného zapojení jednotlivých technologických komponentů elektrárny, v rámci které se pochopitelně provádí i revize vlastní kabeláže, což koneckonců vyplývá i z bodu 7. zprávy Technické inspekce ČR ve sv.7 na č.l. 1337. Otázkou také zůstává, jakým způsobem obžalovaný v době od 19. do 22.11. prováděl revizi, když z e-mailové zprávy ze dne 23.11.2010 vyplývá, že ohledně revizí NN chyběly ještě dne 22.11. p. Ch. podklady pro vytvoření revizí a tyto podklady zaslal p.Ch. p.H..

98. Stejně závěry lze pak konstatovat i ve vztahu k revizní zprávě č. 0422010, jejímž předmětem byla elektrická instalace elektrárny - napájecí vývody z rozvaděčů RH1 a RH2, přičemž revize se měla vztahovat na AC, NN zařízení napájená z rozvaděčů RH1 a RH2. Obžalovaný v revizní zprávě tvrdí, že provedl kontrolu vývodů a měření kabelových vedení a impedancí vypínacích smyček, zkontroloval značení a uložení kabelových vedení a změřil přechodové odpory vodičů PE. Při revizi údajně provedl prohlídku kabelových rozvodů, upevnění nainstalovaných zařízení a prvků a zkontroloval připojení ochranných a fázových vodičů. Dále provedl základní a zvýšenou ochranu automatickým odpojením od zdroje na straně nízkého napětí dle příslušné normy a provedl měření na rozvaděcích RH1 a RH2. Přitom sám obžalovaný Č. ve své výpovědi v hlavním líčení připustil, že opět provedl pouze revizi kabeláže, tedy nikoliv žádné další činnosti v revizní zprávě uvedené. Z provedeního dokazování je však zjevné, že nemohl provést ani revizi kabeláže, neboť z fotodokumentace ze dne 28.11.2010 jednoznačně vyplývá, že ještě týden po údajné revizi v technologických kontejnerech, kde měly být umístěny oba rozvaděče a střídače, žádná kabeláž zavedena není a tato do nich nebyla zavedena ještě ani dne 3.12.2010, jak vyplývá z další fotodokumentace. Z obsahu výše zmíněného stavebního deníku spol. XXXX je pak zřejmé, že až dne 8.12.2010 dochází k natažení kabeláže a v době od 10.12. do 14.12.2010 probíhají práce na vzájemném propojení kabeláže mezi střídači a oběma rozvaděči. Pokud tedy obžalovaný v revizní zprávě tvrdil, že již 22.11.2010 uvedenou instalaci kabeláže revidoval, jedná se o tvrzení zjevně nepravdivé. Pokud obžalovaný dále tvrdil, že datum vyhotovení revizních zpráv neodpovídá době, kdy revize prováděl, z e-mailové zprávy ve sv.4 na č.l. 683 vyplývá, že dne 25.11.2010 převzal Ing.N. od p.H. revize NN, s tím, že je ještě nutno dodělat revizi na rozvaděč RH. Tedy nejméně první revizní zpráva byla předána dne 25.11.2010 a druhá revizní zpráva musela být předána nejpozději do 6.12.2010, spíše ještě dříve, neboť obžalovaný Ing.O. měl obě revizní zprávy k dispozici již dne 6.12.2010, kdy vystavil listinu týkající se zkušebního provozu (srov.příl.1 č.l. 73). Nicméně ani v této době, nemohla být druhá revize objektivně provedena, neboť až dne 8.12.2010 dochází teprve k natažení kabeláže do technologických kontejnerů, takže tvrzení obžalovaného nelze přisvědčit.

99. Obsah revizních zpráv ve vztahu k dokončenosti FVE Bystřice byl posuzován i Technickou inspekcí ČR, přičemž ze zprávy tohoto orgánu ze dne 26.1.2018 (sv.7 č.l. 1334 – 1339) vyplývá, že v případě revizní zprávy č.0332010 nemohly být připojeny přívody na vstupy střídačů, neboť

v době zpracování revizní zprávy nebyly střídače instalovány. V tomto bodě je revizní zpráva nepravdivá nebo účelově napsaná a informace zde uvedené navazovaly dojem, že revize je většího rozsahu již zapojených zařízení. Tato revize tedy sama o sobě neprokazuje bezpečnost celé FVE. Ohledně revizní zprávy č.0422010 je pak konstatováno, že dne 22.11.2010 nemohla být na rozvaděčích RH1 a RH2 zapojena a napájena žádná zařízení AC nn, takže revize části AC nn zařízení nemohla být provedena dne 22.11.2010. Tato revizní zpráva neprokazuje bezpečnost celé FVE. Závěrem technická inspekce konstatuje, že v době zpracování revizí nebyla FVE dokončena a teprve po datu revize byly dodány a montovány komponenty FVE, bez nichž nelze FVE provozovat.

100. K obsahu uvedených revizních zpráv lze tedy konstatovat, že tyto revizní zprávy jsou zjevně nepravdivé a tudíž nemohly v žádném případě potvrdit bezpečnost FVE Bystrice ve smyslu ustanovení § 9 písm. a) vyhlášky č. 426/2005 Sb., neboť jak z logiky věci, tak i z četné judikatury je zcela zřejmé, že pokud jde o revizní zprávu, tak ta se musí vztahovat k celé FVE, resp. k celé její nízkonapětové části, která musí být technologicky dokončena ve všech podstatných součástech stavby přímo souvisejících s elektrickou bezpečností zařízení. V této souvislosti soud připomíná např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017 sp.zn. 2 As 313/2015, v němž je uvedeno, že : „ Zpráva o tzv. výchozí revizi fotovoltaické elektrárny může být způsobilá deklarovat bezpečnost energetického zařízení jako celku pouze v případě, že revize byla provedena až poté, co byly na elektrárně namontovány všechny fotovoltaické panely. Revizní zpráva má v licenčním řízení nezastupitelný význam, neboť slouží jako podklad pro zjištění skutkového stavu věci, a proto je velice podstatné, zda údaje v ní uvedené odpovídají skutečnosti a zda osvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě (srov. rozsudek č. j. 7 As 140/2016 – 99, či rozsudky ze dne 3. 12. 2015, č. j. 9 As 19/2015 - 141, nebo ze dne 15. 12. 2015, č. j. 9 As 30/2015 - 70). Předložení revizní zprávy, která se vztahuje jen k části fotovoltaické elektrárny nebo která neosvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě, má dle judikatury Nejvyššího správního soudu vést k zamítnutí žádosti o udělení licence na výrobu elektrárny. Taková revizní zpráva totiž dostatečně neproказuje splnění technických předpokladů, a není způsobilým podkladem pro náležité zjištění skutkového stavu věci ve správním řízení (obdobně srov. rozsudek č. j. 7 As 204/2015 – 66). V případě, že údaje v revizní zprávě neodpovídají skutečnosti, může to vyvolat její nevěrohodnost, resp. nepoužitelnost v řízení o udělení licence“.

101. Nejvyšší správní soud k této problematice v odůvodnění rozsudku sp.zn.7 As 204/2015 dále uvádí : „ Stanoví-li tedy energetický zákon, že k udělení licence pro výrobu elektrárny je nutné prokázat technické předpoklady, které se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost, pak se tím rozumí osvědčení bezpečnosti energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které slouží k přeměně energie. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení, a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Přípuštění jiného názoru by mohlo vést k nežádoucímu stavu, kdy by Úřad mohl udělit licenci k provozování zařízení i za situace, kdy by nebylo zcela jisté, zda všechny jeho součásti splňují požadavky pro bezpečný provoz „. Podobně Nejvyšší správní soud judikoval ve věci vedené pod sp.zn. 4 As 132/2015 či 9 As 74/2016.

102. Takto učiněným judikatorním závěrům pak plně odpovídá i sdělení Technické inspekce ČR ze dne 29.9.2016 (sv.7 čl. 1322 - 1324), z něhož vyplývá, že celé elektrické zařízení musí být

pokryto revizní zprávou, přičemž není rozhodující, zda se jedná o jednu výchozí revizní zprávu nebo o dílčí revizní zprávy. Celková výchozí revize zařízení musí být provedena až po dokončení celého zařízení, aby mohla být provedena kontrolní měření a prohlídka skutečného stavu a tím byly ověřeny skutečné hodnoty určující bezpečnost.

103. Obžalovaný Č. si při zpracovávání revizních zpráv musel být vědom toho, že tyto budou zadavatelem použity v dalším správním řízení týkajícího se povolení provozování FVE Bystřice, tzn. i v řízení licenčním. Takto také muselo znít zadání, protože jediným důvodem vypracování těchto nepravdivých revizních zpráv byla snaha zabezpečit si udělení licence ještě v roce 2010, ač v této době elektrárna ještě nebyla dostavěná. Obžalovaný měl navíc zkušenosti i z dalších fotovoltaických elektráren, na které dle své výpovědi také zpracovával revizní zprávy.

C. Obžalovaný Ing. B.O.

104. Důkazy vztahující se k dokončenosti FVE Bystřice ke dni vyhotovení revizních zpráv resp. ke dni vydání rozhodnutí o udělení licence lze v plném rozsahu vztáhnout i na účast obžalovaného Ing.O., který v rozhodné době vykonával činnost autorizovaného inspektora podle vyhl.č.498/2006 Sb..

105. Obžalovaný Ing. **B.O.** v hlavním líčení uvedl, že funkci autorizovaného inspektora vykonává od roku 2009. V roce 2010 jej v Rýmařově navštívili a oslovili zástupci společnosti L.- pánové N. a V.. S nikým jiným obžalovaný nejednal, a to ani následně. Obžalovaný V. s N. požadovali povolení stavby FVE ve zkráceném stavebním řízení podle ustanovení § 117 stavebního zákona. Uzavřeli soukromoprávní smlouvu o výkonu činnosti autorizovaného inspektora. Následně obžalovaný obdržel podklady – projektovou dokumentaci, vyjádření dotčených orgánů a další. Předloženou dokumentaci obžalovaný zkontroloval v souladu se stavebním zákonem a vydal certifikát, že stavba dle předložené dokumentace může být provedena. Daný certifikát nicméně sám o sobě nemá žádnou právní hodnotu, pokud není oznámen stavebnímu úřadu. Toto obžalovaný vysvětlil investorovi, následně došlo k oznámení stavebnímu úřadu a stavba mohla být provedena.

106. V průběhu výstavby došlo k požadavku na snížení výkonu elektrárny, změnu stavby před dokončením a na povolení zkušebního provozu. I v tomto případě obžalovaný obdržel příslušné podklady, tyto zkontroloval, zrevidoval a vystavil dodatek k certifikátu. Změnu také potvrdil zápisem do stavebního deníku, jak po něm vyžadoval stavební zákon. Na stavbě byl obžalovaný naposledy 15. 11. 2010. Viděl zde, jak stavba pokračuje – na staveništi se nacházely konstrukce pro panely. Neuvědomuje si, zdali se tam nacházely rovněž i kioskové trafostanice. S nikým zde přítom nejednal, pouze vešel do buňky, provedl zápis do stavebního deníku, informoval pana N. o provedení zápisu a odešel pryč. Zkušební provoz autorizovaný inspektor povolovat nemůže, nicméně v daném případě přicházelo v úvahu zkrácené řízení dle § 117 stavebního zákona nebo zpracování odborného posudku pro jiné účely stavebního zákona. O těchto variantách obžalovaný informoval obžalovaného V..

107. Někdo z L. jej následně informoval, že pracovnice stavebního úřadu, která evidovala certifikáty vydané obžalovaným, chtěla dodat posudek, jestli je plánovaná změna v souladu s vydanými certifikáty. Na základě předložených dokladů – skutečné provedení stavby, revize, prohlášení o shodě aj. – které obžalovaný prostudoval a zkontroloval, předal investorovi certifikát k tomu, že předávací dokumentace je v pořádku. V předávacím protokolu upozornil, že zkušební provoz povoluje až stavební úřad na základě certifikátu autorizovaného inspektora. K předávacímu protokolu na č. l. 595 a faktu, že zde není uvedena žádná poznámka o zmíněném poučení investora, že je třeba certifikát předložit na stavební úřad, nýbrž pouze poznámka „podle § 124 stavebního zákona“ obžalovaný uvedl, že touto poznámkou bylo myšleno ono poučení. K e-mailové zprávě na č. l. 702 obžalovaný uvedl, že neví o tom, že by se účastnil nějaké porady. Maximálně se účastnil nějakého sezení, kde se probíralo, jaké podklady bude pro svou práci vyžadovat. Obžalovaný si nebyl jist, zda první faktura za činnost dle § 117 stavebního zákona, byla fakturována společnosti XXXXnebo L.. Druhá faktura za druhou část stavby byla fakturována společnosti L..

108. K dokumentu o zkušebním provozu na č. l. 585-589, kde je uvedeno, že dne 6. 12. 2010 obžalovaný provedl obhlídku stavby, obžalovaný uvedl, že je to myšleno tak, že stavbu zkontroloval z hlediska dokumentace, povolených rozhodnutí a vydané dokumentace geometrického zaměření. Přímou na stavbě přítom nebyl. Veškeré informace čerpal z předložených podkladů, dle kterých nabyl přesvědčení, že stavba je v pořádku. Neměl přítom právo zkoumat pravdivost těchto podkladů. Reálný stav ověřuje vždy stavební úřad. Na základě revizí měl dle svých slov obžalovaný právo se domnívat, že stavba je hotová, provozuschopná a schopna bezpečného provozu. Na základě předložených dokumentů byl pak obžalovaný přesvědčen, že stavba je v pořádku a dokončena.

109. Obžalovaný navrhl dobu trvání zkušebního provozu na 6 měsíců. Formulace, dle které se tato doba stanovuje, podle obžalovaného nebyla správná – šlo pouze o návrh stavebnímu úřadu. Šestiměsíční dobu zkušebního provozu obžalovaný navrhl, poněvadž si myslel, že tato doba bude dostatečná k ověření funkčnosti a vlastností dané stavby. Dozor pak stejně stanovoval stavební úřad. Odborný certifikát ke zkušebnímu provozu vydával obžalovaný podobným způsobem i u obchodního centra ve Vyškově. Ani v tomto případě nebyl osobně přítomen na stavbě. U tohoto typu certifikátu se jednalo o běžný postup.

110. Pokud se jedná o licenci ze strany ERÚ, toto obžalovaného absolutně nezajímalo. Stejně tak se nezajímal o průběh udělování této licence.

111. Obžalovaný **Ing.M.V.** k výsledku spoluobžalovaného Ing.O. uvedl, že spolu jednali pouze jednou – v Rýmařově, a to i spolu s panem N.m. Následně již se spoluobžalovaným O.nejednali, netelefonoval a neměl žádné informace o jeho činnosti. Dále uvedl, že je mu nyní jasné, že licenci od ERÚ na FVE Bystřice pod Hostýnem získali neoprávněně. Pochybení přítom podle něj bylo jak na straně jeho samého a jeho podřízených, tak na straně ERÚ. Označil jako svou velkou chybu, že si průběh udělování licence lépe nezkontroloval, nicméně i nadále si stojí za tím, že elektrárna v roce 2010 stála a 27. 12. 2010 začala vyrábět elektrickou energii.

112. Licenční spis ERÚ (příl. 1) obsahuje certifikát vydaný dne 20.10.2010 obžalovaným Ing.O., v němž stvrzuje, že u FVE Bystřice ověřil projektovou dokumentaci se závěrem, že stavba může být dle této dokumentace provedena (č.l.161). Dne 15.11.2010 obžalovaný vypracoval dodatek č.1 k původnímu certifikátu, kterým povoluje změnu stavby (snížení výkonu) před dokončením (č.l. 170). Na č.l. 71- 73 příl.1 se pak nachází listina vystavená dne 6.12.2010 obžalovaným Ing.O., v níž obžalovaný jako autorizovaný inspektor ohledně FVE Bystřice konstatuje, že zkušební provoz, kterým se podle § 124 zák.č.183/2006 Sb. ověřuje funkčnost a vlastnosti stavby podle projektové dokumentace lze povolit. Dobu trvání zkušebního provozu obžalovaný stanovuje na 6 měsíců. V části označené jako odůvodnění, obžalovaný konstatuje, že dne 6.12.2010 provedl kontrolní prohlídku stavby FVE Bystřice o výkonu 1335,84 kWp, 5808 ks FV panelů a 4 ks střídačů provedené podle certifikátu ze dne 20.10.2010 a dodatku č.1 ze dne 15.11.2010, při které podle § 122 odst.3 zák.č.183/2006 zkoumal, zda byla stavba provedena v souladu podle vystaveného certifikátu pro provedení stavby a ověřené projektové dokumentace a zda byly dodrženy obecné požadavky na výstavbu, včetně bezbariérového užívání stavby. Při kontrole nezjistil závady bránící jejímu bezpečnému užívání a shledal, že skutečné provedení stavby a její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví a bezpečnost. Následně stanovil dobu trvání zkušebního provozu na 6 měsíců.

113. Z důkazů rozvedených v části B. (např. dohoda ze 7.12. o dodávce FV panelů či stavební deník spol. XXXX) je zcela zjevné, že ke dni 6.12.2010 nebyla FVE Bystřice v takovém stavu technologické a stavební dokončenosti, aby bylo možno povolit zkušební provoz, což ostatně vyplývá i z výše citovaného sdělení Technické inspekce ČR ze dne 26.1.2018. Pokud by se tedy autorizovaný inspektor na stavbě nacházel, listinu ohledně zkušebního provozu by rozhodně nemohl vystavit. Obžalovaný Ing.O. sám připustil, že dne 6.12.2010 na stavbě nebyl a při vystavení předmětné listiny vycházel pouze z listinných materiálů, které mu byly předloženy. Nicméně obsah uvedené listiny jednoznačně navozuje dojem, že dne 6.12.2010 prohlídku stavby skutečně realizoval, což vyplývá z formulace *.....provedl kontrolní prohlídku stavby, při kontrole nezjistil závady a shledal, že skutečné provedení stavby....* Obžalovaný také již v úvodní části listiny ze dne 6.12.2010 uvádí, že kontrolní prohlídka stavby byla provedena podle § 122 odst.3 zák.č.183/2006 Sb.. Přitom z uvedeného ustanovení zákona vyplývalo (v tehdy platném znění), že při závěrečné kontrolní prohlídce stavební úřad zejména zkoumá, zda byla stavba provedena v souladu s ohlášením stavebnímu úřadu, podle vydaného stavebního povolení a ověřené projektové dokumentace a zda jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu, včetně bezbariérového užívání stavby, pokud je právním předpisem vyžadováno. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí. Dle odst.2 § 122 cit.zák. stavební úřad do 15 dnů ode dne doručení žádosti stavebníka stanoví termín provedení závěrečné kontrolní prohlídky stavby a současně uvede, které doklady při ní stavebník předloží, přičemž jsou-li na stavbě zjištěny závady bránící jejímu bezpečnému užívání nebo rozpor se závaznými stanovisky podle odstavce 1, stavební úřad kolaudační souhlas nevydá (§ 122 odst.4 cit.zák.).

114. Tedy i z obžalovaným použité citace stavebního zákona je zcela zřejmé, že se jedná o fyzickou kontrolu stavby a nikoliv o pouhou kontrolu příslušné dokumentace. V této souvislosti soud ještě připomíná ust.§ 122 odst.5 cit.zák., dle kterého stavebník může doložit žádost o vydání kolaudačního souhlasu podle odstavce 1 též odborným posudkem (certifikátem) autorizovaného

inspektora. V takovém případě může stavební úřad upustit od závěrečné kontrolní prohlídky stavby a vydat kolaudační souhlas na základě tohoto posudku. Přitom z logiky věci, jakož i z komentáře k citovanému ustanovení je zřejmé, že v těchto případech prohlídku "místo" stavebního úřadu musí provést autorizovaný inspektor a ve svém odborném posudku osvědčit, že byly splněny všechny podmínky, které zákon a další právní předpisy (odst. 3 zákona) stanoví pro to, aby stavba mohla být užívána, tj. pro vydání kolaudačního souhlasu.

115. Navíc oproti certifikátu vydaného dne 20.10.2010, kde obžalovaný jednoznačně uvádí, že pouze ověřoval projektovou dokumentaci, u dokumentu označeného jako „ Zkušební provoz „, podobná formulace z níž by bylo patrné, že bylo vycházeno pouze z předložených dokumentů, v označení tohoto dokumentu i v jeho odůvodnění zcela absentuje a naopak jsou zde použity zcela nepravdivé a zavádějící informace.

116. Tvrzení obžalovaného, že objednatele upozornil na to, že listinu ze dne 6.12.2010 je nutno oznámit stavebnímu úřadu, není podložena žádným důkazem a takovéto poučení není uvedeno ani v předávacím protokolu (sv.5 č.l.787). Poučení stavebníka v uvedeném smyslu nevyplývá ani z vyjádření obžalovaného v rámci kontrolní prohlídky FVE Bystřice uskutečněné dne 1.3.2011 Stavebním úřadem MěÚ Bystřice pod Hostýnem, kdy obžalovaný vzal závěr stavebního úřadu, že není oprávněn povolit zkušební provoz pouze bez dalšího komentáře na vědomí (příl. 4 č.l. 275). Přehlédnout také nelze to, že v dokumentu označeném, „ Zkušební provoz „, sám obžalovaný (tedy nikoliv stavební úřad) stanovuje dobu trvání zkušebního provozu.

117. Pokud obhájkyně obžalovaného poukazovala na předávací protokol, kde je odkaz na ust. § 124 stavebního zákona, pak je nutno zopakovat, že v listině označené jako „ Zkušební provoz „, je uvedeno, že bylo postupováno podle ust. § 122 odst.3 stav. zákona. Navíc z ust. § 124 zák.č. 183/2006 (stavební zákon) vyplývá, že zkušebním provozem stavby se ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle dokumentace či projektové dokumentace. Z této citace je zjevné, že se musí jednat o provedenou stavbu, přičemž i komentář k tomuto ustanovení uvádí, že, *“...za základní a nezbytnou podmínku pro provedení zkušebního provozu lze považovat požadavek, že stavba musí obsahovat „technologické zařízení“ (např. výrobní linku apod.)...“*. V podstatě totéž lze pak zjistit např. z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.tzn. 2As 37/2015, dle kterého *“...je účelem zkušebního provozu podle § 124 stavebního zákona v zásadě posoudit hlavní vlastnosti a negativní důsledky určitého technologického zařízení, které je součástí stavby...“*.

118. Ze sdělení Odboru územního plánování a stavebního řádu MěÚ Bystřice pod Hostýnem ze dne 15.1.2018 rovněž vyplývá, že vystavením dokumentu nazvaného „ Zkušební provoz „, autorizovaný inspektor překročil pravomoc svěřenou mu stavebním zákonem, protože takový dokument nebyl oprávněn vydat, přičemž u osoby, která není podrobněji obeznámena s příslušnými ustanoveními stavebního zákona, může takový dokument vyvolat dojem, že autorizovaný inspektor povolil užívání stavby FVE ve zkušební provozu. Ze sdělení dále vyplývá, že účelem zkušebního provozu je ověřit funkčnost a vlastnosti provedené tj. dokončené stavby v režimu blížícímu se předpokládanému trvalému užívání (provozu). K zamítnutí žádosti by pak mohlo dojít v případě, že stavba nebude dokončena resp. nebude schopna bezpečného užívání ve zkušebním provozu. S odkazem na předložené dokumenty je pak konstatováno, že k datu 6.12.2010 nebylo možno povolit zkušební provoz. (sv.7 č.l. 1358 -1361).

119. Svědek **Ing. K.**, pracovník odboru licencí na ERÚ v rozhodné době, v hlavním líčení popsal způsob vyřizování licencí na ERÚ s tím, že v případě FVE Bystřice byl tzv. oprávněnou osobou, jeho nadřízeným byl ředitel odboru L. P... Svědek obdržel spis a v případě že byl kompletní, předal jej k podpisu řediteli odboru, který jej také prohlížel a detailně se zabýval nejdůležitějšími dokumenty, jako byla revizní zpráva, smluvní vztahy aj. V roce 2010 chodilo na ERÚ 200 žádostí denně, zaměstnanců na vyřízení bylo devět. K udělení licence bylo z hlediska věcí, na které si svědek vzpomíná, zapotřebí revizní zprávy a dalších podkladů prokazujících technické předpoklady. Odpovídat musely informace v revizních zprávách a předávacích protokolech. Byl kladen důraz na přesné popsání předmětu revize v jednotlivých revizních zprávách. V případě, že by předmět revize a obsah revize byly ve vzájemném rozporu, požadovali by od žadatele nápravu nebo vysvětlení.

120. Tlačili na revizní techniky, aby do revizních zpráv uváděli počet panelů. V případě, že revizní technik prohlásil zařízení za provozuschopné, museli toto prohlášení akceptovat. Po odborné stránce nemohli revizní zprávy posoudit. Dívali se nicméně na počet panelů, typ panelů a po vynásobení počtu se dostali k výkonu, který byl rozhodný pro udělení licence. Na střídače a panely nemusely být revize prováděny, tyto podléhaly pouze prohlášení o shodě. Fotovoltaické panely dle svědka představují podstatnou součást FVE, jelikož se jedná o generátory proudu.

121. K fotografiím z 28. 11. 2010 dokladujícím stav FVE Bystřice, svědek uvedl, že na takovou elektrárnu by nebylo možné udělit licenci neboť obsah ani jedné z obou revizních zpráv a jejich závěry neodpovídají předloženým fotografiím. K prohlášení o plné funkčnosti FVE Bystřice na č. l. 59, 69-70, příloha č. 4, svědek uvedl, že toto prohlášení brali stejně jako předávací protokol. Ohledně autorizovaného inspektora a listiny týkající se zkušebního provozu svědek uvedl, že takový dokument byl k žádosti o licenci předložen poprvé, proto celou věc konzultovali s ředitelem odboru a dospěli k závěru, že tato listina nahrazuje rozhodnutí stavebního úřadu. V případě, že by nedošlo k udělení licence a později by bylo ohledáním ověřeno, že se stav změnil a licenci lze udělit, vyžádali by si novou revizní zprávu a předávací protokol. Pokud by tyto dokumenty byly v pořádku, předložil by daný spis řediteli odboru licencí k rozhodnutí. Informace o požadavcích na dokumenty, které je nutné k udělení licence předložit, bylo možné najít na internetových stránkách, kde byla umístěna zjednodušená verze příslušné vyhlášky.

122. Z výše provedeného rozboru důkazní situace je tedy zřejmé, že obž. Ing. O. vědomě vystavil dokument označený jako „Zkušební provoz“, který obsahoval nepravdivé resp. hrubě zavádějící informace, ač jednak obecně nebyl oprávněn takový dokument vystavit, ale zejména zásadní nedokončenost stavby FVE Bystřice ani neumožňovala povolení zkušebního provozu tohoto zařízení. Tvrzení obžalovaného, že se v této souvislosti spoléhal pouze na pravdivost předložených dokumentů je tak za daného stavu věci zcela bezvýznamná. Obžalovaný si přitom jako vysokoškolsky vzdělaný člověk, navíc autorizovaný inženýr, musel být vědom toho, že jím vystavený dokument bude použit v dalším správním řízení, které se bude týkat povolení k provozování fotovoltaické elektrárny, tzn. i v řízení licenčním. Takto nepochybně muselo znít i zadání pro zpracování tohoto dokumentu, neboť dokument týkající se povolení zkušebního provozu byl jedním z podkladů, které ERÚ vyžadoval. Ostatně jméno obžalovaného je také uvedeno v e-mailu, který dne 27.10.2010 zasílá J.N. ohledně porady konané dne 2.11.2010 s tím,

že účast obžalovaného je nutná, přičemž z předmětu této zprávy je zjevné, že se porada týká – připojení, kolaudace a licence (sv.4 č.l. 702).

D. Obžalovaný Ing. M.V.

123. Bylo-li tedy na základě výše rozebraného důkazního okruhu prokázáno, že FVE Bystřice nebyla ke dni vyhotovení příslušných dvou výchozí revizí a listiny týkající se povolení zkušebního provozu schopná bezpečného provozu a uvedené listiny jsou tedy nepravdivé, bylo nutno pozornost zaměřit na další důkazní okruh týkající se obžalovaného Ing.V.a a jeho vědomí o tom, že v rámci probíhajícího licenčního řízení jsou předkládány nepravdivé anebo alespoň hrubě zkreslující podklady.

124. Jak již bylo uvedeno v odst.č.31a č.111 obžalovaný Ing.M.V. sám ve své výpovědi připustil, že v době vydání obou revizních zpráv nebyla FVE Bystřice v takovém stavu technologické dokončenosti, aby byla způsobilá revizi podstoupit, natož aby po provedení revizí byla prohlášena za bezpečného provozu schopná a tento stav trval i v době vydání rozhodnutí o udělení licence. Na straně druhé však obžalovaný tvrdil, že stavbu FVE Bystřice řídil víceméně na dálku, přičemž v listopadu a prosinci 2010 se na FVE Bystřice nenacházel, jelikož byl v Rusku a ve Vietnamu. Informace dostával od pana T. a dále ze zápisů z porad a kontrolních dnů. Nicméně neměl žádné informace ohledně prodlení při výstavbě. Po návratu z Vietnamu již žádné informace ohledně revizí neměl, takže se o ně ani nezajímal. Nespojil si pak, že existují revize na nedokončenou elektrárnu. Vyřízení licence bylo zadáno p. V., kterého nijak nekontroloval a o licenčním řízení se nijak nezajímal. O udělení licence se obžalovaný dozvěděl 8. 12. e-mailem od p. N..

125. K dokladům předkládaným v rámci licenčního řízení dále vypovídal svědek **Ing. P.V.**s tím, že měl se společností XXXXuzavřenou smlouvu na vyřízení licence ERÚ. Původně se měla stavět elektrárna s výkonem 5 MW, nakonec došlo v průběhu výstavby k rozhodnutí, že se bude stavět elektrárna s výkonem 1,33 MW, aby se stihla postavit do konce roku. Svědek jednal s obžalovaným Ing. V. a panem N.. O obžalovaném Ing. F. ví, že to byl ekonom společnosti L.. Nejspíš se s ním potkal. Na kontrolních dnech svědek vždy seznámil účastníky s tím, co bude pro licenci potřebné a doklady následně dodal na ERÚ. Kdo mu je dával, si svědek nevzpomněl.

126. K prohlášení o funkčnosti FVE Bystřice ze dne 29.11.2010 svědek uvedl, že se jedná o jeden z dokladů, který dodal na ERÚ. Doklady dodával tak jak byly připraveny, nebyl zde žádný tlak z ERÚ. Svědek potvrdil, že v dokumentu týkajícího se vzdání se právě rozkladu do rozhodnutí o udělení licence (pří. 1 č. l. 127) se jedná o jeho podpis. Zmocnění ke vzdání se práva rozkladu měl od obžalovaného Ing. V.. Konkrétní pokyn od obžalovaného v této záležitosti nicméně nedostal, byl obecně zmocněn k úkonům ohledně vydání licence ERÚ. Bylo třeba licenci vyřídit do konce roku a v případě, že by nevzdal práva rozkladu, by se muselo čekat na konec zákonné lhůty. Dne 7.12 svědek doručil podklady o vydání licence na ERÚ s ohledem na dovolenou, na kterou následně odjel. Chtěl maximum věcí vyřídit ještě před ní. Kdyby k dodání podkladů došlo až 18. 12. místo 7.12, byl by dle svědka výsledek licenčního řízení stejný. Stav elektrárny svědek znal pouze z materiálů, které měl k dispozici. Na stavbě viděl, že tato úspěšně pokračuje, proto neměl důvod o tomto pochybovat. Po udělení licence komunikoval s obžalovaným Ing. V. pouze telefonicky. Problémy s dodáním fotovoltaických panelů svědek neřešil.

127. Svědkyně **A. S.**, administrativní pracovnice společnosti L., v hlavním líčení uvedla, že plnila úkoly, které jí zadával obžalovaný Ing. V., jenž byl také její nadřízený. Zaměstnaná byla ve společnosti L., o společnosti XXXX slyšela ve spojitosti s elektrárnou. Přišla i do kontaktu s dokumenty a dopisem, který měla odeslat této společnosti. Svědkyně shromažďovala došlou poštu, kterou pak v 99 % předávala obžalovanému Ing.V.. K e-mailu na č.l. 689, v němž zasílá T. a Ing.V. požadavek na podepsání prohlášení o funkčnosti FVE Bystřice ze dne 22.11.2010 (č.l. 691) svědkyně uvedla, že daný email sepsala na žádost obžalovaného V.. Sama rozhodně nikdy nic netvořila. Je možné, že ji nějakým úkolem pověřil i pan V.nebo T.. V případě, že byl obžalovaný V. v zahraničí, dostávala svědkyně úkoly od obžalovaného F. a pana N..

128. K zápisu z porady na č. l. 536-538 svědkyně uvedla, že formulace uvedené v daném dokumentu odpovídají tomu, co zaznělo na poradě. Správnost zápisů z porady byla někdy kontrolována, někdy ne. Porady probíhaly většinou každý týden. Probírala se zde výstavba elektrárny, co je třeba udělat, poslat a kdo má co zařídit. Obžalovaný Ing. V. byl přítomen vždy, ostatní podle potřeby. Na poradách se mluvilo i o aktuálním stavu elektrárny. Zápisy pořizovala svědkyně osobně a neměla důvod psát něco jiného, než co se na poradách skutečně řešilo. Na problémy s dodáním panelů si svědkyně nevzpomíná, přesné termíny dodávek ani neznala. Vedení společnosti se o průběh výstavby zajímalo velmi intenzivně. Vždy byl přítomen buď obžalovaný Ing. V. anebo obžalovaný Ing. F.. Vehementně se angažoval i Ing. N.. K prohlášení o funkčnosti FVE Bystřice ze dne 29.11.2010 na č. l. 70, příloha č. 1 svědkyně uvedla, že prohlášení se předávala řediteli, který je mohl dále poslat anebo předat svědkyni k poslání. Formulace na prohlášení určitě není z její hlavy, musel ji vymyslet jeden z nadřízených pánů. Datum, které je na listině napsáno, není podle svědkyně psáno jejím písmem. V případě, že se objevil důležitý dokument a obžalovaný Ing. V. nebyl přítomen, skončil tento dokument u jednoho z ředitelů a ti rozhodli, co se s ním bude dále dělat. Pokud se něco řešilo ohledně FVE za nepřítomnosti obžalovaného Ing. V.a, řešilo se to s obžalovaným Ing. F.. Ten vykonával funkci finančního ředitele a staral se o veškeré záležitosti související s financemi. Jinak se ve výstavbě elektrárny neangažoval. Komunikace s obžalovaným Ing. V. v případě jeho pobytu v zahraničí probíhala telefonicky a emailem. Svědkyně zná pana V., ví, že měl na starosti stavební řízení a povolování elektrárny poté, co se tomuto přestal věnovat Ing. N.. Komunikovala s ním osobně, telefonicky i emailem. Ohledně vyřizování dokumentů pan V.nejvíce komunikoval s obžalovaným Ing. V. a panem T..

129. Po zhodnocení jak uvedených výpovědí, tak i důkazů rozebraných v části B. pak soud dospěl k závěru, že tvrzení obžalovaného nelze přisvědčit, a to hned z několika důvodů. Předně obžalovaný sám připustil, že informace o výstavbě elektrárny měl i v době, kdy se nacházel mimo republiku. Rovněž připustil, že měl zásadní rozhodovací pravomoci, což vyplývá např. i z výpovědi obžalovaného Ing.F., který uváděl, že např. konečná kontrola a schvalování došlých faktur náležela obžalovanému Ing.V.. Svědkyně S. ve své výpovědi jednak uvedla, že vedení společnosti se o průběh výstavby elektrárny zajímalo velmi intenzivně a dále vypověděla, že v podstatě veškeré administrativní úkoly plnila dle pokynů obžalovaného Ing. V.. Z e-mailové zprávy ze dne 1.12.2010 je rovněž zřejmé, že obžalovaný rozhodoval i např. o typu rozvaděčů, které budou na stavbu dodány (sv.4 č.l. 681). Rovněž i svědek Ing.J. ve své výpovědi uváděl, že to byl obžalovaný Ing.V., který ve věci výstavby elektrárny velmi aktivně vystupoval. Výstižně a

logicky zájem obžalovaného Ing.V. o průběh výstavby FVE Bystřice pojmenoval svědek M., když v hlavním líčení uvedl, že tento zájem byl úměrný výši prostředků, které Ing.V. do výstavby investoval, přičemž z provedeného dokazování je zřejmé, že se jednalo o několik desítek milionů korun, což obžalovaný sám ve své výpovědi potvrdil. Za daného stavu věci si pak lze jen obtížně představit, že obžalovaný neměl informace ohledně problémů s výstavbou a ohledně problémů se zabezpečením revizí (ostatně obžalovaný sám ve své výpovědi uvedl, že o všem věděl – viz.sv.12 č.l. 2420). V této souvislosti je třeba připomenout, že dne 9.10.2010 byla uzavřena smlouva o dílo mezi spol. XXXXa spol. L. na dostavbu FVE Bystřice a byť v této době ještě probíhala jednání i s původním dodavatelem spol.XXXX, dokončení výstavby již měla zajišťovat spol. L.. Ostatně i např. svědek Z.ve své výpovědi uvedl, že zástupci spol.XXXX problematice výstavby moc nerozuměli, takže další postup výstavby řídili pracovníci L.u. Obžalovaný také uvedl, že 18.10.2010 stáhl z Ruska svého stavbyvedoucího p.T., který pak na stavbu dohlížel. Stavba FVE Bystřice tedy od října 2010 byla realizována spol. L., v níž byl obžalovaný ředitelem a měl zásadní rozhodovací pravomoci. Ostatně sám ve své výpovědi uvedl, že stavbu realizoval svými lidmi. Investor a dodavatel stavby byly tedy společností personálně spojené s obžalovaným, obě společnosti měly společné kanceláře a spol.L. měla spol. XXXXpůjčovat finanční prostředky na úhradu nákladů spojených se stavbou FVE Bystřice. Dále si je třeba uvědomit, že ani dostavěnost elektrárny ze stavebního i licenčního hlediska ještě neznamená, že zařízení je možné uvést do provozu. K tomu, samozřejmě krom ještě dalších úkonů, bylo zapotřebí, aby dostavěné zařízení úspěšně podstoupilo revizi, což byl zásadní stupeň k tomu, aby zařízení mohlo být jednak po stavební stránce užíváno a jednak, aby vůbec mohlo pokračovat licenční řízení, které bylo právě pro nedodání podstatných dokumentů včetně revizí, dne 3.12.2010 ERÚ přerušeno. Tedy i z hlediska významu revizí pro další stavební a licenční řízení, si lze jen velmi obtížně představit, že by obžalovaný o jejich průběhu neměl relevantní informace. Tomuto závěru pak odpovídá např. i zápis z porady spol.L. dne 15.11.2010, kdy z bodu 12. vyplývá, že je třeba zajistit podklady pro připojení do 19.11.2010 na EON a ERU a tyto předat Ing.V.. Dle bodu 11. měl mít Ing.V. dne 15.11.2010 schůzku s p.H., což byla osoba, která obžalovanému Černému předávala dokumentaci k oběma revizím. Z bodu 13.zápisu je pak zřejmé, že připojení elektrárny z spol. EON zajišťoval osobně obžalovaný Ing.V. (sv.4 č.l.541). Z provedeného dokazování rovněž vyplývá, že zpracované revize platila firma XXXX, přičemž schvalování faktur (tedy i faktury za revize) bylo v kompetenci právě obžalovaného.

130. Poradě konané dne 15.11.2010 ještě předcházela e-mailová komunikace mezi zástupci spol.XXXX a L. ze dne 27.10.2010, kterou v kopii obdržel i obžalovaný Ing.V., a v níž je J. M. konstatováno, že je velký problém s časem a revizemi, vytvoření revize trvá týden a oni, což všichni vědí, žádný čas nemají. Jiného a rychlejšího revizáka, který udělá revizi na FVE, která nestojí, nemá. Pokud se nerozhodnou hned, tak to letos nepřipojí (sv.4 č.l. 695). Tedy již z uvedené komunikace je zřejmá povědomost všech zúčastněných na tom, že existuje revizní technik, který je ochoten udělat revizi na nedostavěnou elektrárnu. S uvedenou komunikací pak souvisí další komunikace mezi obžalovaným Ing.V. a ředitelem spol.XXXX Ing. J., v níž dne 14.11.2010 obžalovaný sděluje, že je nutno na stavbu dodat vysokonapěťovou část a provést její revizi do 19.11.2010, což pro ně oba v praxi znamená dodat do 19.11. kioskové stanice, rozvaděče a měniče s tím, že je v jejich zájmu (myšleno v zájmu investora) dostavět alespoň část FVE, která se dá připojit ještě v roce 2010 (sv.4 č.l. 545). Uvedená komunikace tedy jednak opět svědčí o zásadní roli obžalovaného Ing.V. při

rozhodování týkajícího se výstavby elektrárny, při zajišťování revizí a jednak o jeho plném vědomí o tom, že může být dostavěna a připojena bude pouze část FVE Bystrice. V této souvislosti je třeba také zmínit výpověď svědka E. T. z přípravného řízení, který vypověděl, že se vedení investora bavilo o tom, že když bude zapojeno 20%, bude jim stavba uznána a obdrží licenci (sv.10 čl. 2189).

131. Předchozí komunikace mezi obžalovaným Ing.V. a spol.XXXX ze dne 14.11. navazuje na jednání mezi zástupci spol.L. a XXXX konaného dne 10.11.2010, přičemž ze zápisu z tohoto jednání mimo jiné vyplývá, že revize VN a NN je nutné dodat nejpozději do 19.11. s tím, že tento termín nelze překročit. V závěru zápisu je zdůrazňováno, že je ohroženo zajištění licence pro FVE na rok 2010 s tím, že v případě, že nebudou zajištěny potřebné revizní zprávy a dodaná technologie na stavenišťe, tak nelze v žádném případě zajistit licenci pro FVE pro rok 2010 (sv.4 čl. 583). Byť se tedy obžalovaný uvedeného jednání osobně neúčastnil, jeho komunikace ze dne 14.11., která z obsahu jednání ze dne 10.11. vychází, opět dokladuje závěr, že byl o všech krocích týkajících se výstavby elektrárny informován.

132. Ze zápisu z kontrolního dne konaného dne 23.11.2010 dále vyplývá, že revize VN a NN zajišťuje XXXX a L. ve spolupráci, což má zajistit Ing.N., Ch. a Ing.V.v termínu do 26.11.2010 (sv.4 čl. 659). Na tento zápis navazuje e-mailové zpráva, kterou dne 23.11.2010 zasílá Ing.N. obžalovaným Ing.V. a Ing.F., a ve které sděluje, že ohledně revizí NN dle včerejších informací p. H.mu chyběly podklady pro vytvoření revizí NN s tím, že p.Ch. včera H. veškeré podklady pro revize NN a dále uvádí, že v současnosti žádné revizní podklady nemají, takže se jedná o velmi krizovou situaci (sv.4 čl. 669). I tento důkaz svědčí o informovanosti obžalovaného Ing.V. o stavu vyhotovování revizních zpráv a současně vyvrací tvrzení obžalovaného, že na všechno bylo dostatek času vzhledem ke smlouvě s E.ONem. V e-mailové zprávě ze dne 25.11.2010, kterou obžalovaný Ing.V. reaguje na zprávu z 23.11.2010, totiž žádná takové uklidnění nezaznívá, naopak obžalovaný Ing.N. instruuje, jakým způsobem má dále postupovat (sv.4 čl. 669).

133. Poměrně zásadním důkazem je e-mailová zpráva, kterou dne 25.11. zasílá J.N. obžalovanému Ing.V., a v níž mu sděluje, že dne 25.11.2010 převzal od p.H.revize NN a dále převzal od p.Ch. dokumentaci ke zkušebnímu provozu. Předmětem revize NN je : Elektrická instalace 1.Etapy fotovoltaické elektrárny, včetně 4326 ks fotovoltaických panelů CNBM 230 a 1482 ks fotovoltaických panelů Sopray SR-156P-230. Ve zprávě, která je označena vysokým stupněm důležitosti, ještě N. sděluje, že revizní zprávy obsahují přesný počet panelů a jejich typ s tím, že v případě použití jiné technologie jsou revize nepoužitelné, dají se změnit, ale dříve než se podají na ERU a EON D (sv.4 čl. 683). Ze samotného obsahu této zprávy je zjevné, že jak N., tak Ing.V. věděli, že je zpracována revizní zpráva na elektrárnu, kde jsou dle revizní zprávy naistalovány panely v počtu a druhu dle projektové dokumentace, ač tam v danou dobu žádná taková technologie naistalována nebyla, což potvrzuje další část zprávy, kde se uvádí, že pokud na stavbě bude instalována technologie jiná, je revizní zpráva nepoužitelná. Koneckonců stav instalované technologie byl jak N., tak Ing.V. znám ze zápisů z porad, z kontrolních dnů a z e-mailových zpráv, jak jsou rozepsány v části B.. Z těchto důkazů soud pouze připomíná zprávu T.Ing.V. ze dne 26.11.2010

o neusazení technologických kiosků, v důsledku čehož nemohou pokračovat navazující práce, fotodokumentaci ze dne 28.11.2010, zápis z kontrolního dne konaného 30.11.2010, z něhož vyplývá, že dosud nebyl dořešen závazný termín dodání panelů a je konstatována neúplnost dodaných MX rozvaděčů. Dále je to přípis ze dne 1.12.2010, v němž JUDr. Brož požaduje dodání FV panelů nejpozději do 3.12.2010, fotodokumentaci ze dne 1.12. a 3.12.2010, z níž je opět patrné, že na stavbě nejsou nainstalovány žádné panely a na konstrukcích je pouze volně položená kabeláž, která není zavedena do technologických kiosků, anebo přípis JUDr. Grubnera ze dne 3.12.2010, v němž spol. XXXX, vyjadřuje ochotu uzavřít kupní smlouvu na dodání dodat FV panelů. Všechny tyto informace ohledně zásadní technologické nedokončenosti elektrárny měl obžalovaný Ing.V. k dispozici (byt' byl v době od 22.11. do 29.11.2010 mimo republiku), přičemž věděl, že i za tohoto stavu byla vypracována revizní zpráva na technologii, která na stavbě instalována není. Navíc dne 29.11.2010 se již z Vietnamu vrátil.

134. Téhož dne tzn.29.11.2010 je pak vyhotoven dokument, kterým obžalovaný Ing.V. (za spol. XXXX) a Ing.F. (za spol. L.) prohlašují, že I. etapa FVE Bystrice o výkonu 1,335 MW je plně funkční a připravena k výrobě elektrické energie (č.l. 70 příl.č.1). Tvrzení obžalovaného, že tento dokument mu kdosi bez uvedení data předložil k podpisu, neboť opakovaně cestoval do zahraničí, soud přisvědčit nemohl, a to opět hned z několika důvodů. Předně je třeba si uvědomit, že se mělo jednat o poměrně zásadní dokument, který byl předložen jako jeden z důkazů v licenčním řízení, což již samo o sobě devalvuje tvrzení obžalovaného, že dokument kdosi vytvořil a kdosi mu jej pouze předložil k podpisu. O důležitosti tohoto dokumentu z pohledu obžalovaného Ing.V. rovněž svědčí i fakt, že Ing.V. tento dokument osobně donesl Ing.F. se žádostí o jeho podpis. K otázce zpracovávání dokumentů ve spol. XXXX resp. L. vypovídala svědkyně S., která uvedla, že jejím nadřízeným byl právě Ing.V. a pokud byl nějaký dokument vytvořen, muselo to být z jeho popudu, na jeho příkaz. Ona sama žádné dokumenty vytvářet nemohla, o čemž soud nemá důvodu pochybovat, neboť toto tvrzení svědkyně je i z hlediska výše popsaných důkazů potvrzujících rozhodující roli Ing.V. ohledně všech zásadních činností spojených se společnostmi XXXX a L. zcela logické. Tento dokument si nemohl ani vytvořit např. svědek Ing.V., který jednak nesídlil v objektu spol.L., kam si pouze příležitostně docházel pro dokumenty pro licenční řízení a jednak v rámci jeho pověření nebylo dokumenty vytvářet, ale pouze je kompletovat a předávat na ERÚ. Tento dokument mohl maximálně vytvořit svědek Ing.N., což však pro posouzení účasti obžalovaného Ing.V. nemá žádný zásadní význam, neboť obžalovaný o vytvoření tohoto dokumentu věděl a svým podpisem také souhlasil s jeho obsahem. Tvrzení obžalovaného o nutnosti podepsat nedatované prohlášení neobstojí rovněž i proto, že kromě doby od 22.11. do 29.11.2010, kdy se nacházel v zahraničí, mohl toto prohlášení podepsat kdykoliv poté, co byla elektrárna skutečně dostavěna a plně funkční. Navíc sám tvrdil, že v této době bylo ještě dostatek času na vyřízení licence. Obžalovaný nadto mohl takový dokument podepsat i v zahraničí a v elektronické podobě zaslat příslušným osobám. V této souvislosti však nelze přehlédnout, že dne 26.11.2010 obžalovaný Ing.V. M.H. sděluje, že dne 29.11.2010 poté, co se vrátí ze zahraničí podepíše smlouvu se spol. XXXX (sv.12 č.l. 2470). Pokud tedy dne 29.11.2010 obžalovaný podepisoval smlouvu, nic mu nebránilo rovněž podepsat citované prohlášení. V této souvislosti také soud připomíná, že stejný dokument podepsal i obžalovaný Ing.F., přičemž u něho nebyl žádný důvod, aby tento dokument podepsal s nějakým předstihem z důvodu jeho pobytu v zahraničí, takže lze předpokládat, že uvedenou listinu, kterou mu obžalovaný Ing.V. přinesl, téhož dne tzn.

29.11.2010 podepsal. Ve sv.12 se na č.l. 2384 nachází e-mail (vytisknutý z přílohy zn.posudku) ze dne 6.12.2010, kterým J.T. obžalovaným Ing.V. a Ing.F. přeposílá zápis z jednání konaného dne 29.11.2010, který mu téhož dne zaslal Ing.Z.H., zástupce spol.SUNNTECH s.r.o. s tím, že mu posílá zápis ze dne 29.11.2010, kdy se zúčastnili jednání u pana Ing.V. v Brně. Z tohoto zápisu pak vyplývá, že na tomto jednání měl být obžalovaný Ing.V. přítomen, přičemž se zde řešil stav nedokončenosti FVE Bystřice. Obžalovaný sice popřel, že by se tohoto jednání zúčastnil, nicméně svědek **Ing. Z.H.**, v hlavním líčení vypověděl, že vzájemné jednání proběhlo v Brně a zápis z tohoto jednání by měl odpovídat skutečnosti. Obžalovaného Ing. V. svědek poznal, vedli spolu ono jednání.

135. Obžalovaný navíc dne 30.11.2010 podepsal předávací protokol, v němž je konstatováno, že stavba FVE Bystřice pod Hostýnem je bez vad a nedodělků (sv.5 č.l. 982), přitom v této době se elektrárna nacházela ve stavu zachyceném na fotografiích ze dne 28.11. a 1.12.2010, tzn., že zde byly pouze konstrukce bez panelů, na kterých byly volně položeny kabely, na konstrukcích nebyly instalovány všechny MX rozvaděče, nebyly dodány střídače a na stavbě se nacházely dva prázdné technologické kiosky, do nichž ani nebyla natažena kabeláž. Byť svědek Z., který měl za L. stavbu předat, v hlavním líčení tvrdil, že se zřejmě jednalo jen o stavební část, porovnáním ceny uvedené ve smlouvě o dílo ze dne 9.10.2010, která se týká kompletní dodávky včetně instalace FVE o výkonu 1,335 MWp, se stejnou cenou uvedenou na předávacím protokolu je zjevné, že se mělo jednat o předání kompletního díla tzn.včetně instalace FVE. Přitom v této době byl stav elektrárny stejný jako v předešlý den, kterým je datováno prohlášení o plné funkčnosti elektrárny. Tzn., že i na základě obsahu předávacího protokolu ze dne 30.11.2010 nelze tvrzení obžalovaného ohledně okolností podpisu prohlášení ze dne 29.11.2010 přisvědčit.

136. A závěrem lze ještě k této části dodat, že i kdyby soud tvrzení obžalovaného Ing.V. ohledně podpisu nedatované listiny přisvědčil, na základě obsahu důkazů svědčících o vědomosti obžalovaného o stavu nedokončenosti elektrárny v době, kdy podepisoval prohlášení bez uvedení data, by se z jeho strany jednalo nejméně o tzv. smíření se s tím, že v době, kdy podepisuje zásadní dokument, který bude předložen v licenčním řízení, obsah tohoto dokumentu neodpovídá realitě a že údaje v něm uvedené nejsou za současného stavu pravdivé. Vzhledem k tomu, že onen předávací protokol byl zajištěn v sídle firmy L. (sv.5 č.l. 939), nemá soud o jeho věrohodnosti žádné pochybnosti.

137. Dalším zásadním důkazem vyvracejícím obhajobu obžalovaného je poměrně prostý fakt, že obžalovaný ačkoliv dne 7.12.2010 teprve podepisuje se spol.XXXX smlouvu na dodávku panelů, téhož dne je již vydána licence na celou elektrárnu o výkonu 1,335 MW, přičemž si obžalovaný musel být vědom toho, že před rozhodnutím o udělení licence musely být do licenčního spisu předloženy všechny důkazy, požadované dne 3.12.2010 ERÚ, tzn. i příslušné revizní zprávy a rovněž prohlášení o plné funkčnosti elektrárny. Přitom ohledně první revizní zprávy obžalovaný nejméně na základě obsahu e-mailové zprávy ze dne 25.11.2010 věděl, že její obsah nemůže být pravdivý, přičemž vzhledem k tomu, že ke dni 7.12.2010 teprve řeší dodávku panelů a na stavbě se nejméně do 14.12.2010 postupně teprve instalovala technologie NN a VN části, současně věděl, že i další revizní zpráva nemůže být pravdivá. Dále si musel být vědom toho, že v licenčním řízení bylo předloženo i jeho prohlášení o plné funkčnosti elektrárny, což opět bylo ke dni 7.12.2010 v hrubém rozporu s realitou. K věrohodnosti obžalovaného rovněž nijak

nepřispívá ani jeho snaha opět uvést v omyl ERÚ, když v rámci prověřování oprávněnosti udělené licence dne 22.4.2011 předkládá zjevně zfalšovaný stavební deník (sv.7 čl. 1266 – 1274). K účasti obžalovaného Ing.V. na projednávaném jednání lze tedy závěrem konstatovat, že musel vědět o tom, že v rámci licenčního řízení jsou předkládány nepravdivé důkazy podstatné pro rozhodnutí ERÚ, přičemž nejméně jeden z těchto důkazů také sám nechal vytvořit a podepsal. V této souvislosti soud opět připomíná, že ke konci roku 2010 bylo hlavním zájmem všech investorů fotovoltaických elektráren zajistit si vydání licence a tím i výhodnější výkupní ceny ještě v roce 2010 a FVE Bystřice nebyla v tomto směru žádnou výjimkou. Konečně např. i z výpovědi svědkyně S. je zřejmé, že záležitosti týkající se FVE Bystřice měly prioritu, což kromě obsahu výše citované e-mailové komunikace potvrzuje ve své výpovědi např. i svědek Z.. Tvrzení obžalovaného, který v rozhodné době byl vrcholným řídicím článkem jak investora, tak i dodavatele stavby, že v této době nevěnoval postupu výstavby a licenčního řízení větší pozornost, tak za daného stavu věci považuje soud ze zjevně neudržitelné. Obžalovaný tedy věděl, o nepravdivosti revizních zpráv, o nepravdivosti prohlášení o plné funkčnosti elektrárny a nejméně dne 8.12.2010 věděl, že licence byla udělena elektrárně, která není technologicky dokončena. Přesto při vědomí těchto nepravdivých listin, nenechal zpracovat řádnou revizní zprávu, na základě které by teprve bylo možno řádně povolit zkušební provoz a nevypracoval ani nové prohlášení o funkčnosti resp.nový předávací protokol, které by odpovídaly reálnému stavu FVE Bystřice. Obžalovaný ani při vědomí neoprávněnosti získané licence nezajistil, aby spol. XXXXpodvodně nefakturovala podporu za ceny, které jí nenáležely, a takto postupoval až do zahájení trestního stíhání.

E. Obžalovaný Ing.J.F.

138. Obžalovaný **Ing. J.F.**, v rozhodné době stavby FVE Bystřice ekonomický ředitel společnosti L., k věci uvedl, že se ve společnosti L. zabýval řízením ekonomiky, ekonomickými procesy jako jsou faktury, mzdy, jednání s finančními úřady, úřady sociálního pojištění, bankami aj. Jeho pozice byla administrativní.

139. Prohlášení o plné funkčnosti a stavební připravenosti ze dne 29. 11. 2010 obžalovaný podepsal, nicméně nebyl účastníkem jednání ani výstavby FVE. Zabýval se jen analýzami, které měly zjistit ekonomický přínos z výstavby dané FVE. Obžalovaný Ing. V. jej požádal o podpis tohoto dokladu, aby za obě strany nebyl podepsán stejný člověk. Obžalovaný dále uvedl, že nikdy nebyl členem statutárního orgánu společnosti L.. Prohlášení o funkčnosti podepsal bez jakéhokoliv zmocnění. Neuvědomoval si, co bude znamenat podepsání tohoto prohlášení, k němuž se uvolil, jelikož viděl revizní zprávu, ze které vyplývalo, že FVE je hotová. Dané prohlášení považoval za jeden z nezbytných dokumentů pro vyřízení licence na provoz FVE. Faktický stav stavby si obžalovaný nicméně nezjistil. Na stavbě se nacházel pouze ze začátku – září, říjen 2010 – kdy se tam prováděly jen stavební úpravy. Technické věci obžalovaný neřešil, jelikož není technik a této oblasti nerozumí. Věděl, že dochází k postupnému dodávání panelů, o konkrétních dodávkách však již nevěděl. Stejně tak neměl informace o časovém harmonogramu výstavby FVE.

140. Za L. se dle obžalovaného F.a o výstavbu FVE staral technický ředitel pan N., který zajišťoval jednání s dodavateli a dalšími stranami. Na obžalovaného se obracel pouze s dotazy, které se týkaly ekonomické stránky. V závěru pak funkci po panu Nejedlém převzal pan T. a ostatní techničtí pracovníci. Fakturovalo se společnosti XXXX, kde účetnictví vedla paní K.. XXXX půjčoval peníze L., jelikož právě L. měl k dispozici dostatek finančních zdrojů k výstavbě elektrárny.

141. Systém fakturací ve společnosti L. probíhal tak, že došlá faktura se předala pracovníkovi, který danou fakturovanou činnost po technické stránce zajišťoval (stavbyvedoucí případně technik). Ten ověřil, že služba byla vykonána a fakturování bylo provedeno správně. Poté faktura doputovala na ekonomický úsek k obžalovanému F.. Paní K. provedla zaúčtování a na celkové potvrzení se faktura předložila obžalovanému Ing. V., který každou fakturu podepisoval. Jakmile se podepsaná faktura dostala zpět k obžalovanému F., zajistil provedení úhrady této faktury.

142. Obžalovaný se kromě faktur společnosti L. zabýval i fakturami XXXX, jelikož L. a XXXXměli sídlo ve stejné místnosti. XXXXnemělo žádné vlastní zaměstnance, kteří by měli na starosti provozní část a administrativu. Proto tuto činnost vykonávali zaměstnanci L.u. Veškeré faktury navíc přebírala společná sekretářka. Jediný rozdíl spočíval v tom, zda zaúčtování bylo provedeno v rámci společnosti XXXXnebo L.. Převodní příkazy podepisoval spoluobžalovaný Ing. V.. Obžalovaný uvedl, že faktury, které viděl, neměl možnost porovnávat s aktuálními stavebními pracemi. O postupu prací na FVE Bystrice věděl tedy pouze jakožto ekonom. Zápisy z kontrolních dnů mu byly zasílány, obžalovaný se však jimi zabýval, pouze pokud se v nich nacházel nějaký úkol pro něj. Pokud se informace ze zápisů obžalovaného netýkaly, neřešil je.

143. Ohledně zápisu z porady 29. 11. 2010 obžalovaný uvedl, že si není vědom, že by se takové porady účastnil. K potvrzení na č.l. 829 obžalovaný uvedl, že nedokáže vysvětlit důvod ani okolnosti podpisu tohoto dokumentu. Zadávání ani vyhotovování revizních zpráv obžalovaný nijak neřešil. Výslednou revizní zprávu obžalovaný viděl, nicméně detailně ji nestudoval, jelikož jí nerozumí. Když byl obžalovaný Ing. V. nepřítomen, dle sdělení z jedné porady v roce 2009, ho měl zastupovat obžalovaný, ale nejednalo se o zastupování ve věcech technických. V těch ho zastupoval příslušný pracovník, který měl daný projekt na starosti. V případě FVE Bystrice se jednalo o pana N..

144. O sporech ohledně dodávání FV panelů věděl obžalovaný pouze okrajově. Věděl, že ohledně nich byla uzavřena dohoda o narovnání, podle které mělo dojít k započtení peněz, které byly dány XXXXu. Licenci FVE vyřizoval podle obžalovaného pan V.. S tímto byla uzavřena dohoda – smlouva o provedení práce. Dle této dohody měl pan V.zajistit veškeré potřebné podklady a vyřídit licenci. Tyto podklady zajišťoval od různých pracovníků. Od obžalovaného požadoval věci související s ekonomickou návratností a ekonomickými výsledky, od jiných chtěl revizní zprávy případně další podklady. Podle názoru obžalovaného musel pan V.jednat s panem N.. Žádost o licenci obžalovaný s V. neprobíral, viděli se asi třikrát a byli v kontaktu, jen když byly potřeba dořešit nějaké podklady. Časově se jednalo o období začátku prosince.

145. Po Novém roce 2011 dostal obžalovaný výpověď, jelikož ve společnosti L. docházelo ke snižování počtu zaměstnanců s ohledem na nízký počet zakázek. Žádnou mimořádnou odměnu v souvislosti s výstavbou FVE obžalovaný nedostal. Se spoluobžalovaným Ing. V. obžalovaný od svého odchodu ze společnosti L. nehovořil. Obžalovaný uvedl, že neví, kdo a kdy zapojil FVE do sítě. První fakturace dodávky byla až za únor, jelikož FVE sice v lednu pracovala, ale nebyla zapojená. Obžalovaný ví, že FVE byla do konce roku 2010 dokončená, protože se ve společnosti L. mluvilo o tom, že se vše stihlo a schází pouze připojení FVE k síti.

146. K působení obžalovaného Ing.F. ve spol. L. vypovídal i obžalovaný Ing.V. a dále svědci Ing.N., K. a S.. Tyto výpovědi potvrdily, že obžalovaný Ing.F. měl na starosti ekonomické záležitosti spol.L., jednání s finančními úřady a byl předposledním schvalovacím článkem faktur před obžalovaným Ing.V.. Z výpovědi obžalovaného Ing.V. lze dále zopakovat, že obžalovaný Ing. F. kontroloval fakturaci i v případě FVE Bystřice a účastnil se porad, které se konaly jednou měsíčně. Na FVE jezdil stejně často jako obžalovaný. Za L. Ing. F. běžně smlouvy nepodepisoval.

147. Svědek Ing.N. vypověděl, že obžalovaným byl druhou nejdůležitější osobou po obžalovaném Ing.V.. Pod obžalovaným Ing. F. byli ředitelé a manažeři, kteří zodpovídali za projekty. Svědkyně K. uvedla, že v případě FVE Bystřice faktury ohledně této výstavby podepisovali oba obžalovaní. Z výpovědi svědkyně S. lze rovněž zopakovat, že vedení společnosti se o průběh výstavby FVE Bystřice zajímalo velmi intenzivně. Vždy byl přítomen buď obžalovaný Ing. V. anebo obžalovaný Ing. F.. Pokud se něco řešilo ohledně FVE Bystřice za nepřítomnosti obžalovaného V., řešilo se to s obžalovaným Ing. F..

Uvedené důkazy tedy vesměs potvrzují, že obžalovaný Ing.F. stál hned po obžalovaném Ing.V. na stupni řízení spol. L., podepisoval fakturaci týkající se FVE Bystřice a účastnil se i porad, kde se otázky výstavby projednávaly. Byť tedy obžalovaný Ing.F. osobně neřešil technické záležitosti ohledně výstavby elektrárny, o jejím průběhu měl přehled, o čemž svědčí i další důkazy listinné povahy.

148. Obžalovanému byly elektronickou poštou doručovány v podstatě stejné informace, jako Ing.V., o čemž svědčí důkazy např. o doručení zápisu z kontrolního dne 9.11.2010 (sv.4 č.l.558), o doručení komunikace mezi obžalovaným Ing.V. a ředitelem spol.XXXX J., v níž dne 14.11.2010 obžalovaný sděluje, že je nutno na stavbu dodat vysokonapěťovou část a provést její revizi do 19.11.2010, což pro ně oba v praxi znamená dodat do 19.11.kioskové stanice, rozvaděče a měniče s tím, že je v jejich zájmu (myšleno v zájmu investora) dostavět alespoň část FVE, která se dá připojit ještě v roce 2010 (sv.4 č.l. 545), o doručení zápisu z porady spol.L. dne 15.11.2010, které se ostatně obžalovaný Ing.F. osobně účastnil (sv.4 č.l.541).

149. Obžalovanému Ing.F. byl rovněž doručen (sv.4 č.l. 631) zápis z kontrolního dne konaného dne 23.11.2010, z něhož mimo jiné vyplývá, že k uvedenému dni nebyly dodány žádné panely, přičemž ani nebyl vytvořen harmonogram pro jejich dodání a montáž, nebyly dodány rozvaděče a všechny stringy, nebyla kompletně natažena kabeláž. Na tento zápis navazuje e-mailové zpráva, kterou dne 23.11.2010 zasílá Ing.N. obžalovaným Ing.V. a Ing.F., a ve kterém sděluje, že ohledně revizí NN dle včerejších informací p. H.mu chyběly podklady pro vytvoření revizí NN s tím, že

p.Ch. včera H. veškeré podklady pro revize NN a dále uvádí, že v současnosti žádné revizní podklady nemají, takže se jedná o velmi krizovou situaci (sv.4 čl. 669).

150. Obžalovanému Ing.F. byla dále doručena e-mailová zpráva, kterou dne 25.11. zasílá J.N. obžalovanému Ing.V., a v níž mu sděluje, že dne 25.11.2010 převzal od p.H.revize NN a dále převzal od p.Ch. dokumentaci ke zkušebnímu provozu. Předmětem revize NN je : Elektrická instalace 1.Etapy fotovoltaické elektrárny, včetně 4326 ks fotovoltaických panelů CNBM 230 a 1482 ks fotovoltaických panelů Sopray SR-156P-230. Ve zprávě, která je označena vysokým stupněm důležitosti, ještě N. sděluje, že revizní zprávy obsahují přesný počet panelů a jejich typ s tím, že v případě použití jiné technologie jsou revize nepoužitelné, dají se změnit, ale dříve než se podají na ERU a EON D (sv.4 čl. 683). Stejně jako v případě obžalovaného Ing.V. i obžalovaný Ing.F. tedy již ze samotného obsahu této zprávy musel vědět, že je zpracována revizní zpráva na elektrárnu, kde jsou dle revizní zprávy naistalovány panely v počtu a druhu dle projektové dokumentace, ač tam v danou dobu žádná taková technologie naistalována nebyla, neboť ze zápisu z kontrolního dne konaného 30.11.2010, který byl obžalovanému Ing.F. doručen dne 1.12.2010 (sv.4 čl. 661), vyplývá, že dosud nebyl dořešen závazný termín dodání panelů a je konstatována neúplnost dodaných MX rozvaděčů. Byl to také sám obžalovaný Ing.F., který dne 25.11.2010 komunikuje s J.M. z XXXXu, kde teprve řeší uzavření kupní smlouvy na panely (sv.4 čl. 620), ačkoliv stejného dne z e-mailové komunikace mezi Ing.N. a Ing.V. ví, že téhož dne již jsou k dispozici revize týkající se všech panelů. Přitom teprve až dne 8.12.2010 zasílá M.H. z XXXXu přímo obžalovanému Ing.F. zálohové faktury na dodávku 8 kontejnerů panelů (sv.4 čl.569) a ještě dne 15.12.2010 H. opět přímo Ing.F. sděluje, že chybí dodat 740 ks (tzn.13% z celkového počtu) panelů (sv.5 čl. 991).

151. Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že obžalovaný Ing.F. měl přehled o stavu technologické nedokončenosti FVE Bystřice v podobném rozsahu jako obžalovaný Ing.V., přičemž lze stejně jako v případě Ing.V. zopakovat, že stavba FVE Bystřice byla od října 2010 realizována spol. L., která byla personálně propojena se spol.XXXX, přičemž obě společnosti měly sídlo ve stejných prostorách. Dále lze rovněž zopakovat, že ke konci roku 2010 bylo hlavním zájmem všech investorů fotovoltaických elektráren zajistit si vydání licence a tím i výhodnější výkupní ceny ještě v roce 2010, přičemž FVE Bystřice nebyla v tomto směru žádnou výjimkou, což vyplývá např. i z výpovědi svědkyně S. , která uvedla, že záležitosti týkající se FVE Bystřice měly u nich prioritu, což kromě obsahu výše citované e-mailové komunikace potvrzuje ve své výpovědi např. i svědek Z.. Tvrzení obžalovaného Ing.F., který byl v rozhodné době druhým vrcholným řídicím článkem generálního dodavatele stavby, že v této době nevěnoval postupu výstavby a licenčního řízení větší pozornost, tak provedenému dokazování rozhodně neodpovídá.

152. Pokud tedy obžalovaný Ing.F. při vědomí technologické nedokončenosti FVE Bystřice na konci listopadu 2010 podepsal ono prohlášení o plné funkčnosti elektrárny, musel současně vědět, že obsah této listiny je v rozporu se skutečnou realitou. Přitom v případě Ing.F. ani nebyl důvod podepisovat nedatované prohlášení, takže lze předpokládat, že uvedenou listinu, kterou mu obžalovaný Ing.V. přinesl, téhož dne tzn. 29.11.2010 podepsal. Tvrzení Ing.F., že tuto listinu podepsal za situace, kdy měl k dispozici revizní zprávu a předpokládal, že elektrárna je tedy funkční, vyvrací ona e-mailová zpráva ze dne 25.11.2010, z níž musel obžalovaný zjistit, že je

vypracována revize na v té době neexistující část elektrárny, neboť dodávku panelů řešil osobně obžalovaný ještě v polovině prosince 2010. A i na základě této skutečnosti musel obžalovaný Ing.F. vědět, že pokud byla dne 7.12.2010 vydána licence na celou elektrárnu, byla vydána v rozporu se skutečným stavem věci.

F. Právníká osoba – spol.XXXX

153. Zástupce obžalované právnické osoby XXXX. M.V. v hlavním líčení uvedl, že o celé věci ví pouze z doslechu, protože až v roce 2011 nastoupil do společnosti L. a projektu výstavby elektrárny Bystřice se neúčastnil. Společnost XXXXzačal zastupovat až později. Obě společnosti měly společné kanceláře a sídlo. Jako ekonom v tomto období zde působil spoluobžalovaný Ing. F.. Je mu známo, že existovaly problémy se společností, která měla provádět výstavbu FVE Bystřice a jeho otec – obžalovaný M.V. – se nakonec rozhodl dostavět elektrárnu sám.

154. Z výpovědi obžalovaného Ing.V. v hlavním líčení je pak zřejmé, že obchodní podíly ve spol.XXXXbyly obžalovaným zakoupeny výhradně za účelem provozování fotovoltaické elektrárny. Spol. XXXXneměla žádné zaměstnance a jejím jediným předmětem činnosti je provozování FVE Bystřice. Tomuto tvrzení obžalovaného odpovídá i výpis z obchodního rejstříku spol. XXXX.

155. Vzhledem k tomu, že jediným jednatelem spol.XXXXbyl v roce 2010 právě obžalovaný Ing.V., lze důkazy týkající se existence skutku, stavu FVE Bystřice ke dni provedení revizí, zkušebního provozu a ke dni vydání licence, důkazy ohledně výše způsobené škody a ohledně účasti obžalovaného Ing.V. na projednávaném jednání plně vztáhnout i k uvedené právnické osobě.

G. Argumentace týkající se dokončenosti FVE Bystřice ke dni 27.12.2010

156. V rámci své obhajoby obžalovaný Ing.V. dále uváděl, že FVE Bystřice byla do konce roku 2010 dokončena a provozuschopná, což je dle jeho názoru zásadní pro posouzení společenského zájmu na výrobě energie z obnovitelných zdrojů, neboť vadné získání licence není samo o sobě dostatečně významnou skutečností z hlediska způsobeného následku.

157. Ani této části argumentace obžalovaného nemohl soud přisvědčit, byť provedeným dokazováním nebyla obhajoba obžalovaného ohledně dostavěnosti elektrárny ke konci roku 2010 vyvrácena. V tomto směru lze odkázat na protokol o schválení výrobní ze dne 27.12.2010 (sv.5 č.l. 979) anebo na již výše citované výpovědi svědků V. P., L. K., které tvrzení obžalovaného potvrzují. Tvrzení obžalovaného je potvrzováno i výpověď dalších svědků.

158. Svědek A. Č., zaměstnanec spol. E.ON Distribuce, v hlavním líčení uvedl, že v roce 2010 byl jakožto pracovník energetické kontroly spolu s dalším pracovníkem E.ON Distribuce pověřen ke kontrole dodělaných elektráren. Bylo jich hodně a E.ON neměl kapacitu uvést všechny do provozu. Některé z elektráren, které svědek objel, byly hotové, některé nedodělané. FVE Bystřice byla hotová, jen byla menší oproti původnímu plánu. Svědek vizuálně zkontroloval, zda jsou na elektrárně všechny panely. Každý kus jednotlivě nekontroloval. Dále vizuálně ověřil,

zda jsou panely zapojené v oploceném areálu, připravené a zapojené k síti. K montáži elektroměru nedošlo, úkolem svědka bylo pouze provést kontrolu. Dále svědek provedl kontrolu dokumentace, projektu a revizní zprávy. Bez revizní zprávy by nebylo možné provést kontrolu ani udělat protokol o schválení výroby. Obžalovaný svědek nepoznal. Podle svědka by nemělo být možné bez elektroměru elektrárnu připojit a dodávat energii, ačkoliv podle obžalovaného Ing. V. tomu právě tak bylo.

159. Svědek **P.P.** v hlavním líčení vypověděl, že předmětem jeho činnosti je práce revizního technika, elektromontáže a práce elektrikáře elektrického napětí na nízkonapětové části. Na FVE Bystřice prováděl zprovoznění monitoringu, což spočívalo v dodávání nových prvků, které načítaly data ze stávajících střídačů. K objednavce na montáž a oživení střídačů ze dne 14.1.2010 (příl.4 č. l. 386) svědek uvedl, že součástí monitoringu jsou i rozvaděče PMS, PMS2 a RBS. Svědek uvedl, že pokud je prováděna revize nízkonapětové části, podléhají tato zařízení rovněž revizi. Pokud se na stavbě tato zařízení nenachází, zreviduje revizní technik pouze ta zařízení, která se na místě nacházejí. Absence těchto zařízení či jejich nezrevidování nemá vliv na chod elektrárny.

160. K protokolům o měření skutečných veličin NN ze dne 4.3.2011 (č.l. 601-608) svědek uvedl, že na stavbě propojili střídače s rozvaděči, protáhli přes datový tok, zkontrolovali naměřené údaje, data na výstupech, ověřili přes počítač, že tato data odpovídají a zkontrolovali, že i provedená práce odpovídá. V době provádění těchto činností již elektrárna vyráběla elektřinu. Na stavbě se svědek nacházel v prosinci 2010, posléze na dodělávky v únoru či březnu 2011. V prosinci se na stavbě nacházely jak střídače, tak zde byly trafostanice. V únoru a březnu elektrárna naplno fungovala. Svědek uvedl, že dělal revize i na jiných fotovoltaických elektrárnách. Tyto revize spočívaly v posouzení bezpečnosti zařízení, dokumentace apod. Konkrétně svědek vždy kontroluje to, na co byl objednán – prostuduje dokumentaci a ověří, že stav zde uvedený souhlasí s výstavbou.

161. Tvzení obžalovaného je dále podloženo i protokolem o výsledku kontroly, kterou provedli dne 10.1.2011 pracovníci Státní energetické inspekce. Z obsahu toto protokolu je zřejmé, že při fyzické kontrole FVE Bystřice nebyly zjištěny žádné závady (sv.7 č.l. 1315a – 1315b).

162. Na straně druhé tvrzení obžalovaného, že již okolo 19. či 20.12. byla elektrárna kompletní, vyvrací dodací list spol.Elektrospoj s.r.o., z něhož vyplývá, že ještě dne 22.12.2010 bylo na stavbu dodáno celkem 4,4 tuny zemního pásu a 16 km různých kabelů a vodičů (sv.8 č.l. 1694). Nicméně tvrzení obžalovaného, že ke dni 27.12.2010 mohla být elektrárna provozu schopná nebylo provedeným dokazováním vyvráceno. Tato skutečnost však nijak nesnižuje samotné základy trestní odpovědnosti obžalovaných pod zákonem požadovanou hranici, a to z následujících důvodů.

163. Zejména je nutno zdůraznit již shora zmíněnou právní úpravu v podobě energetického zákona, na základě kterého bylo možno podnikat v energetických odvětvích na území České republiky pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem (§ 3 odst.3 cit.zák.). Udělení licence pak bylo současně základní podmínkou, bez které nebylo vůbec možno u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvažovat o době jeho uvedení do provozu ve

smyslu bodu 1.10.cenového rozhodnutí ERÚ č.2/2010. Jinými slovy řečeno, i pokud by došlo prvnímu paralelnímu připojení FVE Bystřice dne 27.12.2010, tato skutečnost by sama o sobě v žádném případě neznamenala nárok na výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, pokud by v této době současně neexistovalo pravomocné rozhodnutí o udělení licence. Takže již za daného stavu věci nelze tvrzení obhajoby, že vadné (správně řečeno protiprávní) získání licence není samo o sobě dostatečně významnou skutečností z hlediska způsobeného následku, přisvědčit.

164. Pracovníci provozovatele distribuční či přenosové soustavy totiž v rámci prvního připojení jakékoliv fotovoltaické elektrárny neověřují její bezpečnost ve smyslu ustanovení § 9 písm. a) vyhl. č. 426/2005 Sb., ale vychází (krom jiného) i z předložené revizní zprávy. Ostatně i svědek Č. uvedl, že bez revizní zprávy by nebylo možné provést kontrolu ani udělat protokol o schválení výroby. Tito pracovníci rovněž neposuzují, zda jsou u fotovoltaické elektrárny splněny podmínky pro povolení jejího zkušební provozu, v rámci kterého je však mimochodem rovněž nutno předložit revizní zprávu. Přitom z provedeného dokazování je zcela zřejmé, že revizní zprávy vypracované obžalovaným Č. v žádném případě nemohly bezpečnost provozu FVE Bystřice objektivním způsobem deklarovat, a to ani nějaké jedné její části, protože pak by skutečnost, že se jedná pouze o dílčí revizi musela z revizní zprávy vyplývat. Na základě uvedených revizních zpráv a listiny týkající se povolení zkušební provozu tedy nemělo dojít k rozhodnutí o udělení licence, takže úvahy o tom, zda byla či nebyla ke konci roku 2010 dokončena FVE, nejsou pro posouzení základů trestní odpovědnosti obžalovaných relevantní, neboť taková FVE nebyla řádně zrevidována, aby bylo možno objektivně konstatovat její bezpečnost. A pokud nebyla řádně zrevidována a pokud nebyl řádně povolen její zkušební provoz, nemohla ani obdržet nutnou licenci. V této souvislosti lze opět připomenout rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017 sp.zn. 2 As 313/2015, z něhož vyplývá, že : „ *předložení revizní zprávy, která se vztahuje jen k části fotovoltaické elektrárny nebo která neosvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě, má dle judikatury Nejvyššího správního soudu vést k zamítnutí žádosti o udělení licence na výrobu elektrárny.* Z odůvodnění dalšího rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 As 256/2015 mimo jiné dále vyplývá, že nebylo nutné zjišťovat, v jakém stavu rozestavenosti či dokončenosti byla elektrárna v době vydání rozhodnutí o udělení licence, neboť ani fakt že by elektrárna byla v tu dobu již dokončena, nedokládá to, že byla bezpečná, tj.že byla předložena řádná revizní zpráva, která by její bezpečnost prokazovala. Jinými slovy řečeno, teprve poté, co by byla elektrárna řádně zrevidována a byl řádně povolen její zkušební provoz, muselo by dojít ke zrušení již vydané licence a teprve poté by musela být vydána licence nová, přičemž časové souvislost pak vylučují, že by se tak mohlo stát ještě v roce 2010.

165. Na základě takto provedeného rozboru právního a skutkového stavu FVE Bystřice ke dni 27.12.2010 resp.ke konci roku 2010, pak argumentace obžalovaného Ing.V. opírající se o požadavek na materiální pojetí práva, což má ve zkratce reprezentovat tzv. první paralelní připojení, není dle přesvědčení soudu pro posouzení základů trestní odpovědnosti obžalovaných relevantní. Rovněž odkaz na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn.4 As 257/2017 není v této souvislosti příležitý, neboť i z odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné plyne, že legitimní očekávání výrobce energie z obnovitelných zdrojů na příslušné výkupní ceny, bude-li do konce roku 2010 provedeno první paralelní připojení výrobní elektrárny, je dáno pouze za předpokladu získání platné licence.

H. Výše škody

166. Výše způsobené škody vyplývá z odborného vyjádření zpracovaného v přípravném řízení (sv.3 č.l. 381 – 433) resp. z dodatku tohoto odborného vyjádření (sv.12 č.l. 2527 – 2533) a z výpovědi zpracovatele tohoto vyjádření - Ing.J. M. v hlavním líčení (sv. 12 č.l.2554 - 2555). Zpracovatel odborného vyjádření popsal způsob, jakým zjistil způsobenou škodu, jako rozdíl mezi podporou vyplacenou distribučními společnostmi pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 a pro zařízení uvedená do provozu v roce 2011 s odpočtem tzv. solární daně.

167. Výše způsobené škody je pochopitelně odvislá od doby páchání protiprávního jednání, přičemž v této souvislosti je však třeba připomenout ust. § 12 odst.11 trestního řádu, dle kterého pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že obžalovanému Ing.V. bylo sděleno obvinění dne 11.9.2017, obžalovanému Ing.F. dne 5.9.2017, obžalovanému Č. dne 18.9.2017 a obžalovanému Ing.O. dne 4.9.2017. Zástupci právnické osoby bylo usnesení o zahájení trestního stíhání doručeno dne 19.10.2017. Pokud za daného stavu věci státní zástupce zahrnuje do období, v rámci kterého měl být trestný čin dokonán i dobu do 31.1.2018, není tento postup souladný s citovaným ustanovením trestního řádu, byť i v této době byla škoda neoprávněným čerpáním podpory fakticky způsobena. V případě obžalovaných tak mohl být žalovaný trestný čin dokonán pouze v rozmezí od 1.1.2011 do konce srpna 2017 včetně – tzn.do konce měsíce, ve kterém byla naposledy před sdělením obviněním nárokována a také fakturována výkupní cena za vyrobenou elektrickou energii. V případě právnické osoby se pak jedná o období od 1.1.2012 do konce měsíce září 2017.

168. Za dobu od 1.1.2011 do 31.8.2017 činí tedy souhrnná výše škody částku 42.206.280,24 Kč v případě obžalovaných fyzických osob a za dobu od 1.1.2012 do 30.9.2017 činí souhrnná škoda částku 37.395.625,82 Kč v případě právnické osoby (sv.3 č.l. 395 a 418) a jedná se o prostý rozdíl výkupních cen vyplácených pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 a pro zařízení uvedená do provozu v roce 2011, a to s odpočtem tzv. solární daně. Ing.M. rovněž v hlavním líčení vysvětlil způsob výpočtu škody i za období následující až po dobu 20-ti leté životnosti elektrárny (dle příh.č.3 vyhl.č.475/2005 Sb.), což od roku 2011 až do roku 2030 včetně činí částku 147.160.729,40 Kč v případě obžalovaných fyzických osob a od roku 2012 do konce roku 2030 se jedná o částku 141.800.478,40 Kč v případě právnické osoby XXXX(sv.12 č.l. 2527 – 2533, 2554 -2555.). Oproti dodatku odborného vyjádření ze dne 17.10.2018 soud pouze snížil výši tzv. budoucí škody, neboť v dodatku je ohledně roku 2017 počítáno již ze zprůměrované hodnoty výkonu FVE Bystřice, nicméně z původního odborného vyjádření resp. z jeho dodatku zpracovaného v přípravném řízení je zřejmé, že za rok 2017 byly zjištěny skutečné hodnoty dodané elektriny, přičemž součet fakturovaných částek za rok 2017 je oproti vypočítanému průměru nižší o částku 125.875,60 Kč. V této souvislosti je však nutno připomenout, že se v případě tzv. budoucí škody jedná pouze jakousi prognózu dalšího vývoje po dobu živostnosti elektrárny, takže uvedené částky je nutno brát pouze jako předpokládané, v důsledku čehož soud i ve výroku rozsudku použil obecnější formulaci – okolo částky 105.000.000 Kč resp. okolo částky 104.000.000 Kč.

169. Soud se tedy neztotožnil s návrhem státního zástupce, aby výše škody byla určena na základě součtu všech tržeb obdržených za podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů za příslušná léta provozu FVE. Tento návrh jednak odporuje logice věci, neboť provedeným dokazováním nebyly zjištěny překážky, které by bránily společnosti XXXXv získání licence v roce 2010 (viz. odst. č.), a jednak tato společnost po celou dobu elektřinu vyráběla a dodávala do sítě, takže se ani nemohla obohatit o celou fakturovanou částku. Současně by takový postup byl v rozporu s judikaturou vrchního (srov. např. sp.zn. 4 To 70/2017, 5 To 56/2016, 1 To 63/2017) i nejvyššího soudu (4 Tdo 968/2016, 6 Tdo 791/2017, 7 Tdo 916/2018).

170. K otázce tzv. budoucí škody se již ve svém rozhodnutí sp.zn. 4 Tdo 968/2016 vyjádřil i Nejvyšší soud ČR s tím, že nepřisvědčil námitce o ryze hypotetickém vyčíslení případné škody. V případě předcházejícího vývojového stadia trestného činu, ať již pokusu či přípravy, je logické, jak uvádí Nejvyšší soud, že mohou nastat soudem nepředpokládané skutečnosti mající vliv na výši reálné škody, zvláště pokud mělo ke zvýhodněnému odkupu elektrické energie docházet po dobu 20 let. Pokud se však nejedná o dokonáný trestný čin a obvinění nejsou povinni např. k náhradě škody, postačí závěr soudů, že jednání obviněných bylo způsobilé způsobit škodu ve výši 239 600 000 Kč, což odpovídá samotné koncepci vývojových stadií trestné činnosti. Akceptací této námítky by za použití argumentu ad absurdum znamenalo, že by nemohlo dojít k vyčíslení škody, pokud by reálně nevznikla, neboť vždy může přijít do úvahy nějaká skutečnost, která by mohla mít vliv na výši škody. V souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. II. ÚS 1320/08 je třeba závěr o výši škody trestným jednáním nazírat z pohledu subjektivní stránky pachatele trestného činu. Jednání obviněných směřovalo k neoprávněnému získání výkupní ceny elektřiny pro rok 2010 po dobu čerpání 20 let, přičemž rozdílem mezi touto zvýhodněnou výkupní cenou a výkupní cenou z prvních měsíců roku 2011 byla právě vyčíslená škoda 239 600 000 Kč. Ani sami obvinění, stejně jako soudy, nemohli v rámci zamýšleného obohacení počítat se všemi alternativami, jež se mohou v době 20 let odehrát. Prizmatem jejich subjektivní stránky skutkové podstaty projednávaného zvláště závažného zločinu je závěr o potenciálním obohacení (výši škody) správný.

171. V souvislosti s výpočtem škody ještě obhájkyň obžalovaného Ing.O. navrhovala vypracování dodatku odborného vyjádření s tím, že pro účely výpočtu škody by mělo být po celou dobu vycházeno pouze z cen roku 2010, neboť žádný z obžalovaných nemohl v roce 2010 vědět, jaký bude vývoj výkupních cen v dalších letech. Tento požadavek však soud neakceptoval, neboť z ust. § 2 odst.8 vyhl.č.140/2009 (o způsobu regulace cen v energetických odvětvích a postupech pro regulaci cen), ve znění účinném v roce 2010, je zřejmé, že po dobu životnosti výroby elektřiny, zařazené do příslušné kategorie podle druhu využívaného obnovitelného zdroje a data uvedení do provozu, se výkupní ceny meziročně zvyšují s ohledem na index cen průmyslových výrobců minimálně o 2 % a maximálně o 4 %, s výjimkou výroben spalujících biomasu a bioplyn. Každoroční minimální navyšování výkupních cen tedy bylo dáno tímto podzákonným právním předpisem, s nímž měl možnost se každý seznámit.

172. Závěrem je tedy možno k této části dokazování konstatovat, že revize příslušné části FVE Bystrice nebyly obžalovaným Č. provedeny řádným způsobem tak, aby jak každá z těchto revizních zpráv, tak obě ve vzájemném spojení, byly způsobilé deklarovat zákonem požadovanou bezpečnost FVE Bystrice, neboť ještě po jejich údajném provedení byla podstatná část technologie elektrárny teprve instalována. Obě revizní zprávy tedy obsahovaly zjevně nepravdivé

údaje. Totéž pak lze konstatovat i ohledně dokumentu vystaveného obžalovaným Ing.O., kterým konstatuje, že zkušební provoz elektrárny lze povolit a stanovuje dobu zkušebního provozu. Tento dokument rovněž obsahuje nepravdivé a hrubě zavádějící údaje, které byly v rozporu se skutečným stavem technologické dokončenosti FVE Bystřice. Nepravdivé údaje obsahuje i prohlášení o plné funkčnosti FVE Bystřice ze dne 29.11.2010. Pokud pak byla i na základě těchto listin předložených v rámci licenčního řízení společností XXXX udělena licence, na základě které došlo k čerpání výkupních cen vztahujících se k zařízení uvedených do provozu v roce 2010, došlo na straně poskytovatele dotací a následně i konečných spotřebitelů ke škodě na majetku ve výši uvedené v odst. č.167, přičemž za období následující až po dobu životnosti elektrárny by došlo ke způsobení další škody ve výši opět popsané v odst.č.167.

CH. Skutkové změny oproti podané obžalobě

173. Oproti podané obžalobě soud pro větší přehlednost skutková zjištění rozdělil zvláště na část týkající se obžalovaných fyzických osob a na část týkající se obžalované právnické osoby. Dále byla do skutkových zjištění zahrnuta i druhá revizní zpráva, neboť na ERÚ byly revizní zprávy dodány současně a obě tedy byly předmětem licenčního řízení. V případě obžalovaných Č., Ing.O. a Ing.F. byla skutková věta dále doplněna o část popisující jejich vědomost o dalším způsobu použití listiny, na jejichž vytvoření se podíleli. Dále byla část popisující uvedení v omyl pracovníky ERÚ doplněna ještě o pasáž týkající se zamlčení podstatných skutečností společností vykupujícím vyrobenou elektřinu. Ohledně způsobené škody dle názoru soudu pro větší přehlednost postačí uvedení celkové částky způsobené škody bez toho, aby ji bylo třeba rozepisovat zvláště ve vztahu k jednotlivým provozovatelům přenosové či distribuční soustavy, protože pro právní kvalifikaci jednání obžalovaných je podstatná celková výše způsobené škody. Oproti podané obžalobě pak byla dále upravena doba páčání dokonané trestné činnosti v souladu s ustanovením § 12 odst.11 trestního řádu, což pak mělo vliv i na výši způsobené škody, která navíc byla soudem stanovena podle jiných kritérií než byly použity v podané obžalobě.

III. Právní kvalifikace

A. Obžalované fyzické osoby

174. Dle podané obžaloby se měl obžalovaný Ing.V. shora popsaným jednáním dopustit zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Též zločinu se měla dopustit i obžalovaná právnická osoba. Obžalovaní Ing.O., Ing.F. a Č. pak měli spáchat pomoc ke zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

175. Trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku se dopustí, kdo ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu. Podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku se škodou velkého rozsahu rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000.000 Kč.

176. Objektivní stránku trestného činu podvodu pak představuje jednání pachatele, který uvádí jiného v omyl. Za omyl je považován rozpor mezi představou a skutečností a půjde o něj tehdy, když podváděná osoba nemá o důležité okolnosti žádnou představu nebo se domnívá, že se nemá čeho obávat; omyl se může týkat i skutečností, které mají teprve nastat, pachatel však musí o omylu jiného vědět již v době, kdy dochází k obohacení. Uvedením v omyl pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, přičemž může jít o lest, ale i o pouhou nepravdivou informaci. Podstatné skutečnosti zamlčí pachatel, který neuvede při svém podvodném jednání jakékoli skutečnosti, které jsou rozhodující nebo zásadní, tedy podstatné, pro rozhodnutí poškozeného. Musí jít o takové skutečnosti, které by vedly, pokud by byly druhé straně známy, k tomu, že k plnění ze strany poškozeného by nedošlo, anebo by k takovému plnění sice došlo, ale za podstatně méně výhodnějších podmínek pro tu stranu, která tyto skutečnosti zamlčela nebo v jejíž prospěch byly zamlčeny. Zamlčení podstatných skutečností může spočívat i v opomenutí, kdy pachatel úmyslně neuvede jemu známé okolnosti např. informace o své majetkové situaci, které mají pro podvedenou osobu zásadní význam v tom smyslu, že kdyby o nich věděla, neučinila by určitou majetkovou dispozici buď vůbec nebo jiným způsobem. Při využití omylu jiného pachatel sám k vyvolání omylu nepřispěl, ale po poznání omylu jiného a v příčinném vztahu k němu jednal tak, aby ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatil. Není nutné, aby pachatel jiného v jeho omylu utvrzoval nebo aby ztěžoval odhalení omylu. Objektem trestného činu podvodu je cizí majetek a po subjektivní stránce se vyžaduje zavinění úmyslné, které musí zahrnovat všechny znaky objektivní stránky trestného činu, tj. jednání, následek i příčinný vztah mezi jednáním a následkem. Podle § 15 trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem (úmysl přímý podle § 15 odst.1 písm. a) trestního zákoníku), nebo věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý podle § 15 odst.1 písm. b) trestního zákoníku). Podle § 15 odst.2 trestního zákoníku se srozuměním rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

177. Ohledně naplnění znaku „ uvedení někoho v omyl „ je nutno se vrátit k první části popisující právní rámec licenčního řízení, z níž vyplývá, že podle zák.č.180/2005 Sb., zák.č. 458/2000 Sb., vyhlášky č.475/2005 Sb. a č.426/2005 Sb. a cenového rozhodnutí ERÚ č. 2/2010 vydaného na základě energetického zákona a zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, byly základem pro získání podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů dvě nezastupitelné a navzájem spojené podmínky, a to udělení licence ERÚ k podnikání v dané oblasti a tzv. první paralelní připojení k distribuční soustavě v daném časovém období. Udělení licence bylo realizováno ve správním řízení, v rámci kterého žadatelé o udělení licence předkládali doklady prokazující finanční a technické předpoklady, mezi kterými byla tzv.povinným důkazem zpráva o revizi, prokazující splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce. Dalšími podklady vyžadovanými v rámci licenčního řízení bylo povolení zkušebního provozu a předávací protokol, z něhož by bylo zřejmé, že zhotovené dílo bylo zájemci o licenci řádně předáno.

178. Provedenými důkazy bylo tedy prokázáno, že revizní zprávy předložené v rámci licenčního řízení ohledně FVE Bystřice v žádném případě nemohly deklarovat bezpečnost tohoto elektrického zařízení, v důsledku čehož nebylo ani možno povolit zkušební provoz tohoto zařízení. Za daného stavu věci pak ani nebylo možno vystavit pravdivé prohlášení o plné funkčnosti FVE Bystřice, které dle výpovědi svědka Ing. K. bylo považováno za doklad nahrazující předávací protokol. Ze strany jednatele spol. XXXX tedy došlo k tomu, že zaměstnanci ERÚ, kteří projednávali splnění podmínek licenčního řízení, byli uvedeni v omyl. Ostatně sám svědek Ing. K. v hlavním líčení po shlednutí důkazů potvrzujících značný stupeň nedokončenosti FVE Bystřice uvedl, že za těchto okolností by licence rozhodně udělena nebyla. V této souvislosti je třeba připomenout, že za správnost revizní zprávy odpovídá v první řadě revizní technik a za správnost dokumentu týkajícího se zkušebního provozu zase autorizovaný inspektor. Pravdivost údajů uvedených v předávacím protokolu pak svým podpisem stvrzují objednatel stavby a její dodavatel. Zaměstnanci ERÚ nebyli způsobilí přezkoumávat věcnou správnost předložených revizních zpráv a pokud revizní technik prohlásil elektrické zařízení za bezpečné, z tohoto závěru zaměstnanci ERÚ dále vycházeli. Ohledně listiny vystavené obžalovaným Ing. O. vypovídal svědek Ing. K., přičemž uvedl, že po konzultaci s nadřízeným dospěl k závěru, že se jedná o listinu nahrazující rozhodnutí stavebního úřadu. Pokud tedy bylo na základě v licenčním řízení předložených nepravdivých dokladů vydáno rozhodnutí o udělení resp. rozšíření licence pro FVE Bystřice, jednalo se o rozhodnutí učiněné v omylu, který následně vedl i k omylu na straně zástupců provozovatelů distribučních či přenosových soustav, kterým byly podstatné skutečnosti ohledně neoprávněného získání licence zamlčeny, a kteří na základě této skutečnosti realizovali majetkové dispozice spočívající v opakované neoprávněné výplatě podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů za ceny vztahující se k zařízení uvedeného do provozu v roce 2010, ačkoliv správně mělo toto elektrické zařízení, které bylo schopné získat licenci až v roce 2011, uplatňovat nárok na podporu až za ceny vztahující se k uvedení do provozu v roce 2011. Nezbytnost vystavení odpovídající revizní zprávy ostatně vyplývá i z důkazů vztahujících se i k vlastnímu připojení elektrárny dne 27.12.2010.

179. Uvedeným jednáním pak jednak došlo k obohacení jiného (spol. XXXX) v částce více než 42 mil. korun a jednak mělo dojít k dalšímu obohacení v následujících 20 letech po dobu životnosti elektrárny v částce okolo 105 mil. korun, což současně představuje škodu zejména na straně České republiky, která poskytuje dotace na podporu výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů a také na straně koncových spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci. Tímto jednáním tedy obžalovaný Ing. V. naplnil po stránce objektivní i subjektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to ve formě úmyslu přímého.

180. Podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku je účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu ten, kdo úmyslně umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu (pomocník).

181. Z provedeného dokazování je pak zjevné, že to byli obžalovaní Č., Ing.O. a Ing.F., kteří se podíleli na vyhotovení nepravdivých listin, které byly použity v licenčním řízení a které byly zásadními podklady pro rozhodnutí o udělení licence. Mezi jednáním těchto obžalovaných a jednáním obžalovaného Ing.V. zcela zjevně existoval příčinný vztah. Jednání uvedených obžalovaných tak po stránce objektivní i subjektivní naplňuje všechny zákonné znaky pomoci (formou tzv. opatření prostředků) ke spáchání zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to minimálně ve formě úmyslu nepřímého.

B. Obžalovaná právnická osoba

182. K vlastní trestní odpovědnosti právnické osoby XXXX lze nejprve obecně konstatovat, že podle § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. zákona o trestní odpovědnosti právnických osob trestným činem spáchaným právnickou osobou je protiprávní čin spáchaný jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak a) statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, anebo jiná osoba, která je oprávněna jménem nebo za právnickou osobu jednat, b) ten, kdo u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, i když není osobou uvedenou v písmenu a), c) ten, kdo vykonává rozhodující vliv na řízení této právnické osoby, jestliže jeho jednání bylo alespoň jednou z podmínek vzniku následku zakládajícího trestní odpovědnost právnické osoby, nebo d) zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení (dále jen „zaměstnanec“) při plnění pracovních úkolů, i když není osobou uvedenou v písmenech a) až c), jestliže jí ho lze přičítat podle odstavce 2. (s účinností od 1. 12. 2016 již návětí § 8 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, neobsahuje znak „spáchaný jejím jménem“).

183. Dále je nutno uvést, že aby za jednání kladené právnické osobě za vinu nesla trestní odpovědnost, nestačí, že jde o protiprávní čin uvedený v § 7 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, že byl spáchan buď jménem právnické osoby, v jejím zájmu či v rámci její činnosti a osobou uvedenou v § 8 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d) zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, ale musí být přičitatelný této právnické osobě podle § 8 odst. 2, 3, popř. 4 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, což znamená mimo uvedené podmínky, že jde o takové jednání fyzické osoby, které svým obsahem a smyslem je jednáním této právnické osoby. Pro vyvození trestní odpovědnosti právnické osoby postačí naplnění i jen jednoho z požadovaných vztahů právnické osoby k jednání některé z uvedených osob, tedy jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, neboť tyto jsou zde uvedeny alternativně.

184. Je-li protiprávní čin spáchan v zájmu právnické osoby, je tomu tak za situace, má-li z něho právnická osoba buď majetkový prospěch, nebo jakýkoliv imateriální prospěch, či získá-li jakoukoliv výhodu. V zájmu právnické osoby je i takové jednání, které zlepšuje postavení společníků či jiných osob ve společnosti, a to včetně jejich zaměstnanců. Odborná literatura shrnuje, že čin je spáchan v zájmu právnické osoby, jestliže zlepšuje nebo alespoň oproti jiným zachovává stávající postavení předmětné právnické osoby v oblasti jejího působení (srov. Šámal, P. a kol. Trestní odpovědnost právnických osob. Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 192, 193).

185. Podle § 9 odst. 1 o trestní odpovědnosti právnických osob je pachatelem trestného činu právnická osoba, které lze přičítat porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem způsobem uvedeným v tomto zákoně. Podle § 9 odst. 2 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob je pachatelem i právnická osoba, která k provedení činu užila jiné právnické nebo fyzické osoby. Podle § 9 odst. 3 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob trestní odpovědnosti právnické osoby není dotčena trestní odpovědnost fyzických osob uvedených v § 8 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a trestní odpovědnosti těchto fyzických osob není dotčena trestní odpovědnost právnické osoby. Byl-li trestný čin spáchán společným jednáním více osob, z nichž alespoň jedna je osoba právnická, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama.

186. Vztah trestní odpovědnosti právnické osoby k trestní odpovědnosti fyzické osoby je tedy vymezen v cit. ustanovení § 9 odst. 3 jako souběžný samostatný a nezávislý odpovědnostní vztah. Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob tedy nevychází z akcesority trestní odpovědnosti právnické osoby, a proto ji neváže na trestní odpovědnost konkrétní fyzické osoby, jejíž jednání je právnické osobě přičítáno. V případě trestní odpovědnosti jak právnické osoby, tak i některé z osob uvedených v § 8 odst. 1 a) až c) zákona o trestní odpovědnosti právnických osob se tedy uplatní samostatná souběžná trestní odpovědnost obou těchto subjektů, kdy každý odpovídá za celý způsobený následek. V tomto případě se nejedná o spolupachatelství s ohledem na povahu přičitatelnosti vymezené v § 8 odst. 2 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, neboť zde nejde o úmyslné společné jednání ve smyslu § 23 trestního zákoníku, neboť právě jednání některé z osob uvedených v § 8 odst. 1 a) až c) zákona o trestní odpovědnosti právnických osob se přímo přičítá trestně odpovědné právnické osobě.

187. Z důkazů rozvedených výše pak jednoznačně vyplývá, že v rozhodné době neměla společnost XXXX žádné zaměstnance a jejím jediným jednatelem a společníkem byl obžalovaný Ing. V.. Obchodní podíly ve společnosti XXXX koupil obžalovaný Ing. V. pouze za účelem následného provozování FVE Bystřice. Shora popsání jednání, kdy bylo využito omylu zástupců ERÚ a distributorů resp. jim byly zamlčeny podstatné skutečnosti týkající se neoprávněné fakturace podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů u zařízení uvedených do provozu v roce 2010, ačkoliv zařízení mohlo být po obdržení řádných revizních zpráv uvedeno do provozu až v roce 2011, následkem čehož docházelo postupnému obohacování spol. XXXX ke škodě ČR resp. koncových spotřebitelů elektrické energie, tedy bylo učiněno jednak jménem právnické osoby, v jejím zájmu i v rámci její činnosti a takové jednání je proto nutné přičíst v souladu s ustanoveními § 7, § 8 odst. 1 písm. a) a § 8 odst. 2 písm. a) zákona o trestní odpovědnosti právnických osob uvedené společnosti. Využitím omylu pracovníků ERÚ, který byl vyvolán přechozím jednáním obžalovaných fyzických osob a zamlčením podstatných skutečností (neoprávněné čerpání podpory za ceny, které se neměla vztahovat na produkci elektřiny FVE Bystřice) pak od 1.1.2012, kdy nabyl účinnosti zákon o trestní odpovědnosti právnických osob až do konce měsíce září 2017 (poslední fakturační měsíc předcházející dni 19.10.2017, kdy bylo právnické osobě sděleno obvinění) došlo k neoprávněnému obohacení právnické osoby o částku převyšující 37 mil.korun, čímž byla současně způsobena škoda, tak jak je popsána v odst.č.167. Od října 2017 po dobu předpokládané životnosti FVE Bystřice se pak jedná o nedokonané jednání, kterým mělo dojít k obohacení právnické osoby o další částku ve výši okolo 104 mil.korun, což současně představuje škodu ve stejné výši.

188. Obžalovaná právnická společnost XXXX tedy takto popsaným jednáním spáchala zločin podvodu podle § 209 odst.1, odst.5 písm.a) trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst.1 trestního zákoníku.

189. Jak bylo uvedeno výše, tak v projednávané věci s odkazem na ust. § 9 odst.3 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob nastupuje souběžná trestní odpovědnost fyzických osob (Ing.V., Ing.F., Č., Ing.O.) i právnické osoby – spol. XXXX.

190. Obhájce právnické osoby s odkazem zákaz retroaktivní aplikace norem trestního práva namítal nepřipustnost trestního stíhání spol. XXXX, neboť jednání, kterého se měla právnická osoba dopustit, se odehrálo na přelomu let 2010 a 2011 tedy před účinností zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. V rámci této argumentace bylo poukazováno také na usnesení Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 19.9.2018 č.j.2 NZT 49/2017-61, které tuto problematiku řešilo. S tímto názorem se však soud neztotožnil. Prezentované usnesení NSZ bylo sice vydáno v řízení, v němž jsou za obdobné jednání stíhány jednak fyzické osoby a jednak právnická osoba, nicméně závěry, které jsou v odůvodnění citovaného usnesení prezentovány, nejsou dle přesvědčení soudu správné. Pokud by soud měl ve stručnosti popsat okolnosti případu projednávaného NSZ, pak v předmětném řízení měly fyzické osoby rovněž spáchat zločin podvodu podle § 209 odst.1, odst. 5 písm.a) trestního zákoníku (resp. se na tomto zločinu účastnit) tím, že měly uvést v omyl ERÚ a distributora elektrické energie tak, že vypracovaly resp. nechaly vypracovat nepravdivé dokumenty potvrzující splnění technických podmínek fotovoltaické elektrárny a tyto dokumenty předložily resp. nechaly předložit v rámci licenčního řízení, čímž právnické osobě, provozující fotovoltaickou elektrárnu, zajistily výhodnější výkupní ceny za energii z obnovitelných zdrojů u zařízení uvedených do provozu v roce 2010, ačkoliv správně by se mělo jednat o ceny vztahující se k zařízení uvedeného do provozu až v roce 2011. Právnická osoba pak měla od 1.1.2012 na základě takto vyvolaného omylu neoprávněně inkasovat výhodnější výkupní ceny, čímž se měla obohatit na úkor ČR resp. na úkor konečných spotřebitelů elektrické energie. V odůvodnění citovaného usnesení je pak s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR spzn.7 Tz 215/99 rozebírána otázka skutku a pokračování v trestné činnosti s tím, že v případech trestné činnosti spočívající v podvodném vylákání licence pro výrobu elektřiny a v podvodném uzavření smlouvy s distributorem přede dnem 1.1.2012 a v navazujícím vylákání finančních částek z titulu neoprávněného nárokování garantovaných výkupních cen elektrické energie je nutno jako jediný skutek v hmotněprávním pojetí chápat jednání pachatele zahrnující: podvodné vylákání licence pro výrobu elektřiny, sjednání smlouvy s distributorem a postupné neoprávněné vylákání a převzetí veškerých plateb v období 15-20 let. Jde tedy o jediný skutek ohraničený obdobím cca 15-20 let, v rámci něhož teprve souhrn jednotlivých dílčích úkonů pachatele (tj. nikoli jednotlivé izolované kroky, nýbrž teprve až souhrn všech jednotlivých kroků) naplňuje skutkovou podstatu trestného činu podvodu. V těchto případech je rozhodujícím, kauzálním jednáním pachatele (z hlediska naplnění následku trestného činu) podvodné vylákání licence a následné podvodné uzavření smlouvy s poškozeným distributorem. Podvodné jednání pachatele je v těchto případech fakticky dokončeno uzavřením smlouvy s distributorem (v tomto okamžiku totiž byl distributor definitivně uveden v omyl a zde byla smluvními stranami nastavena pravidla, že distributor je povinen, a to i s odkazem na platnou právní úpravu stanovící vyšší výkupních cen elektrické energie, hradit pachateli za

dodanou elektrickou energií zvýhodněné výkupní ceny, a to pravidelnými měsíčními platbami po dobu 15, příp. 20 let). Toto jednání přitom bylo pachatelem spácháno před dnem 1.1.2012.

191. Potud je možno se závěry citovaného usnesení v zásadě souhlasit (s výjimkou ukončenosti podvodného jednání již v okamžiku uzavření smlouvy, jak bude uvedeno dále). Zásadní nesouhlas však soud vyjadřuje ohledně dalších částí odůvodnění citovaného usnesení, v němž státní zástupce uvádí, že „.....pravidelné měsíční vyúčtování o dodané elektrické energii (příp. pravidelné vystavování faktur) prováděné pachatelem po dni 1.1.2012 a následné zasílání tohoto vyúčtování (příp. těchto faktur) pachatelem poškozenému distributorovi či společnosti XXXX, nelze chápat jako dostatečně významné (kauzální) z hlediska naplnění následku trestného činu. Množství vyrobené a dodané elektřiny z fotovoltaické elektrárny je měřeno technickým zařízením distributora (elektroměrem), takže distributor ví a může si zkontrolovat, kolik elektřiny mu pachatel v určitém měsíci dodal, a také ví, jakou částku je povinen pachateli za dodanou elektřinu zaplatit (tato částka vyplývá ze smlouvy uzavřené mezi pachatelem a distributorem v r. 2010 či 2011). Povinnost vystavit účetní doklad (fakturu) vyplývá ze zákona a souvisí s povinností účetních jednotek vést řádně a průkazně účetnictví (mimo jiné z důvodu řádného plnění daňových povinností). Vystavení faktury je tedy

úkon významný především z hlediska účetnictví a z hlediska daňových povinností daňových subjektů (distributora i pachatele). Vystavením vyúčtování (příp. vystavením faktury) již nedochází k uvedení v omyl ani k udržování omylu distributora, a provedené vyúčtování (provedená fakturace) proto nemá kauzální vliv na způsobení škody. Nelze dospět ani k závěru, že by pachatel právě a jen s pomocí vyúčtování (příp. fakturace) využil omylu distributora a vylákal od něj zvýhodněné výkupní ceny elektrické energie (distributor je totiž podle již dříve uzavřené smlouvy povinen za odebranou elektřinu zaplatit, a to bez ohledu na zaslání vyúčtování či fakturaci). Absentuje tak příčinná souvislost mezi (pouhou) fakturací a následkem. Lze dospět k závěru, že u trestné činnosti spočívající v podvodném vylákání licence pro výrobu elektřiny a v podvodném uzavření smlouvy s distributorem přede dnem 1.1.2012 a v navazujícím vylákání finančních částek z titulu neoprávněného nárokování garantovaných výkupních cen elektrické energie pachatel naplňuje jím sledovaný cíl (podvodné vylákávání výhodnějších výkupních cen elektrické energie po dobu 15 až 20 let) tím, že před uzavřením smlouvy s distributorem uvádí distributora v omyl (tvrzením, že řádně získal od ERÚ licenci), pouze díky tomuto omylu dosáhne uzavření smlouvy s distributorem a následně od distributora postupně neoprávněně nárokuje a inkasuje po dobu 15 až 20 let vyšší finanční částky za dodanou elektrickou energií, než na které měl nárok. Toto jednání je nutno vnímat jako celek, jako jediný skutek. Tento skutek není v daném případě ukončen uvedením distributora v omyl (předložením nepravdivé licence a sjednáním smlouvy), nýbrž až neoprávněným převzetím poslední finanční částky, tj. převzetím poslední měsíční úbrady za dodanou elektrickou energii (viz výše citované rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26.1.2000, sp. zn. 7 Tz 215/99, z něhož vyplývá, že neoprávněně inkasování platby je nedílnou součástí útoku, skutku; samostatným útokem, skutkem je však celé jednání pachatele, které zahrnuje uvedení v omyl předložením nepravdivého formuláře a následně inkasování jednotlivých plateb na základě předložení tohoto nepravdivého formuláře; dalším útokem, skutkem, v případě pokračujícího trestného činu podvodu, by pak bylo předložení nového nepravdivého formuláře a na základě tohoto nového nepravdivého formuláře pak inkasování dalších plateb). U tohoto typu trestné činnosti tedy vzniká škodlivý následek nikoli na základě vystavení faktur, nýbrž na základě jednání pachatele, k němuž došlo již v r. 2010-2011, přičemž toto jednání nelze od dalších částí tohoto skutku jako celku oddělit (oddělení této části skutku, tj. tohoto trestněprávně relevantního jednání pachatele, by vedlo k absenci obligatorních znaků objektivní stránky trestného činu podvodu – jednání a příčinné souvislosti). Pro úplnost lze podotknout, že neoprávněně měsíční fakturování výkupních cen elektrické energie nelze považovat za jednotlivé dílčí útoky pokračujícího trestného činu, nýbrž za pouhou nedílnou součást jediného jednání, jediného útoku, jediného skutku. A tato pouhá součást sama o sobě nenaplnuje všechny

znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu. Lze doplnit, že pokračováním v trestném činu podvodu by v případě tohoto typu trestné činnosti bylo to, pokud by pachatel neoprávněně vylákal licenci ve vztahu ke dvěma (nebo i více) samostatným fotovoltaickým elektrárnám, takže by ve stejném nebo i na sebe časově navazujícím období neoprávněně nárokoval a vylákal výhodnější výkupní ceny ve vztahu k těmto dvěma (nebo i více) fotovoltaickým elektrárnám – v takovém případě by šlo o samostatné dílčí útoky pokračujícího trestného činu....“

192. Na základě takto rozvedených úvah pak státní zástupce dochází k závěru, že trestní odpovědnost právnické osoby, za jednání popsané v napadeném usnesení je vyloučena, a to z důvodu, že je jí kladeno za vinu spáchání skutku, jehož trestněprávně podstatná a rozhodující část byla právnickou osobou spáchána před datem 1.1.2012, tj. před účinností zákona o trestní odpovědnosti právnických osob.

193. Těmto závěrům však soud nemohl přisvědčit, neboť jejich argumentační základ vychází, dle přesvědčení soudu, z nesprávného výkladu objektivních znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu.

194. Byť již popis objektivní stránky trestného činu podvodu ve smyslu § 209 odst. 1 trestního byl podrobně uveden v části týkající se obžalovaných fyzických osob, soudu nezbyvá než zopakovat, že objektivní stránka uvedeného trestného činu je charakterizovaná především podvodným jednáním pachatele, které spočívá v tom, že uvede v omyl nebo využije omylu poškozeného či jiné osoby, anebo jim zamlčí podstatné skutečnosti, přičemž při zamlčení podstatných skutečností pachatel neuvede při svém podvodném jednání jakékoli skutečnosti, které jsou rozhodující nebo zásadní, tedy podstatné, pro rozhodnutí poškozeného. Musí jít o takové skutečnosti, které by vedly, pokud by byly druhé straně známy, k tomu, že k plnění ze strany poškozeného by nedošlo, anebo by k takovému plnění sice došlo, ale za podstatně méně výhodnějších podmínek pro tu stranu, která tyto skutečnosti zamlčela nebo v jejíž prospěch byly zamlčeny. Zamlčení podstatných skutečností rovněž může spočívat i v opomenutí, kdy pachatel úmyslně neuvede jemu známé okolnosti např. informace o své majetkové situaci, které mají pro podvedenou osobu zásadní význam v tom smyslu, že kdyby o nich věděla, neučinila by určitou majetkovou dispozici buď vůbec nebo jiným způsobem. Při využití omylu jiného pachatel sám k vyvolání omylu nepřispěl, ale po poznání omylu jiného a v příčinném vztahu k němu jednal tak, aby ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatil. Není nutné, aby pachatel jiného v jeho omylu utvrzoval nebo aby ztěžoval odhalení omylu.

195. Na základě uvedených teoretických východisek lze souhlasit s citovaným usnesením v tom směru, že znak uvedení v omyl byl v roce 2010 naplněn jednáním fyzické osoby, statutárním zástupcem právnické osoby, přičemž vzhledem k tomu, že zákon o trestní odpovědnosti právnických osob nabytí účinnosti až dnem 1.1.2012, nelze spáchání tohoto znaku před nabytím účinnosti uvedeného zákona právnické osobě přičítat. Nicméně skutkovou podstatu trestného činu podvodu lze naplnit i využitím omylu jiného či zamlčením podstatných skutečností, přičemž k tomuto jednání (zejména využití něčího omylu) logicky musí dojít teprve poté, co je poškozená osoba již byla uvedena v omyl někým jiným, což je právě nyní projednávaný případ. Byť tedy k omylu zástupců ERÚ a prvního distributora došlo ještě před nabytím účinnosti zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, od 1.1.2012 právnická osoba XXXX, která byla využívána výhradně za účelem provozování FVE Bystřice a jejím jediným statutárním

zástupcem byl obžalovaný Ing.V., zcela evidentně využila již způsobeného omylu zástupců ERÚ a prvního distributora způsobeného v roce 2010 a při následném uplatňování podpory za dodávku energie z obnovitelných zdrojů tyto podstatné skutečnosti zamlčela. Ostatně i v případě fyzické osoby dochází v tomto případě nejprve k uvedení v omyl zástupců ERÚ a spol.E.ON Distribuce, kterážto do konce roku 2012 vyplácela podporu, přičemž od roku 2013 již ze strany fyzické osoby dochází k tomu, že původní omyl zástupců ERÚ a spol.E.ON Distribuce, je využit i ve vztahu k zástupcům dalších distributorů (E.ON.Energie a.s. a XXXX), kteří v následujícím období vypláceli podporu a kterým podstatné skutečnosti týkající se neoprávněného získání licence a neoprávněného inkasování podpory za ceny týkající se zařízení uvedených do provozu v roce 2010 namísto zařízení uvedených do provozu v roce 2011 byly zamlčeny.

196.Dále se krajský soud neztotožňuje s argumentací státního zástupce ohledně nedostatečné významnosti pravidelné měsíční fakturace z hlediska naplnění následku trestného činu. Lze sice opět souhlasit s tvrzením, že množství vyrobené a dodané elektřiny je měřeno technickým zařízením distributora, který má tak přehled o množství dodávané elektřiny, nicméně tvrzení, že distributor tak ví, jakou částku je povinen pachateli za dodanou elektřinu zaplatit, v důsledku čehož vystavení faktury ze strany výrobce, je již pouhým účetním úkonem a vystavená fakturace tak nemá kauzální vliv na způsobení škody (neboť distributor je totiž podle již dříve uzavřené smlouvy povinen za odebranou elektřinu zaplatit, a to bez ohledu na zaslané vyúčtování či fakturaci), není dle přesvědčení soudu správné.

197. Předně je třeba zdůraznit, že povinnost provozovatele přenosové nebo distribuční soustavy připojit výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů podle § 4 odst.1 zák.č.180/2005 Sb. a následně hradit dodanou elektřinu, byla dána teprve za předpokladu, že takový výrobce splňoval podmínky připojení stanovené zák.č. 458/2000, který v ustanovení § 3 odst.3 stanovil, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem (jak již bylo ostatně uvedeno v části I). Podle § 5 odst.3 cit. zák. pak fyzická nebo právnická osoba, která žádala o udělení licence, musela mimo jiné prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podle § 7 odst. 4 písm. d) cit. zákona se k žádosti o udělení licence připojily doklady prokazující finanční a technické předpoklady. Z výše rozebrané důkazní situace je pak dostatečně zřejmé, že spol.XXXXuvedené zákonné podmínky v roce 2010 nespĺňovala, což současně odpovídá na otázku, zda zde existovala povinnost provozovatelů přenosové nebo distribuční soustavy připojit FVE Bystrice a následně vyplácet podporu energie z obnovitelných zdrojů uvedených do provozu v roce 2010. A i kdyby soud odhlédl od výše uvedené zákonné úpravy, je v citovaném usnesení Nejvyššího státního zastupitelství dle názoru soudu přehlíženo, že smluvní ujednání mezi výrobcem a provozovatelem přenosové nebo distribuční soustavy, představuje soukromoprávní úkon, z něhož sice (mimo jiné) vyplývá závazek distributora zaplatit za dodanou elektřinu, nicméně skutečně uhrazená částka je odvislá od fakturace, která vychází z cenového rozhodnutí ERÚ platného jednak pro ten který typ zařízení, z něhož se energie z obnovitelných zdrojů získává, nicméně zásadním pro uplatnění podpory je opět doba, kdy toto zařízení bylo uvedeno do provozu. V citovaném usnesení je totiž zaměňována povinnost distributora vykoupit skutečně dodanou elektřinu, kterou soud nijak nezpochybňuje (odhlédne-li od nesplnění podmínek pro

uvedení FVE Bystřice do provozu), za povinnost vykoupit ji za cenu nezávislou na provedené fakturaci. Jinými slovy řečeno, distributor byl sice povinen dodané množství elektřiny vykoupit, nicméně výkupní cena se odvíjela až od vystavené fakturace, která vycházela z příslušného cenového rozhodnutí ERÚ.

198. V této souvislosti je nutno připomenout, že základem příčinného vztahu je teorie podmínky (condicio sine qua non), podle níž je příčinou každý jev, bez něhož by jiný jev vůbec nenastal, anebo nenastal způsobem jakým nastal (Novotný, O., Vanduchová, M. a kol. Trestní právo hmotné - I. Obecná část. Praha: ASPI, a. s., 2007, s 173). K této obecně teoretické zásadě je též vhodné zmínit, že příčinou nějakého následku je každá okolnost, která buď jako samostatná, nebo ve spojení s jinou okolností následek přivodila. Pachatel tedy "způsobí" zakázaný škodlivý následek ve smyslu trestního zákona i tehdy, když jeho konání nebo opomenutí je v řetězu příčin takovou složkou, bez které by k následku buď vůbec nedošlo, nebo by se nebezpečí následku alespoň snížilo (srov. č. 354/1942 Sb. rozh. tr.).

199. V nyní projednávaném případě lze pak dospět k poměrně jednoduchému logickému závěru, že samotné uvedení v omyl, využití něčího omylu či zamlčení podstatných skutečností by bez dalšího nezakládalo trestní odpovědnost pachatele, pokud by k tomuto jednání nepřistoupila další část spočívající v neoprávněném uplatňování podpory. Toto neoprávněné uplatňování podpory pak navíc nespočívalo v pouhém pasivním přijímání nějakých sociálních dávek, jak tomu bylo v případě zmiňovaném v citovaném usnesení, ale v aktivním jednáním pachatele spočívajícím v pravidelné fakturaci, přičemž neoprávněnost této fakturace nespočívala v nesprávném účtování množství dodané elektřiny, ale v neoprávněném účtování podpory za takto dodanou elektřinu podle výhodnějšího cenového rozhodnutí, které se však na uvedeného výrobce nemělo vztahovat. Jinými slovy řečeno, pokud by si výrobce takto neoprávněně nárokovanou podporu neúčtoval (nefakturoval), nemohlo by dojít k jeho obohacení a tím současně ani ke škodě na cizím majetku. Na rozdíl od citovaného usnesení tedy soud dospívá k závěru, že pravidelné vystavování faktur, v nichž byla zahrnuta neoprávněně nárokováná podpora za výrobu energie z obnovitelných zdrojů, je pro současné naplnění všech znaků objektivní stránky trestného činu a příčinné souvislosti mezi nimi zásadní.

200. V nyní projednávaném případě ze smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje uzavřené mezi spol.XXXXA E.ON Distribuce a.s. se sjednaným datem účinnosti od 21.12.2010 vyplývá (sv.12 čl. 2443 -2445) vyplývá, že se výrobce zavazuje řádně vyplňovat a včas zasílat měsíční výkaz o výkupu elektřiny a provozovatel DS se zavazuje vykoupit elektřinu a řádně zaplatit výrobcí vykázanou elektřinu. Výrobce účtuje dodanou elektřinu na základě daňového dokladu (faktury), jejíž splatnost byla sjednána na 17 dnů od data vystavení faktury. Jak již bylo uvedeno výše, jedná se o soukromoprávní smlouvu, z níž rozhodně nevyplývá závazek distributora proplácet dodanou elektřinu bez příslušného vyúčtování v podobě měsíčního výkazu a faktury, což je zřejmé z již citované povinnosti distributora proplácet vykázanou elektřinu a tuto podporu vyplatit 17 dnů po vystavení faktury. Proplácení podpory bez příslušného vyúčtování tedy rozhodně z příslušné smlouvy nevyplývá, což dokladuje např. i čl.V. této smlouvy týkající se volby výrobce, jakou formu podpory zvolí (tzn. zda výkupní ceny či zelený bonus) a teprve po této volbě a následné fakturaci bylo povinností distributora vyrobenou a vyúčtovanou elektřinu vykoupit. Ostatně dle čl.II. bodu 1. této smlouvy je výkupní

cena určena cenovým rozhodnutím ERÚ platným v příslušné době trvání této smlouvy, přičemž předpokladem pro uplatnění takto určené výkupní ceny je splnění povinností výrobce stanovených právními předpisy. Jinými slovy řečeno, pokud by si výrobce za vyrobenou elektřinu účtoval méně výhodně ceny, tak jak by ve skutečnosti odpovídaly zařízení uvedeného do provozu až v roce 2011, distributor nemohl sám o sobě proplácet výhodnější podporu za zařízení uvedená do provozu v roce 2010, což vyplývá i z obsahu měsíčního výkazu o výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů, kdy kolonka 12 slouží k vyčíslení celkové nárokové částky za výkupní ceny (srov.sv.12 č.l. 2447v). Navíc základním předpokladem proto, aby výrobce mohl uplatňovat výkupní ceny dle příslušného cenového rozhodnutí, bylo splnění podmínek stanovených právním předpisy, avšak z důkazů popsanych v části B. je zcela zjevné, že příslušné právní předpisy umožňující získat podporu u zařízení uvedených do provozu v roce 2010 splněny nebyly. V této souvislosti je možno dále připomenout, že právní jednání pachatele trestného činu podvodu je od počátku absolutně neplatné (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 3 Tdo 199/2015).

201. Na základě uvedených úvah lze tedy uzavřít, že trestní odpovědnost právnické osoby za trestný čin podvodu jak v obecné rovině, tak i v nyní projednávané věci rozhodně není vyloučena. Trestní odpovědnost právnické osoby za trestný čin podvodu nebyla v podobné věci nijak zpochybněna ani v rozhodnutí Nejvyšší soud ČR sp.zn.7 Tdo 916/2018. Ostatně i pokud by soud dospěl ke stejnému závěru, jaký je prezentován v citovaném usnesení NSZ, nepochybně by se musel zabývat otázkou, zda jednání právnické osoby nelze kvalifikovat např. jako trestný čin podílnictví ve smyslu ust. § 214 odst.1 písm.a), odst.2 písm.b) či případně ve smyslu odst.3 písm.d) či odst.4 písm.b) trestního zákoníku. Oproti podané obžalobě soud pouze upravil právní větu, kde znak „ uvedla v omyl „ nahradil znakem „ využila něčího omylu a zamlčela podstatné skutečnosti „.

IV.Subsidiarita trestní represe

202. Trestným činem je podle trestního zákoníku takový protiprávní čin, který trestní zákoník za trestný označuje a který vykazuje všechny znaky v tomto zákoně uvedené (§ 13 odst. 1 tr. zákoníku). Obecně platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání (srov. blíže např. stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. Tpjn 301/2012). Subsidiarita trestní represe, na kterou obhajoba také poukazuje, neznamená, že se trestní odpovědnost neuplatní, jestliže existuje jiný typ odpovědnosti za čin, který je v rozporu s právními normami (princip subsidiarity trestní represe nelze chápat tak, že trestní odpovědnost je vyloučena vždy, pokud existuje paralelně nějaký jiný druh odpovědnosti za protiprávní jednání, např. odpovědnost obchodněprávní, občanskoprávní či pracovněprávní – srov. např. usnesení sp. zn. III. ÚS 2550/12). Nejen Nejvyšší soud, nýbrž i Ústavní zastává názor, že není vyloučeno souběžné uplatnění trestní odpovědnosti spolu s jiným druhem odpovědnosti, resp. že trestní odpovědnost je vyloučena pouze v situacích, kdy uplatněním jiného druhu odpovědnosti lze dosáhnout splněním všech funkcí vyvození odpovědnosti, tj. splnění cíle reparačního a preventivního, a přitom funkce represivní není v daném případě nezbytná.

203. V nyní projednávané věci jednání obžalovaných tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku, byt' mělo svoje specifika, zejména pokud se týká dostavěnosti FVE Bystřice do konce roku 2010, nevybočovalo pod dolní hranici stanovenou pro trestní odpovědnost za určité protiprávní jednání, byt' okolnosti tohoto případu míru škodlivosti jednání obžalovaných posunují spíše k její spodní hranici. V projednávané věci nicméně nelze přehlédnout počet nepravdivých dokladů předložených na ERÚ, jakož i dlouhou dobu, po kterou byla protiprávně čerpána podpora výroby energie z obnovitelných zdrojů, s čímž souvisí výše způsobené, jakož i předpokládané škody. Pokud obžalovaní svým jednáním způsobili škodu převyšující více než 8x resp. v případě právnické osoby více než 7x dolní hranici škody velkého rozsahu, je poté nejen z hlediska obecného (spáchání zvláště závažného zločinu), nýbrž i konkrétního (konkrétní výše škody, délka páchaní trestné činnosti) vyloučeno zcela rezignovat na vyvození trestní odpovědnosti, neboť k vyvození toliko jiné (netrestní odpovědnosti) je namísto přistoupit zpravidla jen tehdy, pokud posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty (srov. již zmiňované stanovisko Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2012 či rozhodnutí sp.zn.7 Tdo 916/2018). Za takový skutek však nelze pokládat nyní projednávané jednání. Nicméně okolnosti spáchání trestné činnosti, zejména pokud se týká otázky dostavěnosti FVE Bystřice do konce roku 2010 měly zásadní vliv na postup soudu při ukládání trestů jednotlivým obžalovaným.

IV. Výrok o trestech

A. Obžalované fyzické osoby

204. V rámci úvah o druhu trestů a jeho výměrách soud v souladu se základními zásadami upravujícími požadavky zákonnosti, přiměřenosti a individualizace při ukládání trestů (§ 37 – 39 trestního zákoníku) hodnotil povahu a závažnost spáchané trestné činnosti z hlediska významu chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, způsob provedení trestné činnosti a její následky, okolnosti, za kterých byla trestná činností spáchána, osobu obžalovaného, míru jeho zavinění, jeho pohnutku, jeho chování po spáchání trestné činnosti, zejména jeho případnou snahu nahradit způsobenou škodu či jiné škodlivé následky, možnosti jeho nápravy, jakož i polehčující či přitěžující okolnosti. Pokud se jedná o význam chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, pak ten je dán zájmem společnosti na ochraně majetku fyzických a právnických osob před neoprávněnými zásahy. Z hlediska způsobu spáchání trestné činnosti resp. okolností, za kterých byla spáchána, je nutno zohlednit tři momenty. První moment spočívá v roli státu, který do značné míry selhal při stanovení resp. změnách podmínek, které upravovaly podporu výroby energie z obnovitelných zdrojů, kdy nejprve byla pravidla této podpory nastavena tak, že celá řada investorů s vidinou reálné návratnosti vložených prostředků investovala desítky či stovky milionů korun do projektů fotovoltaických elektráren, přičemž z převážné části se jednalo o prostředky získané z bankovních úvěrů. Na základě stanovených pravidel tedy byly i nastaveny doby splácení těchto úvěrů, aby stejný stát, poté co se mu celá záležitost týkající se podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů začala vymykat z rukou, 53 dnů před koncem roku 2010 těmto investorům původně nastavené výkupní ceny snížil o 60 %, což samozřejmě logicky způsobilo paniku vyvolanou obavou investorů z návratnosti vložených investic resp. ze schopnosti vůbec splácet bankovní úvěry. S tímto neblahým faktem pak souvisí další selhání státu, který ač si musel být vědom důsledků, které náhlá změna podmínek způsobí,

nijak neposílil jak z hlediska počtu pracovníků tak z hlediska jejich odbornosti zaměstnanecké kapacity ERÚ, takže pak 200 žádostí, které na ERÚ denně přicházely, vyřizovalo 9 stálých pracovníků, jak vyplynulo z výpovědi svědka Ing.K.. Toto nedostatečné posílení odborného aparátu ERÚ pak šlo ruku v ruce s kvalitou, jakou byly jednotlivé žádosti posuzovány. V nyní projednávané věci se např. jedná o posouzení listiny označené jako „ Zkušební provoz „ , se kterou se, dle výpovědi Ing.K., na ERÚ do té doby nesetkali a místo, aby oprávněnost vydání tohoto dokumentu řešili konzultací se stavebním úřadem, sami posoudili, že tato listina rozhodnutí stavebního úřadu nahrazuje. Posledním, nikoliv však svým významem, je okolnost vztahující se k době dostavění FVE Bystřice. Část II. G. týkající se této otázky, byla uzavřena se závěrem, že provedenými důkazy nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného o dostavěnosti FVE Bystřice do konce roku 2010. Byť tedy tato elektrárna do konce roku 2010 nezískala platnou licenci, je nutno nyní projednávanou věc odlišovat od případů, kdy licenci obdržely elektrárny, kde se např. nacházely pouze konstrukce (někde ani to ne) anebo stupeň jejich dostavěnosti zdaleka nedosahoval úroveň FVE Bystřice. Byť tedy tyto okolnosti, které provázely nyní projednávané jednání nemohly mít vliv na posouzení trestní odpovědnosti obžalovaných, je nutno k nim v rámci úvah o druhu trestů a jejich výměře přihlédnout.

205. V případě obžalovaných Č., Ing. F.a a Ing.O. soud dále zohlednil jejich postavení , kdy nebyli hlavními pachateli, ale pouze účastníky na spáchané trestné činnosti. K osobám obžalovaných bylo dále zjištěno, že Ing.V. dosud nebyl soudně trestán ani projednáván pro přestupek. Obžalovaní Č., Ing.F. a Ing.O. sice v rejstřících trestů mají záznamy, ale ke těmto již ze zákona nelze přihlédnout. Pro přestupek tito obžalovaní postiženi nebyli. Obžalovaným tedy dále polehčuje jejich přestupková bezúhonnost, jakož i to, že dosud nebyli soudně trestáni (Ing.V.) resp. je na ně nutno pohlížet jako na osoby soudně netrestané (Ing.F., Ing.O., Č.).

206. Soud dále přihlédl k tomu, že se po skutkové stránce se obžalovaní k projednávanému jednání v zásadě doznali, přičemž nelze přehlédnout ani postoj obžalovaného Ing.V. k celé trestné činnosti, kdy přiznal, že licence byla získána neoprávněně, což také označil za svoji chybu. Na straně druhé nelze přehlédnout jak výši skutečně způsobené škody, která v případě obžalovaných více než 8x převyšuje dolní hranici škody velkého rozsahu, tak i výši škody, která měly být dále spáchána. V případě obžalovaného Ing.V. rovněž nelze přehlédnout dobu páčání trestné činnosti.

207. Po zhodnocení všech okolností spáchané trestné činnosti, doby jejího páčání, jakož i s přihlédnutím ke skutečnostem zjištěným k osobám obžalovaných a možnostem jejich nápravy, dospěl soud k závěru, že v případě všech obžalovaných fyzických osob, jsou dány podmínky pro postup dle § 58 odst.1 resp.odst.5 trestního zákoníku.

208. V případě obžalovaného Ing.V., si je soud při zvažování podmínek ustanovení § 58 odst.1 trestního zákoníku vědom toho, že toto ustanovení je projevem depenalizace v trestním zákoníku a že uvedený postup je na místě pouze, jsou-li v projednávaném případě dány buď mimořádné okolnosti případu či mimořádnosti poměrů pachatele. Obžalovaný Ing.V. sice doposud žil řádným životem, ale tato skutečnost sama o sobě není ničím mimořádným, neboť u všech občanů by se mělo jednat o standart. V případě obžalovaného však soud spatřuje onu mimořádnost v okolnostech případu, jak byly rozvedeny v části G. Zejména skutečnost, že dle

provedeního dokazování byla FVE Bystřice do konce roku dostavěná a schopná vyrábět elektrickou energii ze slunce, což 10 dnů poté potvrdily i výsledky kontroly Státní energetické inspekce, způsobuje dle přesvědčení soudu mimořádnost tohoto případu nad jiné případy, kdy, jak již bylo uvedeno výše, v mnohých případech se jednalo o fotovoltaické elektrárny, které ke konci roku 2010 ani zčásti nedosahovaly takového stupně dostavěnosti jako FVE Bystřice. Proto soud i s přihlédnutím k postoji obžalovaného v průběhu celého hlavního líčení, z něhož je zřejmé uvědomění si protiprávního jednání, kterého se obžalovaný dopustil, i k jeho věku, dospěl k závěru, že trest uložený byť na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, by byl v případě obžalovaného nepřiměřeně přísný a nevedl by k jeho nápravě lépe než trest kratšího trvání. To vše za situace, kdy v případě obžalovaného není trest odnětí svobody jedinou ukládanou sankcí. Proto mu byl uložen trest odnětí svobody pod dolní hranicí trestní sazby uvedené v § 209 odst.5 trestního zákoníku, a to pouze v trvání 4 roků. Uložený trest je svojí výměrou ze zákona nepodmíněným a obžalovaný byl pro jeho výkon v souladu s ustanovením § 56 odst.2 písm.a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

209. Trestnou činnost popsanou ve výroku rozsudku spáchal obžalovaný v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu obchodní společnosti. Je tedy plně v souladu se zásadami individuální a generální prevence uložení i trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, neboť účelem tohoto trestu je zamezení toho, aby pachatel mohl vykonávat činnosti, k nimž se vyžaduje určitá morální, odborná způsobilost a které zneužil či využil ke spáchání trestného činu. Okolnostem případu a osobě obžalovaného pak plně odpovídá trvání tohoto trestu v délce 4 roků.

210. V případě obžalovaných Ing.F., Ing.O. a Č. lze obecně konstatovat, že účastenství na trestném činu obecně vykazuje nižší závažnost a společenskou škodlivost, než hlavní trestný čin, přičemž pomoc k trestnému činu je považována za nejméně závažnou formu účastenství. Byť ustanovení § 58 odst. 5 trestního zákoníku výslovně nehovoří i okolnostech případu (jak je tomu v odst.1), bez náležitého zhodnocení i těchto okolností ve spojení s poměry pachatele by nebylo možno náležitě stanovit výši trestu odnětí svobody, který by byl schopen zajistit nápravu obžalovaného a jaká výměra trestu by byla pro obžalovaného již nepřiměřeně přísná, a to v návaznosti na ustanovení obecně upravující přiměřenost trestních sankcí (ust.§ 38 tr.zák.) a obecné zásady pro ukládání trestů (§ 39 tr.zák.). Nad rámec skutečností výše uvedených je třeba ještě zmínit dlouhou dobu, která od projednávaného jednání uplynula, po kterou obžalovaní Ing.F. a Ing.O. žili řádnými životy resp. v případě obžalovaného Č. je na něj takto nutno pohlížet. Proto s přihlédnutím k již rozvedeným okolnostem případu, míře účasti obžalovaných na projednávaném jednání, jakož i s přihlédnutím ke skutečnostem zjištěným k jejich osobám, lze dospět k závěru, že použití trestní sazby stanovené na trestný čin, jehož se dopustili, by v jejich případě bylo nepřiměřeně přísné, přičemž současně lze důvodně předpokládat, že uložení trestu kratšího trvání lépe přispěje k jejich nápravě, což lze téměř s jistotou konstatovat zejména v případě obžalovaného Ing.F., a to s přihlédnutím k jeho věku, kdy se soud rozhodně nedomnívá, že by nepodmíněný výkon trestu odnětí svobody mohl jakkoli přispět k nápravě obžalovaného lépe než pouze trest výchovný. V případě obžalovaných Č. a Ing.O. navíc uložený trest odnětí svobody také není jedinou sankcí, když vedle tohoto trestu byl obžalovaným uložen i trest zákazu činnosti.

211. Na základě uvedených skutečností majících vliv na ukládání trestu, má soud za to, že tyto ve svém souhrnu umožňují u všech obžalovaných uložení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby, přičemž se u všech obžalovaných jedná pouze o tresty výchovné. Soud pak zohlednil konkrétní míru účasti obžalovaných na projednávaném jednání a obžalovanému Ing.F. uložil trest odnětí svobody v trvání 2 roků s podmíněným odkladem jeho výkonu na středně dlouhou zkušební dobu v trvání 3 roků, obžalovanému Ing.O. trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku s podmíněným odkladem jeho výkonu na delší zkušební dobu v trvání 4 roků a obžalovanému Černému trest odnětí svobody v trvání 3 roků s podmíněným odkladem jeho výkonu na maximálně možnou zkušební dobu v trvání roků.

212. Obžalovaní Č. a Ing.O. se projednávaného jednání dopustili v souvislosti s výkonem činnosti revizního technika elektrických zařízení resp. autorizovaného inženýra. Je tedy i v jejich případě plně v souladu se zásadami individuální a generální prevence uložení i trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu činnosti revizního technika elektrických zařízení v případě obžalovaného Č. a v zákazu výkonu činnosti autorizovaného inženýra v případě obžalovaného Ing.O., přičemž s ohledem na okolnosti případu, osobu obžalovaných a dobu, která od projednávaného jednání uplynula, pak soud stanovil výměru tohoto trestu v případě obou obžalovaných na dobu 4 let.

B. Obžalovaná právnická osoba

213. Pokud jde o obžalovanou právnickou osobu XXXX, za použití § 19 zákona č. 418/2011 Sb. s odkazem na ust. § 70 odst. 1 trestního zákoníku uložil soud této právnické osobě trest propadnutí věci, o níž bylo prokázáno, že byla získána trestným činem, což představují finanční prostředky zajištěné resp. poukazované na účet Policie ČR. Ke dni vyhlášení rozsudku se jednalo o částku 8.351.801,59 Kč. V této souvislosti lze odkázat na odst.č.187 zabývající se důvodem zakoupení obchodních podílů spol. XXXX obžalovaným Ing.V., jakož i to, že jediný druh činnosti této společnosti spočíval v provozování FVE Bystřice.

214. Dále byl, i s ohledem na to, že výše propadnutých peněžních prostředků představuje necelou čtvrtinu způsobené škody, právnické osobě ještě uložen podle § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. a za použití § 67 odst. 1 a 68 odst. 1 trestního zákoníku peněžitý trest v počtu 500 denních sazeb, kdy výše denní sazby činí 4.000 Kč, tj. 2.000.000 Kč. Při určení výše denní sazby soud zohlednil s odkazem na ust. § 18 zákona č. 418/2011 Sb. majetkové poměry právnické osoby, které vyplývají i z výše zajištěných finančních prostředků, resp., z výše částky, která byla na základě rozhodnutí o zajištění těchto prostředků na daný účet každý měsíc poukazována. Uložené tresty jsou dle názoru soudu dostatečné a přiměřené, takže ve vzájemné kombinaci naplňují požadavky na dosažení účelu trestu, obecně vymezeného trestními předpisy.

V. Náhrada škody

215. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojily jednak společnost XXXX. a jednak Ministerstvo průmyslu a obchodu. Byť na základě provedeného dokazování bylo prokázáno, že jednáním popsáním ve výroku tohoto rozsudku byla způsobena škoda, z provedeného dokazování nelze v daném stádiu řízení jednoznačně zjistit subjekt, kterému by bylo možno přiznat nárok na náhradu škody, a to i s přihlédnutím k tomu, že oba subjekty požadují náhradu stejné škody. Z obsahu spisového materiálu lze dále dovodit, že v případě spol. XXXX se jedná o tzv. operátora trhu, prostřednictvím kterého dochází k přeprodeji elektrické energie koncovým uživatelům, což by se mělo promítnout do ceny elektrické energie, která je nadále těmto koncovým uživatelům distribuována. Spol. XXXX je příjemcem dotací ze státního rozpočtu, přičemž však z provedeného dokazování nevyplývá, že by se majetek této společnosti zmenšil, např. o částku, kterou by tato společnost z poskytnuté dotace vrátila. Ani spol. XXXX ani Ministerstvo průmyslu a obchodu v tomto řízení neodložily jejich vzájemné vztahy související právě s poskytováním dotací na podporu výroby energie z obnovitelných zdrojů. Za daného stavu věci by tak bylo v naznačeném směru nutno provádět další rozsáhlé dokazování, jež by však významným způsobem přesáhlo potřeby trestního řízení, které by tak neúměrným způsobem protáhlo. Proto soud musel postupovat podle ust. § 229 odst. 1 trestního řádu a oba subjekty nárokuující si stejnou škodu odkázal s jejich nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním

úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Byl-li obžalovaný odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Brno 24.října 2018

Mgr. P.Jirsa v.r.
předseda senátu